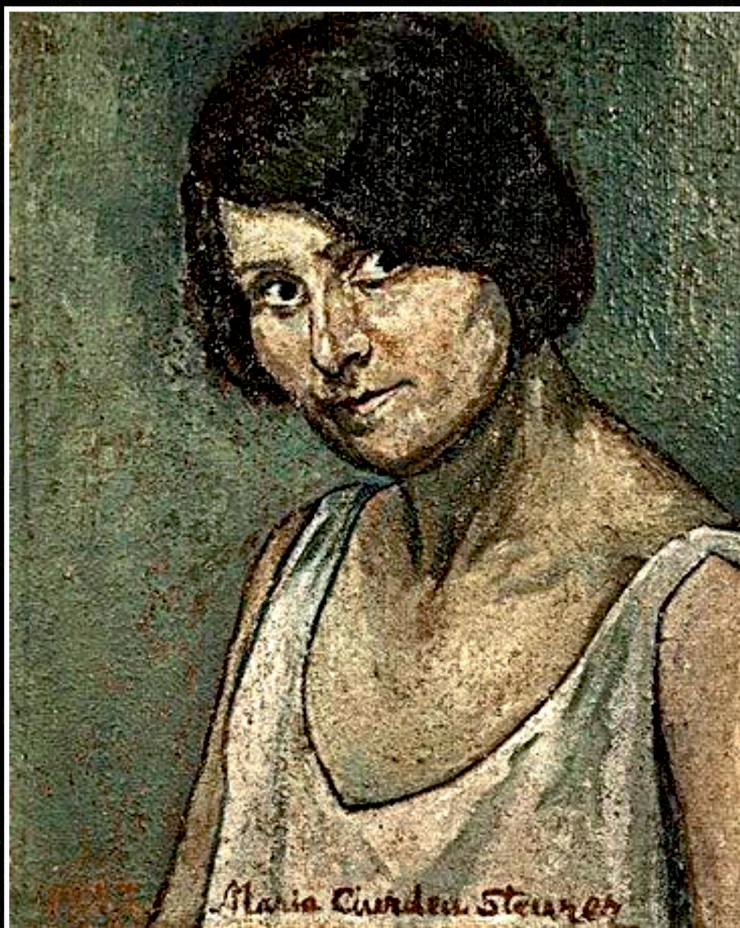
Minodora Ursachi

Identități artistice la Roman

MUŞATINIA

Imagini din Roman, **Constantin Bârjoveanu**

Minodora Ursachi

Identități artistice la Roman

Roman, 2013

Editor: **Emilia Țuțuianu Dospinescu**
Coordonator: **Dorin DOSPINESCU**

Machetare, prelucrare digitală,
corectură**: Emilia Țuțuianu Dospinescu**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Ursachi, Minodora
Identități artistice la Roman / Ursachi Minodora ; ed., pref. Emilia Țuțuianu. - Roman : Mușatinia, 2013
ISBN 978-606-8203-24-9

I.Emilia, Țuțuianu (ed., pref.)

73(498 Roman):929

Coperta I: *Autoportret* - Maria Ciurdea Steurer
Coperta II: *Peisaj romașcan*, *Sinagoga Roman* - Constantin Bârjoveanu
Coperta III: *Peisaj romașcan*, *Peisaj romașcan* - Mihai Olteanu
Coperta IV: *Muzeul de Artă Roman* - Alexandru Panatta Codreanu

email: musatinia@gmail.com
www.edituramusatinia.com.
www.melidonium.com.
Tel. 0740484241

PREFAȚĂ

Suntem cu adevărat copiii gliei străvechi, ai unei Moldove, ai unei Românii, dar, mai mult ai unei citadine aşezări de teritoriul căreia suntem legați cu inima şi sufletul, această aşezare istorică, consemnată în documente de peste şase secole, fiind municipiul Roman, draga noastră Urbe muşatină.

La întretăierea drumurilor comerciale de pe Valea Şiretului, la confluența cu apele Moldovei, într-o zonă de circulație europeană a oamenilor, mărfurilor şi ideilor vremurilor, oraşul Roman a dat naştere unei pleiade de creatori plastici şi a fost gazda unor manifestări culturale de anvergură în întreg spațiul românesc.

Busola geo-istorică a fost prezentă an de an, înfiptă adânc în această *Poartă*, nu a *Sărutului,* ci a „bietului" popor sub vremi.

Această aşezare muşatină a dăruit, în timp, culturii naționale şi universale, constelații dense, ca cele din *Calea Lactee,* de mânuitori de spiritualitate.

Artişti plastici, personalități demiurgice în cascadă, pe care îi vom cunoaşte în paginile lucrării de față, *Identități artistice la Roman,* semnată de Minodora Ursachi - competent analist al artelor vizuale din urbea Romanului, creatoare a *Muzeului de Artă* Roman.

Autoarea sintetizează în chip strălucit calitățile de istoric al artei, estetician şi eseist, cât şi fericitele însuşiri de inițiator, organizator şi deschizător de perspective ale judecării evaluativ-critice a tuturor lucrărilor plastice, personale şi ale şcolilor şi curentelor naționale şi universale, astfel încât, fiecare operă de mai mică sau de mai amplă reprezentare îşi găseşte *„locul natural* într-un *Univers* de creație, felurit şi diversificat la maximum.

Calitățile reale ale *Omului, Artistului* şi *Istoricului,* se adună mirific, în ființa autoarei, într-o concordanță sui-generis, aparte - cu multitudinea de criterii obiective, care împart lumea artei, moderne şi contemporane, pe deasupra judecăților subiective, atât de varii, multiple şi contradictorii.

Postura elevată şi complexă a omului de cultură, **Minodora Ursachi,** ridică, în manieră perenă, toate întreprinderile organizatorice, în orizontul de viitor al unui oraş, care urcă în trăinicie şi valoare.

Şi alte aşezări au conceput astfel de lucrări, fie într-o formă mai simplă, fie într-o formă mai academică: Iaşiul, Fălticeniul, Bârladul etc.

Dar aici la Roman s-a constituit un *Miracol.*

Să fie oare, faptul că aici s-a zămislit nu numai o confluență de ape ci şi de drumuri lungi, venite de departe şi duse mai departe?.. .Sau că pe aici se

cunoştea a fi aceea prea binecuvântată *Moldovă de Mijloc,* ca medie echilibrată a tuturor durerilor şi venirilor de orişiunde?

Şi toate acestea, nu au fost numai bătătorite de copite de cai, ci din toți veniții vremurilor de atunci, văzând ‚*gura de rai*" de aici, s-au oprit, au descălecat, au poposit, au dăruit şi au sfințit locul...

O pleiadă de creatori pe care îi vom cunoaşte, păşind în universul cărții de față, ***Identități artistice la Roman.***

Sintagma românească, străveche: *omul potrivit la locul potrivit,* se instituie plenar în persoana criticului plastic **Minodora Ursachi.**

Editura Muşatinia editează astfel unul dintre cele mai ample dicționare din domeniul artei plastice, publicat până acum la Roman.

Dorința de a cuprinde întreg domeniul artei romaşcane cât şi sinteza elementelor ce îi particularizează pe artiştii care au expus la Muzeul de Artă Roman ne conectează pe noi toți, cei care citim această carte, la marele nucleu al artei universale.

Nu este mai mare bucurie decât de a picta şi de a dărui frumusețe oamenilor.

Zborul unui artist, în permanentă confruntare cu el însuşi şi clipa de popas a acestui zbor ne este dăruit de o distinsă *Doamnă* a culturii romaşcane **Minodora Ursachi** - care scoate la lumină filoanele de aur ascunse de timp şi uitare din istoria artiştilor plastici care au poposit în cetatea urbei muşatine.

Emilia Țuțuianu Dospinescu

PREAMBUL

„*Romanezada*”, sau „*1001 de….popasuri*”, în Urbea noastră muşatină. Acum, taifasuri cu condei, despre penel. Altă dată, au fost zăboviri în fața pânzei, spre a surprinde pe ea, imagini despre condeierii oraşului.

De data aceasta, criticul plastic Minodora Ursachi „*fostu o viață întreagă*”, director al Muzeului de Artă local, îşi poposeşte condeiul său sensibil şi ordonator, la acele peneluri consacrate, care-şi spun, cu mândrie estetică: „*Et in…Roman ego*”.

Muşatina Urbe „*de la confluență*” îşi are, parcă, acest epitet, dăruit din multiple rațiuni, ea fiind blagoslovită a poseda multiple interferențe, mai ales în lumea artelor. Şi volumul de față, pe care avem onoarea să-l prezentăm, ne convinge suficient de aceste „*migrațiuni*” fericite.

Artele plastice, fiind născute sub „*zodia tăcerii*”, conferă acestora atributul de a beneficia de un evantai al semnificațiilor foarte larg, ceea ce conferă oricărui mânuitor de penel sau daltă, o „*lungime de undă*” mult personalizată.

De aici şi denumirea volumului nostru de: ***Identități artistice la Roman***. Sunt incluşi un număr de 142 magicieni ai retinei, fiecăruia din aceştia autorul oferindu-i câte un Obelisc, alcătuit din trei nivele, micro, dar complete: biografie, urmată de un dens comentariu estetic şi, ca final, un grupaj ilustrativ, alcătuit din două-trei reproduceri.

Dacă la părțile extreme, autoarea îşi dovedeşte, încă odată, cartezianismul ei ordonator, în partea mediană, însă, se află „la ea acasă”.

O receptivitate complexă, împreună cu un criticism stilistic, o conturare delimitativă a stilului, alături de sublinierea fațetelor valorice. Toate aceste decantări, sunt însoțite de trimiteri la lucrările ce ilustrează atributul enunțat.

Pe tot parcursul unui comentariu, autoarea **Minodora Ursachi** îşi dovedeşte feminismul ei intrinsec, pe care-l extrapolează, pe nesimțite, asupra lucrărilor comentate şi chiar şi a autorilor acestora. Considerări de altitudine, expuse într-o aură de optimism şi cu o deschidere, „*ca între noi*”. O critică, fără note „critice” şi o sfătoşenie, ca de „vernisaj”.

Un volum artistic despre artă, apărut într-o urbe în care frumosul şi ambientul şi muzeal, a fost, întotdeauna „*lângă drum şi fără gard*”. Un popas cultural, nu doar îmbobocit, ci în plină floare.

Să-l parcurgem, cu emoție sufletească, până la urmă, după care să conchidem, tot „*ca între noi*”, asemeni acelor spuse ale unui cronicar moldav: „*Se nasc şi în Urbea muşatină, Cavaleri ai gândului înalt*”.

Gheorghe A.M. Ciobanu

ARGUMENT

Dinamismul economic şi creşterea demografică a Romanului în existenţa sa multiseculară au fost însoţite şi de o complexă şi bogată viaţă culturală. Chiar dacă nu au existat instituţii specializate de stat, unităţi superioare de învăţământ, uniuni ale creatorilor profesionişti, s-a manifestat totuşi aici, o efervescenţă culturală prin intermediul Episcopiei Romanului, Bibliotecii publice, Societăţii *Miron Costin*, precum şi al unor oameni pasionaţi, care au contribuit la menţinerea şi dezvoltarea climatului cultural al oraşului. Au fost organizate spectacole de comedie şi operetă, de teatru, filme, concerte în sălile *Modern*, *Trianon*, *Schwartz*, susţinerea de conferinţe, şezători literare, organizarea de manifestări expoziţionale etc.

Tradiţiei de cultură a oraşului i s-au integrat într-un mod special artele plastice (artă religioasă, pictură de şevalet, grafică, artă decorativă şi sculptură), care au căpătat în timp greutate, ocupând în prezent un loc de mare însemnătate, cuprinzând numeroase nume de creatori legaţi de aceste locuri, chiar dacă unii dintre ei s-au stabilit ulterior în alte oraşe ale ţării sau pe alte meridiane. Unii s-au născut aici sau au fost adoptaţi, alţii au făcut studii la diferite şcoli, au fost profesori, au avut activitate expoziţională sau au poposit deseori la rude şi cunoştinţe.

O înviorare a artelor plastice s-a resimţit odată cu primele începuturi ale *Muzeului de Artă* (1957), a înfiinţării *Şcolii de Muzică şi Artă Plastică* (1958), prin activitatea desfăşurată privind cercetarea fenomenului plastic romaşcan, a cărei rezultate au fost valorificate prin studii, articole, comunicări, cataloage, pliante, cronici de artă, profiluri de artişti etc. Înfiinţarea Cenaclului *Pro Arte* (1990), organizarea *Taberelor de creaţie* (1992, 1993, 1998, 1999) şi deschiderea expoziţiilor cu lucrările participanţilor, la *Muzeul de Artă Roman*, au dat amploare mişcării artistice, atât în ceea ce priveşte îmbogăţirea tematică cât şi a formelor de exprimare artistică.

Iniţiativa apariţiei acestei cărţi s-a născut din necesitatea cunoaşterii contribuţiei acestei zone a ţării la creşterea şi diversificarea şcolii româneşti de artă, la configurarea şi individualizarea unui climat artistic local.

Pentru elaborarea lucrării, am folosit informaţiile obţinute de-a lungul anilor din consultarea colecţiilor revistei *Arta Plastică*, cataloage de expoziţii, monografii, dicţionare de artişti, publicaţii culturale şi literare, ziare. De un real folos ne-au fost informaţiile conţinute în presa electronică

şi în site-urile unor artişti plastici. Câteva date biografice şi reproduceri după lucrări ne-au fost furnizate chiar de unii artişti, cărora le mulțumim pentru colaborare.

Identități artistice la Roman poartă amprenta prestigioasei *Edituri Muşatinia*, sub conducerea doamnei director Emilia Țuțuianu Dospinescu, căreia îi aducem şi pe această cale sincerele noastre mulțumiri.

Dicționarul însumează un număr de 142 artişti (pictori, graficieni, sculptori, fotografi) legați de aceste locuri şi din împrejurimile Romanului (Avereşti, Bozieni, Sagna, Spiridoneşti, Trifeşti). Scurtele semnalări ale trăsăturilor creațiilor plastice, precum şi cele 315 ilustrații color, 6 sepia şi 14 alb-negru, oferă imaginea activității acestor impresionante identități artistice, care au dat artei româneşti amploare, diversitate şi profunzime. Multe dintre ele figurează cu lucrări în patrimoniul Muzeului de Artă, a cărui expoziție permanentă este structurată pe reflectarea creației lor artistice, integrate în perioada interbelică şi din zilele noastre.

Intenția noastră a fost ca această apariție editorială să fie completă, dar suntem siguri că în anii următori, odată cu apariția altor artişti sau cu acumularea de date noi referitoare la activitatea lor artistică, ea poate fi îmbogățită. Suntem convinşi însă că ea va constitui o sursă importantă de informații, atât specialiştilor în domeniu, cât şi cititorilor interesați, privind creația unor nume cu un loc aparte în dezvoltarea artei româneşti sau în spațiul bogat şi dinamic al mişcării artistice locale.

Minodora Ursachi

ADAMOVICI, Constantin (1945, Buzău)
Studiază la Liceul Teoretic şi Şcoala de Arte, Buzău. Urmează cursurile Facultăţii de Filologie din cadrul Universităţii *Al. Ioan Cuza*, Iaşi.

CONSTANTIN ADAMOVICI
Portret de călugăr

Se stabileşte la **Roman** ca profesor de limbă şi literatură română la Liceul Agroalimentar nr. 4 şi Seminarul Teologic *Sfântul Gheorghe*. Este membru fondator al Cenaclului *Pro Arte Roman*. Are o activitate bogată ca pictor şi publicist. A lucrat la filmele documentare *Episcopia Romanului - 600 de ani de istorie, Viaţa şi activitatea Episcopului Ioachim Mareş,* ca regizor şi scenarist Deschide **expoziţii personale** la Roman (1985), Piatra Neamţ, Buzău, Iaşi şi participă la numeroase **expoziţii colective** de artă şi tabere de creaţie, precum şi la Anualele de pictură, grafică şi sculptură organizate de Muzeul de

CONSTANTIN ADAMOVICI,
Iarna

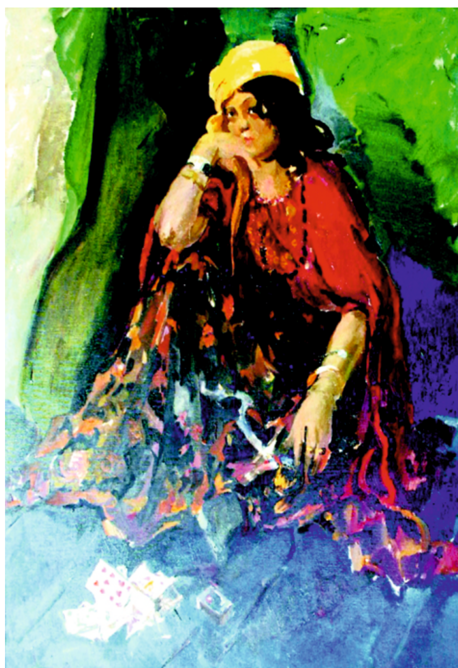
Artă Roman, de la prima ediție, 2003. Lucrări în colecții particulare, instituții din țară şi străinătate.

Constantin Adamovici este cunoscut ca un mare dăruitor de frumusețe şi înțelepciune prin glasul slovelor, al formelor şi culorilor. În creația sa putem desluşi nu numai sursele care duc spre tradiția picturii româneşti, cu o evidentă preferință pentru Ion Andreescu, ci şi preocuparea desăvârşirii ca artist, de a da viață impulsurilor unei intense vieți lăuntrice. O consecvență stilistică, o deschidere spre universul realului în care culoarea e factorul care asigură coerența discursului pictural, se pot urmări de-a lungul întregii sale cariere artistice. În repertoriul tematic preferențial (privelişti naturale şi aşezări omeneşti, flori şi portrete), totul este profund, pictorul surprinzând în imagini echilibrate, cu o înțelegere clară a legilor formei şi compoziției, elementele lor caracteristice. De aici şi preocuparea pentru materialitatea motivelor, pasta generoasă, cu armonia şi luminozitatea ei, atent elaborată şi simțită, dezvăluie vigoare şi vitalitate.

CONSTANTIN ADAMOVICI
Portret de copil

AFANASIE, Oprea (1934, satul Delacău, regiunea Grigoriopol)
A studiat la Harkov, Sankt Petersburg. Locuieşte la Chişinău. A profesat la Institutul Pedagogic de Stat *Ion Creangă*. Din anul 1966 participă la expoziţii raionale, naţionale şi internaţionale. A organizat peste 40 de expoziţii personale. În România este cunoscut din anul 1991, când a luat parte la două **manifestări expoziţionale de grup** în Bucureşti, iar în anul 1992 a deschis prima **expoziţie personală** la Vaslui, după care au urmat altele la Galaţi, Brăila, Piatra Neamţ, **Roman** - 1996. A participat la **taberele de creaţie** de la Vaslui, Hunedoara, Aiud. În anul 1996, primeşte medalia *Meritul Civic* şi titlul de *Maestru în Artă*. În anul 2009, **expoziţie personală** la Centrul Cultural *Constantin Brâncuşi* din Republica Moldova, cu prilejul împlinirii a 75 ani. Multe lucrări se află în colecţii de stat sau particulare, în ţară şi peste hotare - Polonia, Cehoslovacia, Olanda, Turcia, Japonia, Franţa.

OPREA AFANASIE
Ţiganca

Prin creaţia sa picturală, artistul Afanasie Oprea doreşte să apropie de inimile iubitorilor de artă, frumuseţea şi poezia priveliştilor basarabene, oamenii cu ocupaţiile, bucuriile şi frământările lor. Desprinse din universul vizual, peisajele, florile şi naturile statice, portretele sunt veridice şi păstrează valoarea semnificaţiilor realului în construcţii clare, viguroase şi echilibrate. Ele dovedesc un simţ al materiei, a rolului ei de ordonare a compoziţiei. Justa dozare a culorilor, densitatea şi vibraţia lor creează o atmosferă poetică emoţionantă. Lumina tonică pe care o conţin provine din structura sa sufletească, caldă şi optimistă, deschisă şi sinceră.

AGACHE, Grigore (1955, Gherăeşti, Neamț)
A fost elev al Liceului *Roman Vodă*, **Roman**. În anul 1981 şi-a luat licența la Institutul de Arte Plastice *Ion Andreescu*, Cluj-Napoca, secția pictură. Este membru U.A.P. Filiala Neamț. În anul 1979 debutează la Expoziția studențească, Cluj-Napoca şi participă în selecțiile Saloanelor Republicane. Concomitent este inclus în **expozițiile republicane** *Atelier 35*. În perioada anilor 1979-2008 participă la Saloanele Moldovei, Bacău-Chişinău, la **expoziția de grup**- Biela - Italia (1993), expoziția *Semn-Simbol* de la Bacău, Moineşti, Iaşi (1997). A participat la edițiile succesive ale Bienalei Naționale *Lascăr Vorel* (1997). A expus de asemenea, la Cluj-Napoca, Bucureşti, Bacău, Sibiu, Baia Mare, Budapesta. A participat la Tabăra Republicană Tescani - Bacău -1987, Dumbrava, 1991, Potoci, 1992, Tabăra Națională Bacău, 1999, 2001, 2003. A fost distins cu **Premiul special** al juriului la Bienala *Lascăr Vorel*, Piatra Neamț (1997).

GRIGORE AGACHE
Spiritele zidului - dreapta

GRIGORE AGACHE
Spiritele zidului - stânga

Rezultat al meditațiilor lăuntrice asupra sensurilor existenței de dincolo de impresia optică, arta sa surprinde prin rafinament şi profunzime creatoare. Fantezia realizării, a reinventării unei lumi noi, redusă la elementele sale esențiale, impresionează atât prin formele ei dinamice, cât şi prin vitalitatea coloristică, sub semnul armoniei şi seninătății. Expresia concentrată, metaforică, îndeamnă la o descifrare atentă a privitorului prin puterea propriei judecăți a ideior şi semnificațiilor conținute.

AGAFIȚEI, Costache (1909, Prigoreni, Iaşi - 2002, Iaşi)
Între anii 1925-1932 a urmat Academia de Arte Frumoase din Iaşi, secția pictură, unde a studiat cu Gh. Popovici, Şt. Dimitrescu, N.N. Tonitza şi Octav Băncilă. A fost custode al Pinacotecii ieşene (1941-1949), director al Muzeului de Artă (1949-1958). În perioada anilor 1950-1967 a fost profesor la Liceul de Arte Plastice *Octav Băncilă* din Iaşi şi ulterior (1963-1968), la Facultatea de Arte Plastice a Institutului Pedagogic de 3 ani, Iaşi. 1930, debutează la Atelierul de plein-air al Şcolii de la Baia Mare. În anul 1932, participă la primul Salon Oficial de Artă Plastică organizat de Ştefan Dimitrescu, la Iaşi, apoi timp de peste şase decenii a participat la Saloanele Oficiale, Saloanele Moldovei, la expozițiile Filialei Iaşi a U.A.P., în selecții naționale şi internaționale. În anul 1937, obține **Premiul** pentru pictură al Ministerului Cultelor şi Artelor şi al Primăriei Iaşi. Este distins cu **Premiul I** pentru afişul Luna Iaşilor. În anul 1966, Muzeul de Artă Iaşi îi organizează prima Retrospectivă la 30 ani de activitate artistică. Între anii 1967 şi 1976, Expoziții retrospective la Muzeul de Artă **Roman**. În anul 1999, i se acordă titlul de Cetățean de Onoare al Municipiului Iaşi. Expoziție retrospectivă la Galeriile Dana din Iaşi, 2009.

COSTACHE AGAFIȚEI
Bătrând şezând

COSTACHE AGAFIȚEI
Primăvara

COSTACHE AGAFIȚEI
Autoportret

„Receptând afectiv lumea obiectivă, ale cărei multiple ipostaze sunt pentru pictor tot atâtea prilejuri de bucurie sau de întristare, de încântare juvenilă sau de meditație gravă, Costache Agafiței se definește încă de la începutul activității sale creatoare ca un liric pentru care culoarea - simțită și gândită organic - constituie principalul mijloc de confesiune. Din această receptare și filtrare afectivă a lumii înconjurătoare rezultă și atmosfera atât de personală pe care o degajă mai cu seamă peisajele sale...Orașul de baștină, cu inefabilele sale frumuseți, cu dealurile și colinele sale din împrejurimi, pe care străjuie de veacuri ctitoriile Galatei și ale Cetățuiei constituie însă pasiunea cea mai puternică și mai statornică a pictorului.”

- critic de artă, Claudiu Paradais

AILINCĂI, Cornel (1940, Roman, Neamț)
În perioada anilor 1958-1962 a fost elev la Liceul de Arte Plastice *Octav Băncilă*, Iaşi. Între anii 1964-1970, a studiat la Institutul de Arte Plastice şi Decorative *Ion Andreescu*, Cluj-Napoca, specializarea - Ceramică - Sticlă - Metal. Între anii 1972-1973, studii postuniversitare de ceramică la Instituto Statale per la Ceramica *Gaetano Ballardini*, Faenza şi Academia di Belle Arti *Loggetta Lombardesca*, Ravenna. Din anul 1970 a funcționat ca profesor universitar titular, conducător de diplomă de licență, master şi doctorate în ceramică, la Universitatea de Artă şi Design din Cluj-Napoca. Între anii 1990-1999, decan al *Facultății de Arte* Decorative şi Design, Cluj-Napoca. Din anul 2005 funcționează la Universitatea de Artă şi Design, Cluj-Napoca ca profesor doctor în arte vizuale. Este membru al UAP, fondator şi preşedinte al Fundației de Ceramică CERAMART (2000). Activitate expozițională: din anul 1970, 3 **expoziții personale**, naționale; 30 de participări la **expoziții de grup**, naționale. Internaționale: 1973, 1984, 1985, 1989, 2001, participări la Concursul internațional pentru Ceramică, Faenza, Italia; 1982, 1987, Bienala de ceramică, Valaurris, Franța; 1988-2003, Olanda, Italia, Canada, Grecia, China. Între anii 1973-2010 a participat la simpozioane, conferințe, congrese, în Italia, Germania, Canada, Danemarca, Portugalia, Olanda, Spania, Polonia, Vatra Dornei, Şelimbăr, Sibiu, Sighişoara, Cluj-Napoca etc. Este autorul unor importante lucrări publicate în 1982 - *Introducere în gramatica limbajului vizual,* reeditată în 2000 cu titlul - *Gramatica Formelor* vizuale;1992 - *Opera fereastra*, 2006 - *Modele de reprezentare şi construcție simbolică a spațiului în artele vizuale*, precum şi a numeroase articole, recenzii, cronici plastice, studii introductive apărute în revistele: *Arta*, *Tribun*a, *Revista Academiei de Artă George Enescu*, Iaşi etc.

CORNEL AILINCĂI
Amprentă

CORNEL AILINCĂI
Înainte de cădere

CORNEL AILINCĂI
Mandala

CORNEL AILINCĂI
Cele şase zile ale Facerii

Izvorâte dintr-o amplă cultură filozofică şi artistică, lucrările artistului Cornel Ailincăi ne dezvăluie în forme plastice de concentrată semnificaţie simbolică, profunzimea reflecţiilor sale asupra devenirii umane şi a relaţiei noastre cu universul, reprezentat ca o structură coerentă, armonioasă, expresie a existenţei unei divinităţi creatoare, făcând referiri şi la filozofia Mandalei ca o „hartă" completă a macrocosmosului vizibil şi invizibil, ce sintetizează un sistem de cunoştinţe spirituale asupra lumii şi legilor divine ale creaţiei. Amprentele străvechi la care apelează amintesc de înrădăcinarea fiinţei în realitatea obiectivă. Amprenta piciorului, de exemplu e cheia simbolică a sprijinului nostru raţional, al tăriei sufleteşti şi al mersului spre libertate.

AIONESEI, Vasile (1949, Gâdinți, Roman, Neamț)
Urmează cursurile Şcolii Populare de Artă de pe lângă Casa de Cultură **Roman**, cu profesorul Gh. Tonița. A studiat la Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, Bucureşti (1980) cu profesorii Gheorghe Şaru şi Constantin Crăciun, având colegi la clasa de pictură pe Ionescu Corneliu, Luiza Patriciu, Amanoil Abraham din Siria, Estuardo Barioss din Guatemala, iar printre colegii de generație pe Marcel Chițac, Corneliu Ratcu, Marcel Aciocoiței. La vârsta de 16 ani a deschis două **expoziții personale** la Roman şi Piatra Neamț; participă la numeroase **expoziții colective** organizate la Muzeul de Artă **Roman** şi Casa de cultură. În anul 1995, deschide o **expoziție personală** la Centrul Cultural UNESCO Ionel Perlea din Slobozia; 2012, **Expoziție de pictură şi grafică**, Slobozia. Începând cu anul 1980, a participat la toate **expozițiile de grup** şi colective din județul Ialomița. Între anii 2002-2006 participă la Salonul de primăvară şi la Salonul de toamnă ale Filialei U.A.P. Slobozia, Ialomița. Are lucrări în colecții din România, Germania, Italia, Rusia.

VASILE AIONESEI
ing. Gabi Ionaşcu

Artist precoce, Vasile Aionesei a avut o evoluție plină de succes. În peisajul artistic ialomițean unde s-a stabilit ca profesor, el este o pregnantă prezență, extrem de apreciată. Înscriindu-se pe linia clasicismului românesc, neinteresat de raportarea la direcțiile actuale, artistul s-a remarcat prin sinceritatea demersului său artistic, cu însuşiri remarcabile de desenator şi colorist. Potențialul creator este consacrat în mare măsură redării chipului uman. Ampla galerie de portrete şi autoportrete dau o imagine semnificativă a abilităților în redarea fidelă a identității modelului şi a expresivității, prin accentuarea trăsăturilor psihologice, surprinzând diverse momente, stări şi atitudini.

VASILE AIONESEI
Autoportret

ANASTASIE, Crimca (aprox. 1550, Suceava -1629, Suceava)
În timpul domniei lui Petru Şchiopul, tânărul Ilie Crimca a fost diac de cancelarie şi apoi ostaş. Pentru dovezile sale de vitejie în luptele cu cazacii, domnitorul i-a dăruit satul Dragomireşti, Suceava. S-a călugărit la Putna cu numele de Anastasie; la scurt timp, îl găsim egumen la Mănăstirea Galata, Iaşi. Din anul 1599, preot la Biserica Domnească, Suceava. În anul 1600, ales Episcop al Rădăuţiului iar în anul 1606 Episcop de **Roman**. Între anii1609-1617 este Mitropolit al Moldovei după care se retrage la Mănăstirea Dragomirna.

CRIMCA ANASTASIE
Autoportret

Între anii 1619-1629, păstoreşte din nou Biserica Moldovei. A îndeplinit două misiuni diplomatice în Polonia, din încredinţarea domnitorilor ţării. La Dragomireşti, în anul 1602, a ridicat o bisericuţă devenită apoi „**bolniţă**”. Ea va fi cunoscută sub numele de *Dragomirna* (1609). A înfiinţat cu cheltuiala sa, un spital în Suceava (1619).

Marele ierarh şi remarcabilul artist, Anastasie Crimca ocupă un loc deosebit în istoria culturii şi artei româneşti. Gustul artistic, talentul şi originalitatea gândirii s-au manifestat mai ales în activitatea de caligraf şi miniaturist, formând la Dragomirna o adevărată „şcoală de caligrafi şi miniaturişti”, care a influenţat mult dezvoltarea preocupărilor artistice din celelalte mănăstiri moldovene. Se cunosc peste 25 de manuscrise din timpul său (11 donate Mănăstirii Dragomirna), majoritatea împodobite cu frumoase miniaturi, cărţi de cult, vieţi de sfinţi, iar altele se află catalogate în bibliotecile de peste hotare (Ucraina, Rusia, Austria). Manuscrisele reprezintă strălucirea unor opere de artă unicat ale genului, individualizându-se prin fantezia creatoare a autorului în fructificarea unor motive din pictura murală şi a unor legende populare moldoveneşti, prin elemente novatoare, prezente în somptuoasele frontispicii, vignete

şi inițiale ornate, în caligrafia impecabilă de portrete în miniatură, în mulțimea de scene biblice ca ilustrații ale textului, la care se adaugă bogăția de ornamente cu motive vegetale, în minuțiozitatea şi migala desăvârşită a desenului, expresivitatea şi diferențierea plastică a personajelor, coloritul viu cu preferință constantă pentru verde etc.

CRIMCA ANASTASIE
Naşterea lui Isus Hristos

CRIMCA ANASTASIE
Botezul lui Isus Hristos

ANDONE, Claudiu (1954, Roman)

A studiat la Liceul *Roman Vodă*, promoția 1973. Absolvent al Facultății de Artă Plastică, secția grafică din cadrul Institutului *Nicolae Grigorescu*, Bucureşti, 1979. Este profesor la Colegiul Național *Roman Vodă*. **Expoziții personale: Roman**, Piatra Neamț **(**1981**)**. A participat la **expoziții colective: Roman**, Piatra Neamț, Bucureşti, 1983, 1985, 1987. Figurează cu lucrări în numeroase colecții de stat şi private la Roman, Bucureşti, Viena.

Un profesor excelent, un foarte talentat şi sensibil artist, organizat şi profund, Claudiu Andone este o prezență activă nu atât în viața expozițională cât în **î**nfrumusețarea spațiilor interioare ale unor instituții şi localuri publice, în colecțiile particulare, cu lucrări care argumentează largile posibilități de exprimare grafică. De la realizarea unei arte transfigurat-realiste la o mare desfăşurare a spiritului inventiv, opere abstracte - îndrăznețe, în care se observă orientări suprarealiste, conturate prin evocări ale fantasticului şi imaginarului. Executate în peniță tuş, guaşă, gravură, fie cu preferință pentru detaliul relevant, fie cu o tendință de sinteză, de stilizare şi interpretare a motivelor, ele sunt investite cu gânduri şi stări de mare intensitate. Liniile fine şi eleganța formelor, vibrante, echilibrul şi siguranța compoziției, din peisajele naturale sau urbane sugerează cu putere viața, atmosfera specifică şi sensul lor dominant.

CLAUDIU ANDONE
Peisaj

ANDRIESCU, Grigore (1921, Podul Iloaiei, Iaşi - 1989, Roman) Este copil de trupă într-un regiment local după decesul părinţilor. Urmează cursurile Academiei de Arte Frumoase din Iaşi, clasa de Pictură, cu profesorul Corneliu Baba. A fost distins cu **Premiul I** la Expoziţia absolvenţilor Academiei de Arte Frumoase, 1947. Primul director al Şcolii de Muzică şi Arte Plastice, **Roman**. A profesat la Liceul *Roman Vodă* din Roman. Desemnat ca prim inspector de specialitate pentru şcolile arondate municipiului Roman (1958). Între 1930-1989, a desfăşurat o intensă activitate expoziţională la Roman, Iaşi, Bacău, Piatra Neamţ. Expoziţia ***Continuitate în pictura romaşcană*** - Grigore şi Viorel Andriescu, Muzeul de Artă Roman, (2003).

GRIGORE ANDRIESCU
Autoportret

Grigore Andriescu, temperament liric, cu o vie sensibilitate, a fost un artist îndrăgit şi mult apreciat de iubitorii de artă. Ca tematică, viziune, stil, a realizat o pictură în manieră realistă, tradițional - figurativă. În intimitatea afectivă cu natura exterioară, el a vizat nu numai transpunerea precisă a realului, ci poetizarea lui. În numeroasele sale peisaje, flori, naturi statice, portrete, totul este subordonat sentimentului, esteticului. Este suficient să-i privim *Garoafele, Trandafirii, Liliacul, Petuniile*, care fixează momente de intensă emoție, într-o atmosferă proaspătă şi tonică. Fii săi - Nicolae şi Viorel sunt urmaşi demni în carieră, păstrând acelaşi repertoriu de motive, apropiat prin rafinamentul expresiei picturale, prin vitalitatea desenului şi al culorii.

GRIGORE ANDRIESCU
Din parcul Romanului

GRIGORE ANDRIESCU
Crizanteme şi salvii

ANDRIESCU, Petru Viorel (1951, Miclăuşeni, Iaşi)
Absolvent al Liceului *Roman Vodă*, promoţia 1970 şi al Institutului *Ion Ionescu de la Brad*, Iaşi, promoţia 1977. A urmat cursurile Şcolii de Muzică şi Arte Plastice, **Roman**, sub îndrumarea profesorilor Grigore Andriescu şi Gheorghe Iliescu. În anul 2006, Masterat în cadrul Facultăţii de Artă, Iaşi. Din anul 1981, profesor de obiecte tehnice şi educaţie plastică; Îndrumător al cercului de pictură *Icoana din sufletul copilului* din cadrul Cercului Militar, Roman. **Expoziţii personale:** Cercul Militar, Roman, 2004, 2006, 2009; Institutul Agronomic, Iaşi, Sala de marmură, 2005. Participă la diverse **expoziţii colective** şi **anuale** organizate în Roman, Suceava, Iaşi. Lucrări în colecţii particulare din ţară şi peste hotare: SUA, Franţa, Italia, Germania, Israel, Belgia, Republica Moldova, Anglia.

Născută şi susţinută de comunicarea afectivă cu natura, pictura lui Viorel este solară şi realistă, cuceritoare prin sinceritatea exprimării, prin dragostea şi liniştea transmise sufletului. Marea lui iubire de lumină şi armonie şi-a găsit expresia în frumuseţea şi explozia vegetală sub soarele strălucitor al verii, în poezia şi bogăţia cromatică a toamnei, în prospeţimea şi frăgezimea florilor, dăruindu-ne prin vitalitatea şi naturaleţea lor, acea căldură şi bucurie de a trăi. Sunt lucrări executate cu pasiune care dovedesc entuziasmul şi verva sa creatoare, ducând mai departe vocaţia artistică a familiei Grigore Andriescu.

PETRU VIOREL ANDRIESCU
Trena miresei

PETRU VIOREL ANDRIESCU
Expoziție

ANDRONIC, Andrei-Constantin (1975, Roman, Neamț)
Licențiat în arte plastice, 1999. A studiat la Universitatea de Arte Plastice, Bucureşti, specialitatea *Conservarea şi Restaurarea Operei de Artă*. Din anul 2011, este atestat de M.C.P.N. ca specialist restaurator pictură murală şi de *Comisia de Pictură bisericească* a *Patriarhiei Ortodoxe Române*, ca restaurator monumente de epocă. Este membru al UAP din România din anul 2001. Activitate expozițională: 2004, 2006, 2007, Galeria *Apollo*, Bucureşti; 2008, 2009, Galeria *Artis*, Bucureşti; 2010, Trienala UNRMI, Alba Iulia. Activează în echipa din cadrul firmei *Lacuna Restauro*, unde lucrează membrii familiei pictorului Romeo Andronic, începând din anul 1990. Desfăşoară activitate de coordonare în domeniul conservării-restaurării; activitate în domeniul picturii religioase; participă la realizarea unor proiecte de conservare şi restaurare, în calitate de colaborator, coordonator principal al lucrărilor, fiind pictorul restaurator Romeo Andronic.

Lucrare realizată de echipa *Lacuna Restauro:*
***Biserica Negustori, Bucureşti -** restaurare*

ANDRONIC, Romeo (1949, Gherăieşti, Neamţ)
A urmat cursurile Liceului de Muzică şi Arte Plasice *Octav Băncilă*, Iaşi. A studiat la Facultatea de Arte Plastice din Iaşi, promoţia 1973, cu profesorul Dan Hatmanu. Specializări: Şcoala de Pictură murală a Patriarhiei Române şi Şcoala de Restaurare pictură murală a Patriarhiei Române. **Expoziţii personale**: 1976, Iaşi, Piatra Neamţ; 1979, Piatra Neamţ; 1981, Iaşi, Bucureşti; 2011, Mogoşoaia; în străinătate, Belgrad. **Expoziţii de grup:** 1968-2011, **Roman**, Iaşi, Piatra Neamţ, Suceava-*Voronețiana*, Bucureşti, Bacău, Craiova, Slobozia, Alba Iulia.

Distins pictor şi specialist restaurator a monumentelor de epocă şi pictură nouă murală, Romeo Andronic a împodobit de-a lungul carierei sale zeci de biserici de mare frumuseţe, care redau strălucire şi culoare unor momente de vârf ale vechii noastre arte: Parohia Zlătari - Bucureşti, între anii 1986-1989, Biserica *Adormirea Maicii Domnului*, Ruginoasa, Iaşi, Mănăstirea Turnu - sat, Târgşoru Vechi, Prahova, 1998, Biserica din Năruja, Focşani, Vrancea, 1985-1990, Baloteşti, 1983, Mănăstirea Cobia, Dâmboviţa, 2001, Vădeni lângă Tg. Jiu, Gorj, 2004-2005, Cornu de Sus (Dumbrava), Prahova, 1988, Udricani etc. Este autorul a numeroase proiecte de restaurare şi conservare a picturilor de la numeroase monumente istorice şi de artă, precum şi în domeniul picturii murale - monumente istorice şi religioase. **Premii**: În anul1998 - Premiul U.A.P. pentru restaurare; 2006 şi 2007, Premiul U.A.P pentru restaurare, împreună cu colectivul lui; Premiul U.N.R.M.I. - Restaurare pictură Biserica *Sf. Nicolae* - Udricani. În anul 2011, a deschis expoziţia de desen *Cartea Psalmilor*, Galeria *Foişor*, Bucureşti.

ROMEO ANDRONIC
***Mănăstirea Turnu, Ploieşti* - pictură nouă**

ROMEO ANDRONIC
Mănăstirea Turnu, Ploieşti - pictură murală

ANGHELUȚĂ, Octavian (1904, Brăila - 1978, Bucureşti)
În anii 1910-1914, şcoala primară la Brăila; 1914-1924, studii liceale la Bacău, **Roman** şi Huşi; 1924-1927, Academia de Arte Frumoase, Bucureşti cu profesorii G.D. Mirea, Artachino şi Camil Ressu, urmând concomitent Facultatea de litere şi filozofie. Între anii 1929-1936, profesor de desen la Liceul de Băieți din Câmpina.; 1940, director al Pinacotecii Statului; 1949, conservator la Galeria Națională a Muzeului de a Artă al R.S.R.; 1952-1972, profesor la Institutul de Arte Plastice, Bucureşti. Lui Octav Angheluță i se datorează mutarea şi salvarea fondului de patrimoniu din muzeele bucureştene în timpul bombardamentelor din cel de Al Doilea Război Mondial. Călătorii de studiu: 1931-1960, Franța, Olanda, Italia, Bulgaria, Ungaria, Austria, URSS etc. **Expoziții personale**: 1931-1974, Câmpina, Bucureşti. **Expoziții de grup:** 1929-1962, la Saloanele Oficiale, Anuale, la expozițiile Tinerimei Române, Grupului Nostru, a grupului Flacăra. **Expoziții româneşti în străinătate:** 1946-1960, Sofia, Helsinki, Varşovia, Viena, Moscova, Praga, Budapesta, Berlin, Belgrad, Bratislava etc.; 1954, la Bienala de la Veneția. **Premii**: 1929, *Premiul Simu* la Salonul Oficial; 1932-1939, premii la Saloane Oficiale; 1952, 1953, Premiul de Stat Clasa a II-a; 1954, Ordinul Muncii Clasa a II-a; 1954, Artist Emerit; 1965, Ordinul Steaua RSR, Clasa a II-a.

OCTAVIAN ANGHELUȚĂ
Autoportret

Pictorul şi desenatorul Octav Angheluță, fire pasionată, de mare vitalitate, cu o mare uşurință în exprimare, preocupat de rigoarea constructivă a desenului dar şi de expresivitatea cromatică a formei, a evoluat în cadrul tradiției româneşti, abordând toate genurile

OCTAVIAN ANGHELUȚĂ - *Fetița cu fundițe roșii*

obişnuite ale picturii, compuse în variate acorduri de culoare într-o atmosferă tonică, dar investigarea naturii umane, de incursiune caracterologică, constituie nota dominantă a creației sale. De la fermecătoarele portrete de copii pictate în tonuri pastelate, luminoase şi transparente, la galeria portretelor-şarjă, a ştiut să fixeze rapid şi cu precizie expresia, atitudinea, să caracterizeze cu forță fiecare individualitate. În toate ipostazele, a ținut seama, după cum se confesează artistul, de faptul că „omul este cea mai complexă manifestare a vieții."

ANTOCHI, Elena (1949, Hândreşti, Iaşi)
În anul 1971, a absolvit Facultatea de Arte Plastice de la Universitatea *Alexandru I. Cuza*, Iaşi - având ca profesori pe Dan Hatmanu, Constantin Radinschi, Francisc Bartok. Profesor de educaţie plastică la şcolile din comunele Sagna şi Vasile Alecsandri la Roman, Neamţ. Din anul 1975 desfăşoară o continuă activitate expoziţională pe plan local şi naţional. **Expoziţii colective şi de grup cu caracter naţional**: 1984, 1992, Galeriile de Artă, Piatra Neamţ;1986, Salonul de Artă al Moldovei, Bacău; 2006, Bienala de artă plastică Gheorghe Petraşcu; 2007, Galeriile Stelea, Târgovişte; Pictura După concert. **Expoziţii personale:** 1980, 1983, 1987, 1991, 1998, 2002, 2005, Muzeul de Artă **Roman;** 1994, 1998, 1998, Galeria Diadra**, Roman,** 2008, 2009, Galeria Viorica Guşul Roman; 2001, 2006, 2008, 2012, Şcoala Vasile Alecsandri, Roman. **Expoziţii colective locale şi judeţene**: participă la majoritatea manifestărilor expoziţionale ale Muzeului de Artă Roman şi ale Galeriei Diadra, Roman (*Lumină şi culoare, Paleta romaşcană, Jubileu-Roman 600, Anotimpuri, Catedra, Jubileu, Penel* etc.). În 1978, 1980, Galeriile de Artă, Piatra Neamţ**;** Anuala de pictură, grafică şi sculptură, 2008-2011, Muzeul de Artă Roman şi Salonul de primăvară, 2013. **Tabere de creaţie:** 1980-1995, Borca, Poiana Teiului, Neamţ**;** 1988, Gurahonţ, Arad; Durău, Neamţ; 2000, Câmpina, Prahova. Lucrări existente în colecţii particulare: România, Franţa, Italia, Germania, SUA, Israel, Australia.

ELENA ANTOCHI
Maci

Apreciată nu numai ca o bună cunoscătoare a artei de a fi profesor, ci şi a artei formelor şi culorilor, Elena Antochi dăruieşte oamenilor cu generozitate o creaţie care emoţionează şi încarcă sufletele cu puritatea şi sinceritatea trăirilor sale sufleteşti în receptarea frumuseţii şi poeziei unei privelişti, a gingăşiei şi

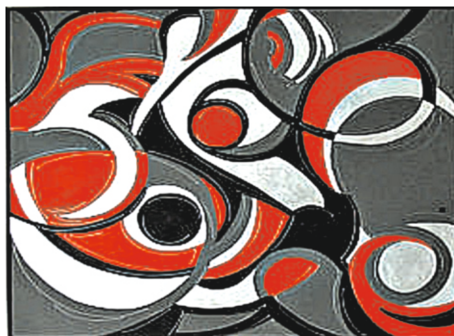

ELENA ANTOCHI
Inocență

şi delicateței unui buchet de flori. Lunca Siretului, în crâng, poienițe, câmpii, case la țară, firavele flori ale primăverii, până la multitudinea celor de toamnă târzie, reprezintă spațiul mereu proaspăt, a cărui atmosferă însorită şi liniştită e transmisă în construcții realiste, armonios echilibrate susținute de culori strălucitoare cu o lumină intensă care provine din căldura sufletească a artistei, din firea ei sensibilă şi sentimentală. Elena Antochi, omul deosebit, de un profesionalism şi de o bunătate fără margini, cu o vechime de peste 35 de ani la catedră, este autoarea a două fresce pline de semnificații la Şcoala *Vasile Alecsandri*, din Roman de unde s-a şi pensionat, în care a adunat toate gândurile şi emoțiile privind misiunea profesorului - *Îngerul păzitor*, care luminează întotdeauna, cu dragoste, paşii copiilor.

APĂVĂLOAEI, Andreea (1982, Roman, Neamț)
A urmat cursurile Liceului de Artă, Piatra Neamț, 1996-2000; Facultatea de Arte Decorative şi Design, UNAB, 2000-2004; Modul Pedagogic Arte Vizuale, 2009-2010; Universitatea Națională de Artă, Bucureşti, 2009; Master în Arte Vizuale, Facultatea de Arte Decorative şi Design. **Expoziții personale**: 1998, 1999, Piatra Neamț, Galeria de Artă Lascăr Vorel. **Expoziții de grup**: 2002, Bucureşti, Constanța, Anglia; 2003, Bucureşti, Constanța, Germania; 2004, 2005, Bucureşti; Salonul de toamnă, 2013, Muzeul de Artă **Roman**. **Premii**: Premiul I, Inovație Obiect, K-Explora, România, 2004; Premiul I, Amenajare HDMall, 2006; Premiul II, Amenajare HDMall, 2006.

Ducând mai departe adevărata vocație pentru frumosul artistic a familiei: tatăl, învățătorul Gheorghe Apăvăloaie, de la şcoala din Avereşti, el însuşi artist plastic, cu studii la Şcoala Populară de Artă Bacău, cu lucrări de pictură şi grafică la Studioul de Arte Plastice al Armatei din Bucureşti, cu expoziții personale la Muzeul de Artă Roman, Avereşti etc., cu participări la **expoziții colective,** Roman, Piatra Neamț etc., inițiatorul înființării împreună cu soția, învățătoarea Maria Apăvăloaie a Atelierului de pictură Unu-Patru, destinat elevilor din clasele primare, Andreea a devenit o foarte talentată artistă - designer. Prin diversitatea şi frumusețea creațiilor sale - amenajări interioare, pictură decorativă, imprimeuri textile, mobilier pictat, bijuterii, obiecte de design, tânăra designer s-a remarcat de la primele manifestări expoziționale. Inventivitatea şi originalitatea viziunii, libertatea limbajului modern bine stăpânit, grija nu numai pentru aspectul estetic ci şi funcțional, amenajările de bun gust a locuințelor cu imprimarea personalității şi valorii fiecăreia, sunt atributele ei artistice, care duc la creşterea intensității şi receptării mesajelor vizuale.

Panou decorativ

Pictură pe mobilier

APOSTU, Gheorghe (1937, Bozienii de Sus, Neamț - 2009, Cluj).
A urmat şcoala primară în satul natal iar cursurile medii la Liceul *Roman Vodă*, **Roman**. Este absolvent al Institutului de Arte Plastice *Ion Andreescu*, Cluj (1962). Între anii 1962-1977, funcționează ca profesor la Facultatea de Desen din cadrul Institutului Pedagogic, Cluj, devenind apoi profesor la Academia de Arte Vizuale *Ion Andreescu*, Cluj. Între anii 1962-1985, este prezent constant în **expoziții județene**, **republicane**, precum şi în **expoziții de grup** itinerate peste hotare. A participat la **expozițiile organizate** în Italia (1969,1973), Polonia, Grecia (1972), Ungaria, Germania (1974, 1977), Anglia, Japonia (1974), Elveția (1977), URSS, Cehoslovacia, China (1979), Egipt, Libia, Algeria (1981). În țară şi-a organizat numeroase **expoziții personale**, Cluj, Bistrița, **Roman** etc. I s-a conferit **Premiul I** pentru pictură la expoziția Cenaclul tineretului, Cluj, 1972, iar în anul 1975 a fost distins cu Premiul I pentru pictură la cel de al IV-lea Trofeu Internațional Humana Ars, Roma. Între anii 1974-1975, i se acordă o bursă de studii documentare în Italia. În anul 1980, a pictat icoane pentru iconostasul de la paraclisul Mănăstirii Rohia - Maramureş şi icoane pentru biserica Mănăstirii Poşaga - Alba (1985).

GHEORGHE APOSTU
Panaite Muşoiu

Dragostea sa pentru istoria meleagurilor româneşti, încrederea în rezervele de frumusețe şi bucurie ale vieții sunt dezvăluite în imagini echilibrate compozițional, cu un desen concis şi sigur, care defineşte cu precizie formele, într-un registru cromatic bogat, dominat de brunuri calde, proaspete, vibrante, în alăturări prețioase de tonuri ce amintesc de frumusețea şi armonia sobră a frescelor noastre medievale. Pictorul are capacitatea de a stăpâni sonoritatea diverselor nuanțe,

eliminând stridențele, ceea ce impune multă claritate şi expresivitate şi face pregnante ideea, sentimentul pe care vrea să le sublinieze.

GHEORGHE APOSTU
Veneția

GHEORGHE APOSTU
Peisaj cu biserică

BABAN, Gabrel (1948, Fălticeni, Suceava)
În anul 1966 se înscrie la Facultatea de Arte Plastice din cadrul Universității *Alexandru I. Cuza*, Iași. După absolvire (1969), profesează la Liceul Nicu Gane, Fălticeni (1970-1987) și Școala nr.1 Alex. I. Cuza, Fălticeni. În anul 1976, a debutat într-o **expoziție colectivă** la Fălticeni. Între anii 1977-2011, deschide numeroase **expoziții personale** în galerii și spații publice din Fălticeni, Suceava, Pașcani precum și în muzeele de artă din **Roman (**1991**),** Gura Humorului, Suceava. A expus la Galeria de Artă Trianon din Iași. În anul 2011, deschide **expoziție personală** la Muzeul de Artă Contemporană din Roma, Italia. Între anii 1976-2010, a figurat cu lucrări în **expoziții colective** și de grup deschise la Fălticeni, Suceava, Constanța, Vatra Dornei, Rădăuți, Iași, Gura Humorului, Bacău, Târgu Mureș, Piatra Neamț, Botoșani, București. Între anii 1984-2009, a expus în străinătate la Cernăuți, Chișinău, Belgia, Franța, Ucraina. Din anul 1978-2000, a realizat mai multe lucrări de artă monumentală în tehnica sgraffito, pictură în ulei, mozaic, ciment, beton și marmură, la Fălticeni și Vârful Câmpului, Botoșani. În perioada 1984-2005, a fost distins cu **premii** la *Voronețiana* și Premiul *Ștefan Dimitrescu* la Concursul Național *Nicolae Tonitza*.

GABREL BABAN
din expoziția *Nostalgii fălticenene*e -
Cabana *Dumbrava Minunată*

GABREL BABAN
Mahalaua Nuțu Elman

GABREL BABAN - ***Cabana Băncuța***

Știința elaborări raționale a imaginilor, a îmbinării măiestrite a desenului cu armoniile cromatice, echilibrul şi proporția formelor i-au permis să redea caracteristicile esențiale ale unui aspect, specificul atmosferei locale. Având un simț precis al spațialității, artistul construieşte imagini de o largă deschidere către orizont - Stradă spre mare, Case la Constanța, sau cu o anumită notă de intimitate - Curte la Bistrița, Case vechi în Fălticeni, Pasaj la Vatra Dornei. Linia verticală, conturul precis al construcțiilor contribuie la întărirea unui sentiment adânc, acela al permanenței şi al siguranței. Forța lor de sugestie şi de evocare este amplificată de luminozitatea şi puritatea cromatică. *„Nostalgiile fălticenene" ale lui Gabrel Baban ni se înfățişează aidoma unor odăjdii în care sălăşluieşte, de neatins de nici un buldozer, de nicio minte sau mână răufăcătoare, ceva din ethosul acestui târg al izvoarelor cu apă vie…."*

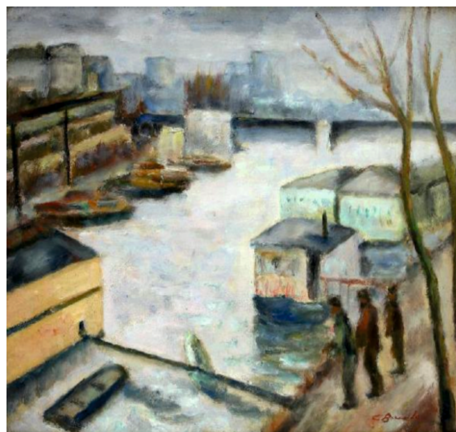
- scriitor, Grigore Ilisei

BACALU, Constantin (1884, Roman - 1975, Bucureşti)
A absolvit Academia de Arte Frumoase, Iaşi (1908) şi a continuat studiile un an la München. A călătorit în Franța şi Belgia. Între anii 1922-1947, a participat la **expozițiile anuale** organizate în cadrul Tinerimii Artistice şi Salonului Oficial din Bucureşti. A deschis **expoziții personale** la **Roman**, Iaşi, Bacău, Cluj-Napoca, Cernăuți, Chişinău, Timişoara, Craiova, ultima fiind cea din anul 1967 la Bucureşti, cu pictură şi grafică de şevalet. A pictat în frescă diferite biserici, dintre care Sf. Gheorghe-Nou din Constanța şi cea din Scorțeni, județul Bacău împreună cu N. N. Tonitza. Figurează cu lucrări în colecția Dona şi Muzeul de Artă, Iaşi şi Muzeul de Artă, Bacău.

Opera lui Constantin Bacalu impresionează prin picturalitatea ei, prin expresivitatea şi substanța ei lirică. Peisajele, florile confirmă darul construcției corecte a imaginii, a unui colorist, care ştie să poetizeze, să confere un aer tainic şi vitalizant, printr-o impresionantă nuanțare coloristică, ca principal element expresiv care structurează compoziția, delimitează valoric planurile şi captează irizările de lumină. În fiecare lucrare se poate descifra, importanța acordată de artist principiului ordonării elementelor componente şi raportului dintre organizarea lor armonioasă şi sensul compoziției.

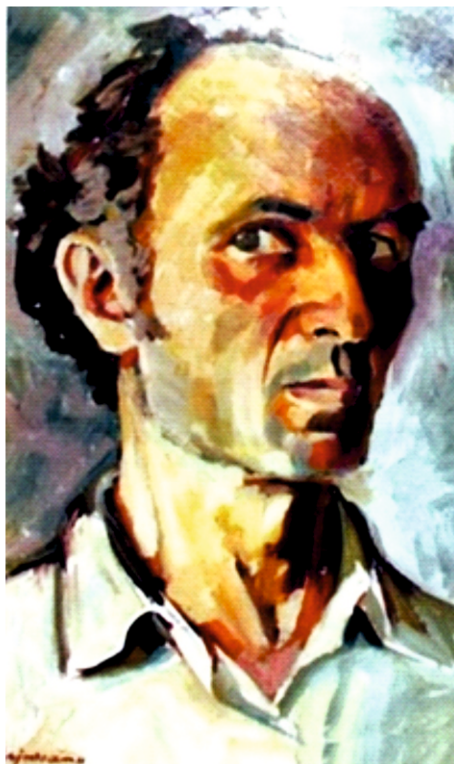

CONSTANTIN BACALU
Peisaj

CONSTANTIN BACALU
Băi de vară - Sena

BÂRJOVEANU, Constantin (1934 - 2000, Roman)
Între anii 1952-1954, urmează Şcoala Medie de Arte Plastice, Iaşi, fiind „ucenic" al maeştrilor Corneliu Baba şi Dan Hatmanu. Între anii 1962-1965, urmează cursurile Şcolii Populare de Artă din Bacău.Tot în această perioadă, lucrează ca decorator-vitrinier la OCL Mixt; participă la multiple concursuri naționale şi schimburi de experiență pe țară, la care talentul său este recunoscut şi compensat cu diplome; debutează într-o **expoziție colectivă** organizată de Muzeul Regional Bacău, alături de pictori de seamă - Gh. Iliescu, Iulia Hălăucescu, Ştefan Hotnog, Petru Petrescu, Ion Burdujoc etc. În anul 1968, deschide o **expoziție personală** la Sala Victoria, Iaşi, asistat de profesorii Liceului de arte plastice *Octav Băncilă*: Popa C. Mihai, Mihai Cămăruț, Dan Hatmanu, Şt. Podoleanu. În anul 1975, participă la un concurs de desene, Bucureşti, unde i se acordă Mențiune pe țară. Ocupă postul de pictor la I. M. Roman. În anul 1980, **expoziție personală** la Redacția ziarului Ceahlăul, P. Neamț; 1983, **expoziție de caricaturi** la Muzeul de Artă **Roman** şi la Casa Armatei; 1987, expoziție de pictură şi colaje.
1993-1995, execută lucrări de pictură la biserica Sf. Paraschiva, Băceşti, Vaslui, Sf. Dimitrie, Poenița, Neamț; pictează Paraclisul Izvorul Tămăduirii de la Spitalul

CONSTANTIN BÂRJOVEANU
Autoportret

Nou, Roman; Paraclisul *Adormirea Maicii Domnului* de la Spitalul de bătrâni, Roman; Paraclisul *Sf. Nicolae* de la căminul de copii orfani din Cartierul Muncitoresc, Roman. În anul 1999, pictează biserica *Sf. Nicolae*, com. Boteşti, Neamț; Paraclisul *Sf. Andrei* din Cartierul Muncitoresc, Roman.

Pictorul, graficianul, caricaturistul, poetul Constantin Bârjoveanu, temperament dinamic şi spontan s-a remarcat prin originalitatea viziunii şi diversitatea mijloacelor de

CONSTANTIN BÂRJOVEANU
Fosta clădire a Secției Financiare Roman

expresie. De la meditația lirică a realității şi creionajul sigur, evocator al fizionomiei Romanului de odinioară, la neiertătoarea critică de situații, fapte, caractere a desenelor şi caricaturilor sale, de la prospețimea versului bogat, la sarcasmul şi ironia glumelor gazetăreşti, prestigiosul creator a răspândit frumusețe, bucurie şi speranță. Prin strădania doamnei editor Emilia Țuțuianu şi a soției, doamna Profira, opera sa literar-artistică este amplu ilustrată în reuşitele apariții editoriale *Pegasul dă cu copita*, *Cronica pisălogului* şi *Albumul de artă Constantin Bârjoveanu*, Editura Muşatinia - precum şi o expoziție retrospectivă la *Muzeul de Artă* Roman.

CONSTANTIN BÂRJOVEANU
Portret

BĂLĂU, Mircea (1931, Şaba - Colonie, Basarabia)
Absolvent al Institutului de Arte Plastice *Ion Andreescu*, Cluj, promoția 1957. Din anul 1958 expune în cadrul **expozițiilor colective** anuale, bienale sau festive, la Cluj şi Bucureşti; 2011, expoziția *Grafică clujeană, 1960-1980*, Galeria Quadro, Cluj. Din anul1970, este membru U.A.P., Filiala Cluj. **Expoziții personale**: A deschis zeci de expoziții, prima fiind în anul 1967, Bucureşti; 1970, Cluj; 1980**, Roman** etc. Între anii 1960-1968, participă la unele expoziții de artă românească organizate în străinătate: Atena, Viena, Moscova etc. În anul 1964, primeşte o bursă de 6 luni în Italia. În anii 1968 şi 1972, este distins cu Ordinul Meritul Cultural, clasa a V-a şi clasa a III-a. Este conferențiar la Institutul de Arte Plastice *Ion Andreescu*, Cluj. Este prezent cu lucrări în muzeele de Artă Bucureşti, Chişinău, Cluj-Napoca şi colecții particulare din Australia, Belgia, Canada, Elveția etc. Este inclus în diferite albume şi dicționare.

Stăpânirea cu strălucire a diverselor mijloace de expresie, de la linogravură sau litografie, desen, tuş, la cele ce aparțin pop-artului, op-artului şi artei cinetice i-au dat posibilitatea exprimării întregii sale personalități artistice. Conținutul lucrărilor ilustrează natura înconjurătoare, aspecte din lumea satului cu redarea a ceea ce este caracteristic spiritualității româneşti: viața cotidiană, impresii de călătorie, precum şi numeroasele apariții editoriale (ilustrații de carte*). „Aici este secretul artei lui Bălău: în puterea de a capta rezonanțele diverse, contopindu-le, subordonându-le unei armonii unice, conforme unor stări afective ori unor sensuri ideatice precis conturate pe care artistul vrea să le releve.”*

- critic de artă, Negoiță Läptoiu

MIRCEA BĂLĂU
Peisaj în Deltă

MIRCEA BĂLĂU
Peisaj mediteranean

BĂLUȚ, Cătălin (1972, Roman, Neamț)
Între anii 1997-2002, a studiat la Academia de Arte *Luceafărul*, Bucureşti. În 2002-2003, studii aprofundate la Universitatea Națională de Arte, Facultatea de Arte Decorative şi Design, catedra de Artă Murală, (profesor coordonator, Ion Grigore). Din anul 2006 este asistent universitar la Catedra de Studii Masterale a secției de Artă Murală din cadrul Facultății de Arte Decorative şi Design, UNA, Bucureşti. În anul 2006, atestat ca pictor bisericesc de către Comisia de Pictură Bisericească a Bisericii Ortodoxe Române. În anul 2003, membru U.A.P.R. Filiala Bucureşti; membru fondator U.A.P.B. (2009). În perioada 2005-2009, a executat pictură murală (frescă), mozaic, lucrări de restaurare şi conservare, icoane şi catapetesme în numeroase biserici şi mănăstiri din Bucureşti, Hunedoara, Suceava, Călăraşi, Ilfov, Argeş, Gorj, Arad, Prahova etc. **Expoziții personale**: 1999-2011, Expoziții de icoane, Bucureşti, Buşteni, Belgia, Italia etc. **Expoziții colective**: 1994-1996, **Expoziții ale Taberelor de creație** din **Roman**; 1996, Tabăra de creație *2 Mai*; 1994-1998, **Saloanele romaşcane**; 2006, Salonul de Artă Sacră, Craiova; 2007, Expoziție de Artă Sacră - UNESCO România; 2004-2009, Participări la **expozițiile de grup** din țară şi străinătate, precum şi la

CĂTĂLIN BĂLUȚ
din parohia *Adormirea Maicii Domnului* - Malaxa

anualele organizate de Asociația Filiala Artă Religioasă şi Restaurare a U.A.P. Bucureşti; 2009, Anuala artiştilor plastici, Muzeul de Artă Roman etc.

Talentul şi seriozitatea i-au asigurat lui Cătălin Băluț o evoluție rapidă, devenind o personalitate bine conturată în învățământul superior şi în viața artistică. S-a impus nu numai prin temeinica sa pregătire profesională, a acumulării

cunoştinţelor de teologie, ci şi prin pasiunea şi căldura sufletească cu care lucrează. Aşa se explică numeroasele solicitări primite de a realiza pictura unor lăcaşuri de cult din ţară, creaţiile sale fiind apreciate pentru acurateţea şi rafinamentul execuţiei, pentru mesajul spiritual ce-l transmit.

CĂTĂLIN BĂLUŢ
Deisis, din parohia Adormirea Maicii Domnului

CĂTĂLIN BĂLUŢ
din parohia *Sf. Arhangheli* - Huedin

BONTAŞ, Răzvan (1974, Roman) Licenţiat al Universităţii Naţionale de Artă, Bucureşti, 2005. **Expoziţii personale**: 2004, *Culoare*, Muzeul de Artă **Roman**; 2006 *Umbre*, Galeria Căminul Artei, Bucureşti; 2009, Bontaş-Diac, Galeria Apollo, Teatrul Naţional, Bucureşti. **Expoziţii de grup** şi **colective**: 1996-2003, Anuala de pictură, grafică şi sculptură, Muzeul de Artă Roman; 2004, Anuala de pictură, Hotel *Sofitel*, Bucureşti; 2005, *Concepte*, Galeria *Galateea*, Bucureşti; *Optart*, Galeria *Căminul Artei*, 2005, Bucureşti; Anuala de pictură, Muzeul de Artă, Craiova, 2008; Salonul de artă sacră, Teatrul Naţional, Bucureşti, 2010 şi Galeriile *Arcadia*, Ialomiţa. Realizează icoane pe lemn şi sticlă, pictură murală şi restaurare la diferite biserici: 1995, Biserica Petru şi Pavel, Bucureşti (diriginte şantier, R. Andronic) şi Biserica din Corbeanca (diriginte şantier, N. Sava); 2004, Biserica din Joseni (diriginte şantier, I. Achiţenie); 2008, Biserica Siliştea Snagovului, diriginte şantier, C. Băluţ; 2009, Biserica Dărăşti, Ilfov, diriginte şantier, C. Băluţ; 2010, Biserica Menţii din Dos, Gorj, diriginte şantier, C. Băluţ etc.

La începutul creaţiei, natura constituia pentru Răzvan, principala zonă de unde îşi extrăgea subiectele tratate într-o viziune interpretativ-realistă. Peisaje, flori, aşezări omeneşti, cu bogăţia şi strălucirea lor coloristică, pline de vitalitate reprezentau o întreagă lume de sentimente şi emoţii. De-a lungul anilor, pictura lui a evoluat în jurul elementelor cu semnificaţie simbolică şi a unei problematici ce vin din structurile imaginarului, a spiritualităţii religioase, regăsindu-se în tehnica artistului, în experienţa artei monumentale şi a celei de şevalet. El apelează la ideea de armonie a ansamblului şi expresivitate decorativă, în care lumina, dinamismul semnelor şi petelor de culoare creează o atmosferă atractivă şi de meditaţie.

RĂZVAN BONTAŞ
Lucrare din proiectul Semn

BOSTAN, D. Dumitru (1962, Piatra Neamț)
În anul 1986, absolvă Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu,* București, secția Artă Monumentală-Restaurare, clasa profesorilor Simona Vasiliu Chintilă și Dan Mohanu. Este membru U.A.P. Filiala Neamț. A debutat expozițional la Piatra Neamț, 1986. **Expoziții personale**: 1996, Piatra Neamț, **Roman**; 2009, 2010, 2011, 2012, Piatra Neamț. Participări **expoziții colective**: 1994, *Lost Art Gallery*, New York; Salonul Național de Grafică, Galeriile *Artexpo*, 1996, București; Kunstschow Westerschouwen, Olanda, 1998; Expoziția *Artă și sacralitate*, Centrul Cultural German, Iași; *Oscillations - Transressions*, Quebec, Canada, 2000; *Peisajul Românesc*, World Trade Center, București, 2004; United Nations Center, București, 2005; *Atelier*, Piatra Neamț, 2006, *Artiștii la locul lor*, Galeriile de Artă Modernă, Piatra Neamț, 2006; Expozițiile Filialei U.A.P., Neamț, Galeriile *Apollo* și *Artis*, București, 2006, 2007; Salonul Național de Artă, Palatul Parlamentului, București, 2006; *Pânze mici*, Galeriile *Lascăr Vorel*, Piatra Neamț, 2008; Saloanele Moldovei, 1996-2006; Bienala *Lascăr Vorel*, Piatra Neamț, 1997-2007; **Expoziție de grup**: Institutul Cultural Român, Veneția, 2008, Suceava, 2010. Este autorul albumului de artă *Biarritz si loin si proche* apărut în Franța, editura Atlantica-Seguier, 2003. Prezent în colecții particulare din România, USA, Franța, Germania, Italia, Olanda și în colecțiile Muzeelor Piatra Neamț și Roman.

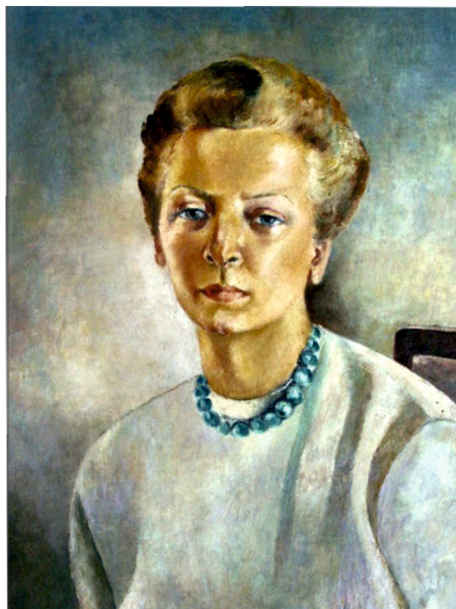

DUMITRU D. BOSTAN
Peisaj nemțean

„Lucrările lui Dumitru D. Bostan au funcția sonetului sau a liedului, maximă concentrare, într-o structură aproape canonică. Biruitoare sau învinsă, lumina strălucește pentru fiecare obiect altfel, misterios și adevărat, orgolios și tandru. Privirea este ocrotită și astfel, între pictor și privitor se stabilește o legătură complice de (re) cunoaștere”

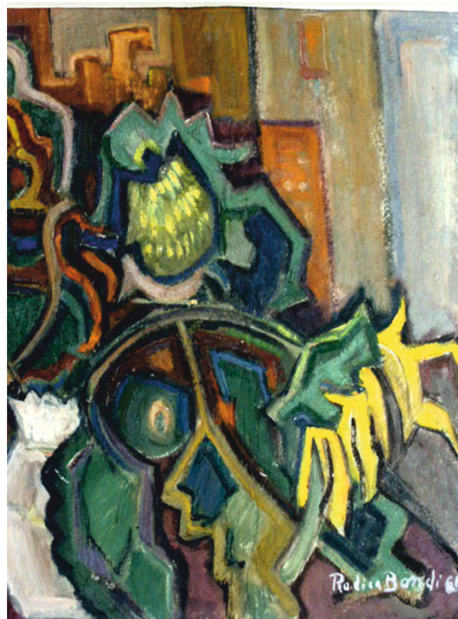
- critic de artă, Lucian Strochi

BOTEZ, Bondi Rodica (1910, Horia, Neamț - 1972, București) Studiile primare şi liceale le-a făcut în oraşul **Roman**. Licențiată în litere la Bucureşti unde continuă studii de artă cu I. Theodorescu-Sion şi Lucia Dem. Bălăcescu. În anul 1930, debutează la Salonul de Primăvară, Bucureşti, după care expune la Saloanele de grafică şi Expozițiile anuale. Între anii 1959-1969, deschide **expoziții personale** în Bucureşti. Unele lucrări se află în colecții particulare şi la Muzeele de Artă din Roman şi Piatra Neamț.

BONDI RODICA BOTEZ
Autoportret

Nevoită să-şi întrerupă activitatea artistică în ultimii 15 ani ai vieții prin pierderea vederii, sensibila artistă, de mare talent, Rodica Bondi a înfruntat această perioadă dramatică continuând, totuşi să picteze. Descifrarea profunzimilor sufleteşti întipărite pe chipul frumos şi delicat prevesteşte parcă, un destin tulburător în *Autoportretul* din anii tinereții. În transpunerea realității concrete luată drept model, în peisaje şi naturi statice în special, artista este preocupată de organizarea structurilor formale şi a asociațiilor cromatice. Efectele vii, strălucitoare, caracterul dinamic şi forța lor afectivă le conferă vigoare şi expresivitate.

BONDI RODICA BOTEZ
Compoziție

BRĂDĂȚEANU, Gheorghe (1929, Drăgoieşti, Suceava)
În anul 1957 absolvă Şcoala Populară de Artă, Iaşi. Debutează în cadrul Expoziției Regionale de la Iaşi. Între anii 1957-2000, participă cu lucrări de pictură şi grafică la expozițiile cu caracter local, regional şi național. În anul 1965, deschide prima **expoziție personală** la Iaşi. În anul 1966, o a doua expoziție personală la Suceava, pe care o itinerează la **Roman** şi Piatra Neamț. Este colaboratorul lui Adrian Podoleanu la realizarea Panoului decorativ monumental de la Cotnari, Iaşi, 1968.

Pictor, grafician, ceramist, Gh. Brădățeanu, este apreciat în configurația artei ieşene chiar de la primele manifestări expoziționale. Creația sa pleacă din zone folclorice şi urbanistice. *„Materialul este supus îndrăzneț, stilizat, pictorul interpretând şi selectând tâlcurile cele mai semnificative. Stilizarea aceasta nu exclude lirismul: dimpotrivă, îl nuanțează, fiind mereu atent, pictorul, să nu alunece în sentimentalism. Grafia lui are o fluiditate care îşi rezervă, dincolo de un cromatism sincer, o anume nelinişte interioară (Şi acest lucru este foarte valoros). Pigmenții de culoare - i-aş asemăna cu polenul de floarea soarelui - subsumă pastelului o prospețime, o căldură emoțională. Contrastul dintre galben şi violet exprimă o ipostază sufletească de gravitate. Este aici, o unduire cu accente muzicale”* ...

- poet, Horia Zilieru

GHEORGHE BRĂDĂȚEANU
Peisaj din Iaşi

GHEORGHE BRĂDĂȚEANU
Spitalul Parhon - Iarna

BRIESE, Otto (1889, Iaşi-1963, Iaşi)

Între anii 1896-1906, urmează ciclul primar în **Roman** şi cel gimnazial la Iaşi. Între anii 1906-1911, studiază la Şcoala de Belle Arte. Simultan a urmat şi cursuri de muzică. Obţine premiul Academiei Române *I. Lecomte du Nouy* (1906). În anul 1906, figurează în **Expoziţia colectivă** de la Belle Arte;1911, 1928, 1929, 1930, expune la Salonul Oficial din Bucureşti; participă la Expoziţia retrospectivă a *Şcolii de Belle Arte* (1912); Expoziţia Oficială a Academiei din Iaşi (1935); Expoziţia Academiei, la Făget (1944); Expoziţia regională, Iaşi (1951); 1953-1960, expune la Expoziţiile inter-regionale ale Moldovei; 1953-1955, participă la Anuala de stat, Bucureşti; 1959, **Expoziţie de grup**, Casa Universitarilor, Iaşi. Între anii 1912-1916, profesor de desen la Liceul din Vaslui. **Expoziţii personale**: 1911, 1915, 1917, 1918, 1920, 1921, 1922, 1924, 1925, 1928, 1931, 1933, 1934, 1937, Iaşi, 1918, 1922, 1926, 1930, Bucureşti. Lucrează în zona Neamţ, la Agapia şi Văratic (1921). În anul 1923, i se conferă **Medalia de argint** la Salonul municipal Iaşi; obţine **premiul al III-lea**, în valoare de 15.000 lei la Salonul Oficial din Bucureşti (1930); i se conferă medalia *Răsplata muncii* (1939); i se atribuie Premiul Ministerului Artelor (1945); obţine *Premiul Moldovei* la cel de al IX-lea Salon Oficial al Moldovei (1947). Devine profesor la catedra de pictură a Academiei de Arte Frumoase din Iaşi (1941). Figurează cu regularitate la toate Saloanele Oficiale ale Moldovei. În anul 1945, este desemnat director al Academiei de Arte Frumoase. Expoziţii retrospective postume: 1964 (itinerată în 1967 la **Roman**), 1980, 1989, 1999, Iaşi şi Bucureşti. În anul 2002 a apărut *Albumul monografic Otto Briese*, autor Valentin Ciucă.

OTTO BRIESE
Case în mahala

Prin bogata sa creaţie artistică (aproape 3.000 lucrări), Otto Briese, una dintre personalităţile de seamă ale artei din perioada interbelică, s-a impus ca un mare pictor în tradiţia colorismului românesc. Numeroasele peisaje realizate în Iaşi, Agapia, Făget sau în Bucovina, florile, portretele, mahalale şi case

OTTO BRIESE
Autoportret

moldoveneşti, marinele, dezvăluie structura liniştită şi echilibrată a artistului, care ştie să impresioneze prin spontaneitatea simţirii, prin calităţile picturale originale. Schema compoziţională firească şi cromatismul bine cumpănit, rafinat şi delicat, de o expresivă acurateţe, lumina caldă învăluitoare, creează o atmosferă intimă impregnată de bucuria de a trăi, de linişte.

BULAI, Tereza (1978, Tămăşeni, Neamţ)

Studii: Facultatea de Teologie Romano-Catolică (Specializarea Asistenţă Socială), Iaşi; Master de *Familia şi Managementul resurselor familiale* în cadrul *Facultăţii de Filozofie şi Ştiinţe Social-Politice*, Iaşi. **Expoziţii personale**: Biblioteca Comunală, Tămăşeni (2001); *Melancolii de toamnă*, Cercul Militar, Roman (2002); *Eu Doamne, caut faţa ta…*, Catedrala Romano-Catolică, Iaşi (2003); *Gaudete*, Catedrala Romano-Catolică, Iaşi (2004); Biserica *Fericitul Ieremia Valahul*, Roman (2005); 2006, *Via Crucis*, Catedrala Romano-Catolică, Iaşi. **Expoziţii colective**: 2003, Asociaţia *Angelus*, Iaşi; 2006, *Petale de mărţişor*, Complex Hotelier Unirea, Iaşi; 2006, Expoziţie de Paşti, *Complex Hotelier Unirea*, Iaşi; 2008, *Ateneul Tătăraşi*, Iaşi. Premii: 2004 - Diplomă de merit pentru contribuţia personală la promovarea şi dezvoltarea artei creştine, acordată de Facultatea de Teologie Romano-Catolică, Iaşi.

TEREZA BULAI
Margarete

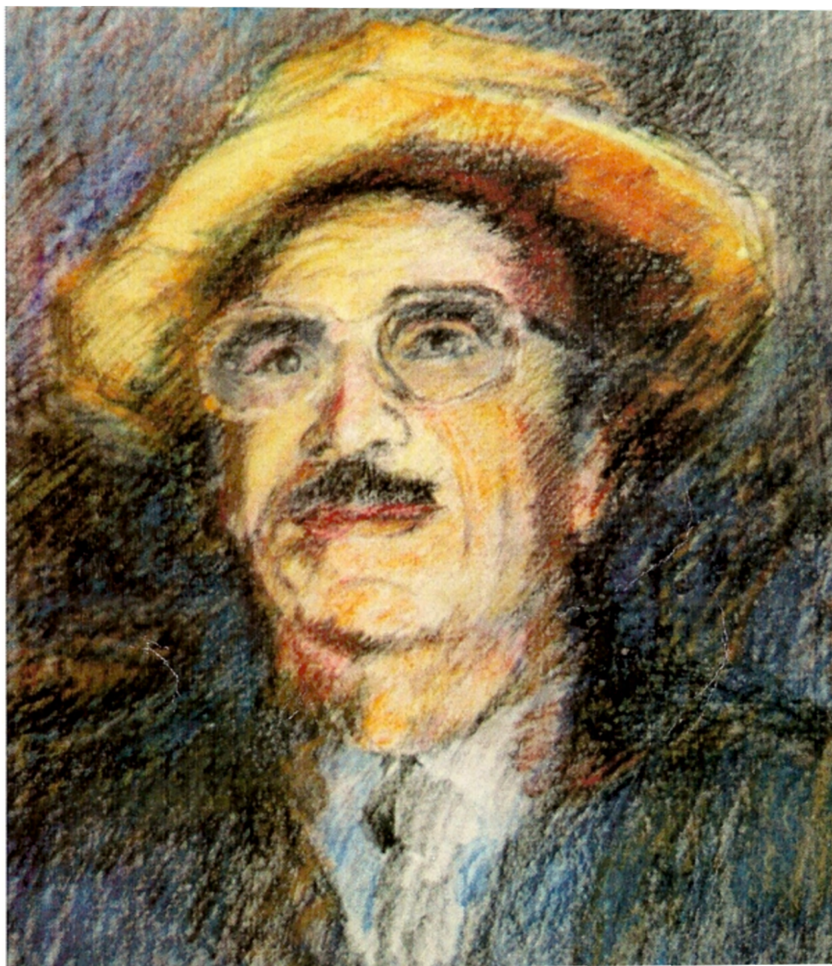
„Tereza dă dovadă de o stăpânire deosebită a liniilor, a contururilor, a anatomiei umane care aminteşte de prerafaelismul european. Dacă anatomia umană este liniştită şi ajunsă la un moment de echilibru, nu acelaşi lucru se poate spune despre anatomia vegetală, care nu este la fel de liniştită şi echilibrată, aici fiind o succesiune de contorsiuni vegetale de trunchiuri, crengi, petale şi frunze. Sunt şi câteva grafici în creion în care domină o anumită candoare religioasă, tematica fiind legată de personaje care aparţin ritualului creştin.”

- profesor, Gh. A. M. Ciobanu

BUTNARU, Mihai (1937, Țibucanii de Sus, Neamț)
Urmează Institutul Pedagogic din Iaşi, Facultatea de Arte Plastice, 1964 iar în anul 1982 absolvă Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, Bucureşti, specialitatea - Desen, Muzeologie. Membru U.A.P., Filiala Bacău din 2003. **Expoziții personale**: 1989-2005, pictură şi grafică, Moineşti, Bacău, Piatra Neamț, Tg. Neamț, Iaşi, Comăneşti, **Roman** - 2005. **Expoziții colective**: 1970-2009, expune la 5 ediții ale Concursului *Voronețiana*, Suceava, la Anualele Cenaclului *Nicu Enea* şi la cele ale Filialei U.A.P., Bacău (1990-2003), la Interjudețenele Bacău şi Vrancea (1974), Saloanele Moldovei Bacău-Chişinău, Bienala Lascăr Vorel, Piatra Neamț (1999-2003). 2003, expoziție de pictură şi grafică împreună cu Ştefan Pristavu, Galeria *Apollo*, Teatrul Național, Bucureşti; 2004, Galeria *Topart*, Piatra Neamț, 2004. A realizat un bust al domnitorului Ştefan cel Mare aflat la Colegiul Național Pedagogic Bacău. A participat la Taberele de Creație, pictură şi sculptură, începând cu anul 1982 la Berzunți, Moineşti, Dărmăneşti, Sălătruc, Valea Uzului, Măgura, Mangalia, Runc.

MIHAI BUTNARU
Digul rupt

MIHAI BUTNARU,
Autoportret

Ceea ce a deschis câmp larg puterii de creație a artistului îl constituie universul natural şi uman. Executate într-un stil echilibrat şi armonios, lucrările ne poartă în sfera sentimentelor pure şi a bucuriilor sufleteşti. Ocolind detaliile, artistul s-a lăsat fermecat de ansamblul pe care îl reprezintă, cu toată libertatea, după propria-i sensibilitate. Viguroasa sa personalitate se manifestă în rezolvarea oricărei probleme de gen artistic şi modalități de expresie, portrete, peisaje, flori sau naturi statice. De la picturalul lucrărilor în ulei, la frumusețea explozivă şi spontană a tehnicilor de mare finețe şi rapiditate - acuarelă, pastel, ceracolor - efectele se interferează şi se completează.

BUZATOV, Petre (1922, Buzău - 1996, Iaşi)

A urmat cursurile Liceului *Roman Vodă*, **Roman**, promoţia 1941. Colonel medic primar, director al Spitalului Militar **Roman** (înfiinţat în anul 1884) apoi director la Spitalul Militar din Iaşi. În anul 1998 s-a organizat ampla Expoziţie Retrospectivă *Petru Buzatov* la Palatul Culturii din Iaşi. Lucrări ale artistului au figurat în expoziţia *Medici - artişti plastici* (1998) organizată de Muzeul de Artă Roman, prin bunăvoinţa moştenitoarei Maria Bălţatu, Iaşi. În timpul realizării muralelor de la *Sala Paşilor Pierduţi* de la Universitatea *Al.I. Cuza*, Iaşi, pictorul Sabin Bălaşa a locuit în casa medicului pictor şi colecţionar, Petre Buzatov. În anul 1992, TVR Iaşi a realizat un substanţial interviu cu Petre Buzatov şi Sabin Bălaşa, realizator criticul de artă Valentin Ciucă.

Cu reale înclinaţii artistice, doctorul Petre Buzatov a ştiut sa împletească armonios arta medicală cu arta plastică, tămăduirile trupeşti, cu cele spirituale. Pe lângă prestigiul unui bun medic, s-a bucurat şi de aprecierile unui talentat creator. Implicat atent în intimitatea structurii vegetalului, în înţelegerea vieţii şi poeziei lui lăuntrice, artistul ne restituie bucuria trăirii autentice a naturii, a unui spaţiu mereu proaspăt, însorit şi liniştit. Priveşte

PETRE BUZATOV
Citadin - iarna

toamnele şi iernile în frumuseţea şi lumina lor, în acea mişcare care le însufleţesc de farmec şi mister. Cu acelaşi interes a surprins aspecte citadine, arhitectura unor case vechi, cartiere cu străzi înguste şi clădiri aglomerate. Interpretate într-o concepţie stilistică unitară, cu o atentă acurateţe tehnică, cu ritmul şi acordurile cromatice, susţinute de forţa evocatoare şi intensitatea lirică, meditativă, lucrările relevă particularitatea unei viziuni personale. Doctorul Petre Buzatov a fost şi un cunoscut şi rafinat colecţionar de artă, colecţionând lucrări semnate de artişti reprezentativi pentru postimpresionismul românesc: Corneliu Baba, Dan Hatmanu, Ion Pacea, Dimitrie Gavrilean, Ioan Gânju Constantin Radinschi, Liviu Suhar etc. În anul 2011, colecţia a fost licitată în Bucureşti sub patronajul Casei de licitaţii *Artmark*.

CARP, Monica (1956, Bozienii de Jos, Jud. Neamț)
A absolvit Liceul *Roman Vodă*, **Roman**, Școala Populară de Artă din Bacău și Facultatea de Arte Plastice *George Enescu*, Iași, specializarea Pictură. Teza de doctorat - *Simboluri din arta populară și arta creștin ortodoxă integrate în pictură,* sub îndrumarea profesorului și pictorului Dimitrie Gavrilean. Profesoară la Clubul Copiilor Roman. Membră UAP, Filiala Neamț**.** În anul 1986 a debutat într-o expoziție colectivă la Bacău. **Expoziții personale:** Roman - 1987, 1992, 1994, 1999, 2002; Bacău - 1986, 2000, 2004, 2005; Piatra Neamț - 2003, 2004; 2012; Iași - 2004, 2005. **Expoziții colective** și de grup; Anualele de pictură, grafică și sculptură, Muzeul de Artă Roman; *Saloanele Moldovei* - Bacău-Chișinău, 2010; Expozițiile Filialei UAP Neamț, 2006, 2007, Piatra Neamț,

MONICA CARP
Dansatoarea

MONICA CARP
Meditație

MONICA CARP
Stilizări florale

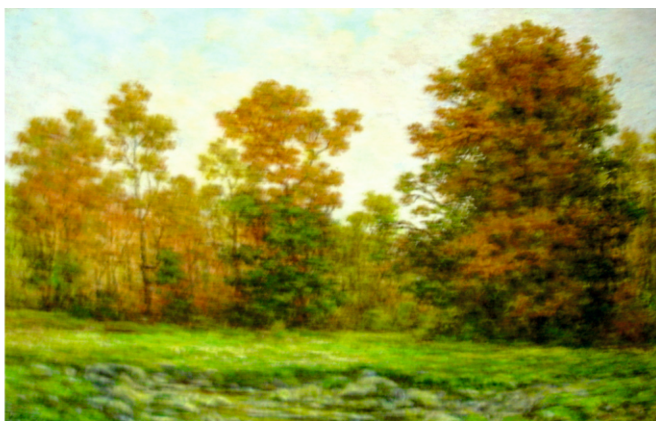
MONICA CARP
Cavalcade

Bucureşti; Salonul Național de Artă, ediția 2006; **Expoziția de grup** *B*, 2012, Bacău. **Premii:** A obținut Premiile I şi II la Festivalul Național al Educației şi Culturii, Premiul al II-lea, *Artur Verona*, pentru compoziție, 1989, Distincția *Sărbătoarea Culturii Romaşcane*, 2004. A editat albumele *Două decenii de artă plastică* consacrat creației personale, 1986-2006; *Pisanie*, 2004; *Mărțişorul românesc*, 2008 şi *Mărțişorul românesc*, vol. II, 2010.

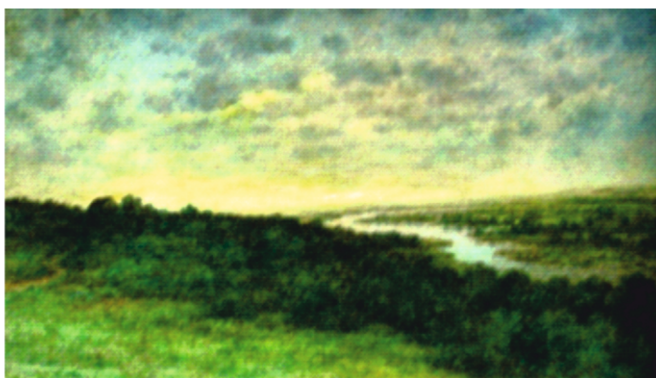
Captivante prin problematica abordată cât şi prin originalitatea viziunii, lucrările Monicăi Carp sunt mărturia seriozității şi maturității artistice. *Vioara şi eternul feminin*, *Simfonia lalelelor*, *Pisanii*, sunt teme care surprind prin sensurile şi semnificațiile lor, prin forța de simplificare a mijloacelor plastice în scopul creşterii expresivității vizuale. Fie că simbolizează un acord al minții la conceptul de armonie şi perfecțiune, o interferență între formă şi vibrație, între forma feminină şi cea a viorii, fie că portretizează laleaua cu frumusețea şi gingăşia ei - adevărate revărsări de lumină şi culoare, sau evocă atmosfera unei epoci strălucitoare şi reprezentarea unui portret, simbol al istoriei noastre, tot acest demers plastic, cu construcția savantă a spațiului imaginii, cu mari câmpuri echilibrate cromatic, cu un dinamism plin de forță, îndeamnă la meditație.

CĂLDARU, Valerian (1935, Hotin, Suceava)
Absolvent al Facultăţii de Drept şi de Filozofie, Bucureşti. Admis la Institutul de Artă *Ion Andreescu*, Cluj. După anul 2000 se stabileşte la Roman. A deschis prima **expoziţie personală** la Casa Studenţilor, Iaşi, 1962, după care au urmat alte 7, la Botoşani, Suceava, Cernăuţi şi **Roman -** 2006. A participat la 6 **expoziţii colective** şi la Anualele de pictură, grafică şi sculptură organizate de Muzeul de Artă Roman. Lucrări în colecţii particulare din ţară.

Pictor echilibrat, cu înclinaţie spre meditaţie şi visare care ştie să redea frumuseţea naturii în formule încântătoare, pătrunse de semnificaţii adânci, Valerian Căldaru pendulează între viziuni romantice şi modalităţi postimpresioniste. Numeroasele peisaje din Bucovina, ţinut de legendă, cu o variată frumuseţe naturală şi cu un număr impresionant de monumente, sau din alte locuri pitoreşti ale ţării, te impresionează prin prospeţime şi vitalitate, prin atmosfera lor odihnitoare.

VALERIAN CĂLDARU
La marginea Dragomirnei

VALERIAN CĂLDARU
Siret

CĂRPUŞOR, Ovidiu (1976, Horia, Roman)
Studii, cursuri, specializări: 1983-1991, studiază la Şcoala de Artă, secţia pictură, **Roman,** clasa prof. Gh. Toniţa, Nicolae Pal; 1997-2000, Şcoala de Artă, secţia *pictură*, Sibiu, clasa prof. Vera Costea; 1998-2003, Universitatea Naţională de Arte, Bucureşti, Universitatea *Lucian Blaga*, Sibiu, profilul Arte Plastice şi Decorative; licenţiat în Arte - *Conservarea şi restaurarea operei de artă*, clasa prof. univ. pictor-restaurator Vasile Sotelecan; 2004, Doctorat cu tema de cercetare - *Istoria artei româneşti în perioada comunismului - problematici de conservare şi restaurare*; În anul 2004 urmează cursul *Concepte şi practici în relevarea clădirilor istorice*. Membru al U.A.M - Filiala Sibiu, 2001. Din anul 1983 a participat la peste 70 de expoziţii **colective, festivaluri şi concursuri artistice**: **Roman,** Brăila, Sibiu; Salonul Naţional Studenţesc de Artă Religioasă, Bucureşti; Salonul Naţional de Caricatură, Festivalul Naţional de Satiră şi Umor, Tg. Mureş; Festivalul de Umor Cazon Podul Minciunilor, Sibiu, Salonul Naţional de Schiţe şi Creaţii Vestimentare, Bucureşti. Festivalul Internaţional de Artă Plastică, Cluj-Napoca, Festivalul Naţional *Lucian Blaga*, Lancrăm - Sebeş - Alba, Salonul de toamnă U.A.P. Filiala Sibiu, Saloanele de Artă şi de grup ale U.A.P - Atelier 35, Braşov, Bucureşti, Salonul Braşovean de Artă Plastică. Începând din anul 1994 a participat la expoziţii de grup şi a organizat **expoziţii personale** în număr de peste 120, (inclusiv expoziţia cu caracter permanent din incinta Transilvania Art Gallery din Braşov), la Sibiu, Câmpulung Moldovenesc, Braşov şi în Turcia, Germania, Australia, Franţa, Anglia, Ungaria, Austria, Danemarca, Suedia. Una dintre lucrările sale a ajuns la Suveranul Pontif, Sanctitatea Sa Papa Ioan Paul al II-lea. **Premii:** locul I la Concursurile Naţionale de Pictură, Iaşi, Bucureşti, Sibiu, 1999, 2000, 2001; Premiul Special pentru Grafică Satirică la Festivalul de Umor Podul Minciunilor, 2000, Locul I la Salonul Naţional de Caricatură în cadrul Festivalului Studenţesc de Satiră şi Umor, Tg. Mureş, 2000; locul II la Salonul de

OVIDIU CĂRPUŞOR
Carnaval

Caricatură, Tg. Mureş, 2001; Locul II la Concursul Naţional de Artă Plastică, Sibiu, 2003, precum şi alte premii speciale la *Saloane şi Festivaluri de Caricatură şi Umor*. Lucrări ale artistului figurează în muzee şi colecţii particulare din ţară şi străinătate.

Dincolo de opreliştile şi greutăţile materiale cu care s-a confruntat de la vârsta fragedă, Ovidiu şi-a văzut împlinit idealul vieţii - de a sluji cu dragoste şi devotament arta, afirmându-se deopotrivă în domeniul picturii, graficii, artelor decorative sau al iconografiei. Este în acelaşi timp specialist în restaurare, consilier de specialitate în arta plastică, doctorand în *Identificarea şi autentificarea operelor de artă* - UNA, Bucureşti, designer de interior, organizator şi coordonator al unor programe artistice şi festivaluri de artă derulate în diverse ţări pentru promovarea imaginii României în lume etc. Spirit neliniştit, preocupat permanent de aprofundările viziunii şi al perfecţionărilor în investigarea motivelor, Ovidiu Cărpuşor este considerat *„un maestru al culorii, al compoziţiei şi al sintetismului poetic-liric al picturii de şevalet. Un cavaler al sufletului concretizat prin juxtapunerea cromatică a viziunilor sale…”* - academician, *Virgil Cândea*. Indiferent de motiv, peisaje, nuduri sau imagini inspirate din spaţiul fastuos al carnavalului venețian, cu personaje şi măşti, care exprimă spectacolul unei lumi a plăcerilor şi travestiurilor, cuceresc prin sensibilitate şi măiestria mijloacelor de expresie, cu asocieri cromatice de rafinată muzicalitate, prin sinceritatea şi bucuria gândurilor artistului. Albumul de Artă apărut în 2011, întregeşte şi confirmă valoarea creaţiei unuia dintre cei mai talentaţi tineri pictori contemporani - Ovidiu Cărpuşor.

OVIDIU CĂRPUŞOR
Poiana Braşov

CHINTILĂ, Vasiliu Simona (1928, Piatra Neamț - 2009)
A absolvit Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, Bucureşti, Secția Artă Monumentală - Restaurare, cu profesorii Ştefan Constantinescu şi Gheorghe Labin. Între anii 1954-1986, a profesat în cadrul Institutului de Artă Nicolae Grigorescu, Bucureşti. Este membră a U.A.P. Bucureşti din anul 1956. În acelaşi an a debutat în Bucureşti şi a participat cu regularitate la expozițiile de stat anuale, bienale, municipale şi la expozițiile româneşti organizate peste hotare (Moscova, Paris, Atena, Beijing, Washington, Chicago, Varşovia, Torino, Praga, Berlin, Mexic, Tel-Aviv, Tokio etc. Între anii 1963-1987, a deschis numeroase **expoziții personale:** Bucureşti, 1963, 1968, 1979, 1991, 2007; Baia Mare, Târgu Mureş, 1963; Râmnicu Vâlcea 1974; Iaşi, Piatra Neamț, 1987, 2005; Upsalla, Suedia, 1968; Viena, 1981; Retrospectiva Piatra Neamț, 2005; Expoziția Simona Vasiliu Chintilă - *Tendințe spre echilibru*, Piatra Neamț, 2011. A fost distinsă cu **Premiul al II-lea** al Festivalului Tineretului de la Moscova, 1957; Premiul special al juriului la Bienala de la Sao Paolo, 1963; Premiul U.A.P. pentru Artă Decorativă, 1966; Premiul *Lascăr Vorel*, Piatra Neamț, 1997; Cetățean de Onoare al oraşului Piatra Neamț. A publicat o carte de poezii *Sora mea geamănă*, 2005. Împreună cu Iulia Hălăucescu a realizat la **Roman - Hotel Roman** un mozaic de marmură.

SIMONA VASILIU CHINTILĂ
Scoici cu astru roşu

„Construcția savantă a peisajelor Simonei Vasiliu care transmite un sens al stabilității şi permanenței se resimte de pe urma lecției cezaniene, care a fost considerată un fel de proto-abstracție. Din pictura Simonei Vasiliu lipseşte figura umană. Dar urmele ei tăcute se regăsesc în peisajele construite într-o materie subțire, mată, ca de frescă, fără străluciri. Un acelaşi albastru melancolic revine în peisajele italiene care nu au nimic din exuberanța mediteraneană, ca şi în cele din Bucovina, de la Văratec sau Piatra Neamț, locurile natale ale pictoriței. Paleta este constant rece, cu o dominantă albăstrui-verzuie, într-o tonalitate sumbră care îneacă peisajul într-o aură tenebroasă, neliniştitoare”

- **istoric de artă, Ioana Vlasiu**

CHIȚIMUȘ, Constantin (1943, Horia - Neamț)
Absolvent al Facultății de Arte Plastice din Iași, 1967. În anul 1971 a debutat cu o **expoziție personală** la Bârlad. Este membru U.A.P., Filiala Vaslui. 1971-2003, a deschis **expoziții personale** la Bârlad (1971, 1973, 1992, 1995, 2003), Vaslui (1995). 1975-2004, a participat la **expoziții de grup și colective** - Bârlad (1975, 1976, 1977, 1979, 1980, 2000, 2001, 2003, 2004), Vaslui (1981, 2000), Botoșani (1972, 1983), București (1975, 1983). A figurat în Expoziția *Voronețiana*, Suceava (1978, 1981). A participat la Expoziția *Bârladul de altă dată* (1998). Expoziție retrospectivă, Galeriile de Artă *N. N. Tonitza*, Bârlad (2006). A luat parte la expoziția organizată la Casa de Cultură, Suceava în cadrul Festivalului Național Multicultural *De dragoste, de neam, de țară* (2010). Între anii 1972-2000, a fost distins cu Premiul *Bob Bulgaru* (1999) și Premiul Filialei Botoșani (2000). I s-au acordat două *Mențiuni* pentru pictură la Bienalele din anii 1972 și 1974.

Atras în aceeași măsură de frumusețea naturii și de peisajul arhitectural urban, artistul realizează o operă armonioasă stilistic, prin exploatarea virtuților expresive ale picturii în ulei si a pastelului, cu o puternică impresie de echilibru a elementelor componente și o arhitectură poetică bine gândită. Pline de dinamism, de vitalitate, sub explozia luminii blânde, imaginile conving prin forța și energia expresiei. Rafinamentul cromatic, cu sonoritățile și surdinele adecvate susțin imaginea și accentuează transmiterea unor stări sufletești.

CONSTANTIN CHIȚIMUȘ
Arcadă

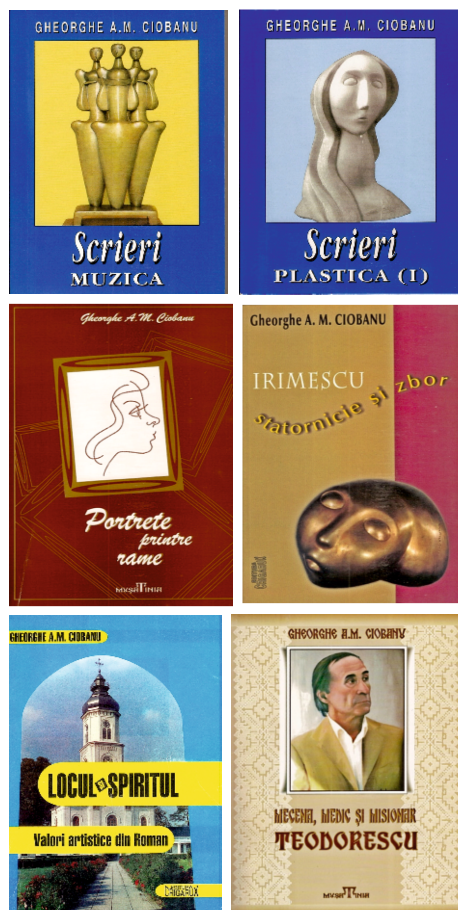
CONSTANTIN CHIȚIMUȘ
Peisaj, pastel

CIOBANU, A.M. Gheorghe (1925, Roman) - critic de artă. Absolvent al Liceului *Roman Vodă*, 1944 şi al Facultăţii de Drept din Iaşi, 1949, după ce a fost admis la alte 5 facultăţi. A fost profesor la 34 unităţi şcolare şi a predat 63 de obiecte de învăţământ până în anul 2002. A fost membru în colective de redacţie şi colaborator la 65 de publicaţii - peste 1200 de articole. A participat la *Congresul Internaţional de Estetică*, Bucureşti, 1972; Conferinţa Naţională *Corelaţii inter şi intradisciplinare în Ştiinţă*, Bucureşti, 1976; Simpozionul Naţional *Calitatea vieţii*, Roman, 1978, *Congresul National de Gerontologie Bucureşti*,1988; *Simpozionul Internaţional de Antropologie*, 2009, 2010, Roman**.** A susţinut sute de conferinţe, din care peste o mie au fost audiţii muzicale iar vernisaje peste două sute, Roman, Tg. Neamţ, Bicaz, Predeal, Bacău, Piatra Neamţ, Bârlad Fălticeni, Ipoteşti-Botoşani. Timp de 22 ani a susţinut lunar, la Palatul Culturii din Iaşi, cicluri de audiţii muzicale. Între anii 1935-1947, începutul literar, cu poezii, apoi cu nuvele (Deceneu, Egmont), teatru (Valea Uitaţilor), poeme estetice (Cristal nocturn). A editat 16 volume: *Locul şi spiritul - valori artistice din Roman***,** 1998; *Irimescu - statornicie şi zbor***,** 2000**;** *Scrieri* - 5 volume - *Muzica, Litera, Plastica* (două vol.), 2004, *Varia*, 2005;

Primii fiori (scrieri din adolescenţă), 2006; Trilogia: *Mileniul Trei pe portativ (Ontifonismul, Omnifonismul şi Olnefonismul),* 2006*,* 2008*,* 2010; *Modelarea Normativului Juridic***,** 2007**;** *Mioriţa - mit triadic*, 2007; *Mecena, Medic şi Misionar - Teodorescu,* 2012; *Portrete printre rame,* 2012. A primit numeroase premii: Medalia Muncii (1965), Ordinul Muncii (1966), Titlul de *Cetăţean de Onoare* al Municipiului Roman (1997), Medalia Jubiliară *Eminescu* (2000), Titlul de Excelenţă acordat de Primăria din Roman (2004 şi 2009); Peste 60 de diplome, ultima în 2009 - Omnia Opera etc.

Personalitate complexă, profesor, eseist, publicist, critic literar-artistic, Gheorghe A.M. Ciobanu ocupă un loc bine definit în cultura noastră națională. Spirit de înaltă gândire și aleasă simțire, modest și generos, considerat „un miracol" (*Iosif Sava*), a intrat de mult în inimile și conștiințele oamenilor. Cu un talent oratoric ieșit din comun, profesorul Ciobanu este cel mai audiat și apreciat om. Pregătirea sa enciclopedică și memoria uimitoare, stilul său original în asocierea datelor și evenimentelor, umorul și spontaneitatea spirituală, au făcut ca cele 3000 de conferințe să devină adevărate incursiuni în artele plastice, literatură, muzică, filozofie, având o mare forță asupra întregii asistențe. Cu sensibilitatea și ușurința binecunoscute a mânuirii condeiului, profesorul Ciobanu a pus în evidență marile valori artistice romașcane, a dedicat studii unor creatori de seamă ai artei românești, eseuri privind formele cunoașterii artistice și interpretarea operelor din istoria artelor plastice, literaturii și muzicii, emițând anumite teorii, principii, clasificări, formule și viziuni. În cartea *Portrete printre rame*, izvorâtă din structura sa umană, stăpânită de dăruire, dragoste și prietenie pentru oameni, descoperim o altă calitate a scriitorului - puterea de conturare, de reliefare a elementelor definitorii a personalității unor oameni importanți din viața lui sau din viața societății, prin pătrunderea în lăuntrul firii, dincolo de aparențe.

„Am apreciat la Ciobanu viziunea cuprinzătoare pe care o are asupra lumii și umanității, oprindu-se mai puțin la amănunte și căutând să găsească înțelesurile artei viitorului" - **sculptor, Ion Irimescu**

„Cărțile sale...au frumusețea unor interpretări în cheie majoră, cu tonurile înalte ale triumfului spiritului uman ca o victorie asupra mundanului"

- critic de artă, Valentin Ciucă

CIUCĂ, Valentin (1943, Vălenii de Munte, Județul Prahova)
Critic de artă, scriitor, membru al AICA, Paris şi membru al *Uniunii Scriitorilor din România*. A absolvit cursurile Facultății de Filologie, Iaşi, 1968 şi apoi pe cele ale *Facultății de Drept*, 1978 din cadrul Universității *Al. I. Cuza* din Iaşi. Începând din anul 1969 a lucrat ca muzeograf, bibliotecar, director al Şcolii Populare de Artă, director al Muzeului de Artă, Piatra Neamț. A beneficiat de burse de studii în Italia (1985), Olanda (1995). Între anii 1990-1995, a fost redactor şef adjunct şi apoi, în perioada 1995-2005, director al Studioului de Radio**,** Iaşi. A debutat publicistic **(**1969**)** în revistele *Contemporanul* şi *Cronica*. Colaborări constante la revistele *Steaua, România Literară, Ateneu, Luceafărul* şi revista *Arta.* Din anul 1980 şi până în prezent a publicat peste 40 volume de publicistică şi istoria artei româneşti, dintre care: *Colocvii pentru mai târziu (*1980*)*, *Albumul Lascăr Vorel* (1982), *Pe urmele lui Nicolae Tonitza* (1984), *Urme sub cupola lumii* (jurnal de călătorie, 1985), *Albumul Aurel Băeşu* (1987), *Acuarela contemporană românească* (sinteză, 1990), *Albumul Elena Uță Chelaru* (1990), *Impresii europene* (1996), *Vernisaje elective II* (2000), *Albumul Ion Irimescu* (2003), *Album - Un secol de arte frumoase la Iaşi* (2004), *Album - Corneliu Vasilescu* (2004),

Album - *Un secol de arte frumoase în Bucovina* (2006), *Exerciții de fidelitate, vernisaje, portrete, eseuri*, (2007), *Album - Marcel Guguianu*, (2008), *Iaşi 600 - între medieval şi modern* (2008), *Album - Petru Petrescu* (2008) etc. A fost distins cu numeroase **premii** dintre care, Premiul *Petru Comarnescu*, al U.A.P., Iaşi (2001), Premiul Național al U.A.P. România (2003) şi al U.A.P. Republica Moldova (2004) etc. A prezentat zeci de expoziții la *Muzeul de Artă* şi Galeria *Viorica Guşul* din **Roman**, precum şi diverse albume şi cărți de artă.

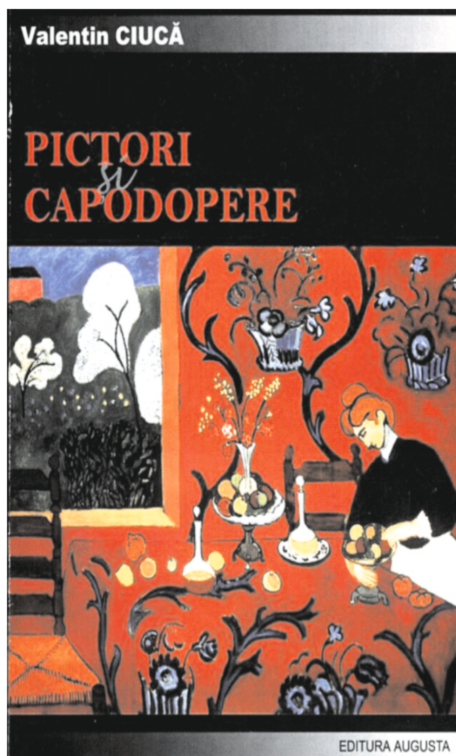
„Mărturisesc că nobila trudă a neobositului cărturar al Iaşilor şi al nostru, al tuturor, care este Valentin Ciucă, mă impresionează de mult timp. Ataşat profund culturii de bună calitate, acest elegant mânuitor al cuvântului scris - ce se

adaugă, cu distincție, cuvântului rostit cunoaşte artele frumoase moldave ca nimeni altul. El traversează dezinvolt deceniile modernității şi ştie să descopere chitesența contribuției fiecărui pictor, sculptor, gravor, artist decorator, care îşi vede caracterizată esențial opera de către generosul critic"

- acad. Răzvan Theodorescu

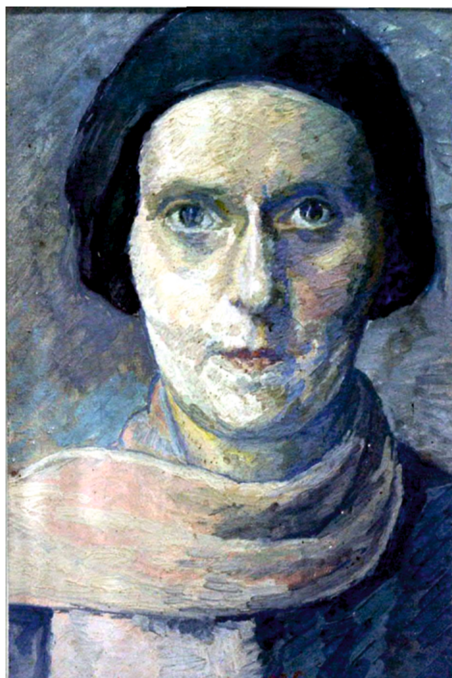

CIURDEA, Maria Steurer (1878, Roman -1967, Bucureşti)
Urmează cursurile Liceului Industrial, **Roman**. Între anii 1901-1903 studiază la Facultatea de Belle Arte, Bucureşti, fiind colegă cu C. Brâncuşi, Camil Ressu, Jean Alex. Steriadi; 1903-1905 studiază la München, trimisă cu bursă de autoritățile oraşului Roman. A deschis 8 expoziții personale, prima în anul 1914 împreună cu Iosef Fr. Steurer, Bucureşti, Constanța. Între anii 1916-1927, face parte din gruparea *Femeile pictore şi sculptore*, participând la manifestările expoziționale ale acesteia. Două participări la **Expoziții de grup**. Peste 20 de participări la **expoziții colective** la Salonul Oficial, Tinerimia Artistică. Este **decorată** cu *Ordinul Muncii* clasa a III-a. În anul 1959, Expoziția Retrospectivă, Maria Ciurdea Steurer şi Iosef Steurer. În 1981, Expoziția Retrospectivă, Maria Ciurdea Steurer, pictură şi grafică, Muzeul de Artă al României, Muzeul Colecțiilor de Artă. Lucrări în muzee şi colecții particulare. În anul 2010, a apărut albumul *„Familia Steurer de la Maria şi Iosef la Robert - 4 Generații de Artişti, autor Prof. Alexandrina Isac Steurer, nepoata artistei.*

MARIA CIURDEA STEURER
Autoportret

Pictor şi grafician, Maria Ciurdea, considerată „*cel mai desăvârşit talent feminin*" la vremea respectivă, se defineşte a fi o foarte bună portretistă, figura umană constituind sursa principală de inspirație. Analiza observației directe şi profunda investigare psihologică descoperă naturi complexe, chipuri severe, chinuite de boală, de lipsuri materiale şi dureri cărora le imprimă o dispoziție meditativă gravă. În stilul unor portrete sau autoportrete citim concentrarea observației într-o formă sintetică şi accentuarea caracterului modelului, o interpretare apropiată de expresionism. Fie că este vorba de portret, peisaj, natură moartă, artista

pune accentul pe construcția solidă, severă şi redarea lor corectă, în care culoarea este subordonată desenului fără a fi lipsite însă de o vibrație lăuntrică. Începând cu anii 1939, 1940, lucrările capătă o mai mare picturalitate, artista manifestând interes pentru construcția expresivă a maselor cromatice. Ca o conturare precisă a însuşirilor sale de bună desenatoare sunt lucrările de grafică, în care elocvența desenului constructiv, valorile obținute prin asocierea cărbunelui, cretei albe şi pastelului, sunt elementele unui limbaj plastic personal, cuceritor prin simplitate şi forța expresivă a imaginii.

MARIA CIURDEA STEURER
Fetița cu porumbelul

MARIA CIURDEA STEURER
Miticuță

COCIOIU, Viorica (1952-2005, Bacău)

Studiază la Şcoala de Artă Bacău, profesor Ion Burdujoc; Facultatea de Arte Frumoase *Mihai Eminescu*, Bacău, profesor, Ilie Boca, promoția 1997. Absolvă Universitatea de Artă *George Enescu*, Facultatea de Arte Plastice şi Design, secția Pictură, Iaşi (2000). În anul 2001, aprofundează studiile de pictură. A fost membră a Cenaclului *Avangarda XXI*, a *Mişcării artistice nonconformiste*. Între anii 1994-2004, a deschis 10 **expoziții personale**, Bacău, **Roman -** împreună cu pictorul Gheorghe Parascan **(**1998**),** SUA. În perioada 1992-2004, a participat la **expoziții colective** şi **de grup** în țară şi în străinătate: Anuala Studenților la Centrul *Apostu* şi la Galeria „Arta", Bacău (1992, 1993, 1994-1999); Muzeul de Artă Bacău (1992, 1993); Ex Libris, Bacău (1993-1995); Saloanele Moldovei Chişinău-Bacău (1996, 1998, 2000-2003); Experiment, Bacău (2002, 2003); „3 spre 10", Galeria „Alfa", Bacău (2003); Bienala de Artă Lascăr Vorel, Piatra Neamț (2003), Iaşi, Alba Iulia, Bucureşti, Vaslui, Suceava. Împreună cu pictorul Gheorghe Parascan restaurează Biserica Bozieni, Neamț (2000), Capela Cimitirului Central, Bacău (2004), pictează 45 praznicare pentru Mănăstirea *Petru şi Pavel*, Plopana-Bacău. Între anii 1995-2001, a fost distinsă cu **Premiul al** III-lea *Ex Libris*, Palanca-Bacău (1995), Premiul pentru pictură acordat de Fundația *Georgeta şi Mircea Cancicov* (2001), Premiul de Excelență la Salonul Creației Tehnice, Bacău (2001). Lucrări în colecții particulare: Franța, Belgia, Malta, Singapore, Japonia, USA, Anglia, Spania, Italia, Grecia, Brazilia, etc.

„Era dotată cu un simț extraordinar de sintetic a elementelor fizice, formă sau culoare, cu o sensibilitate plastică ce se opunea miopiei intelectuale comparabile miopiei oculare, punând adevărate probleme prin strădaniile ei, îndrăznind să gândească cu ochiul şi să filozofeze cu pensula. Individualitatea artistei şi-a evidențiat opera printr-o sistematizare tehnică necesară

VIORICA COCIOIU
Compoziție

exprimării variatelor senzații optice într-un mod novator, ce constă în acordul culorilor complementare din tablou şi culoarea locală"

- pictor, Ion Grigorescu

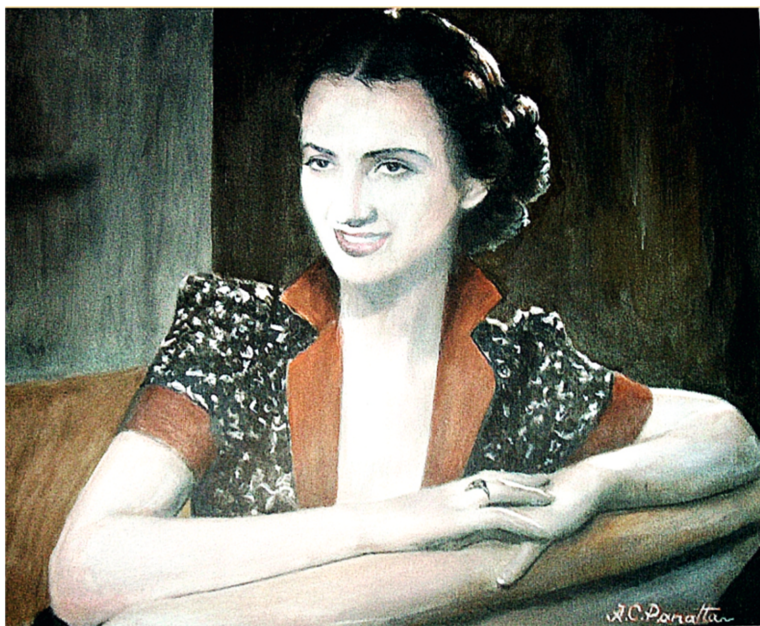

VIORICA COCIOIU
Compoziție

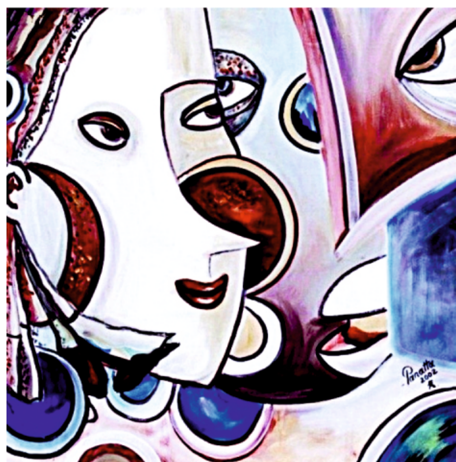
CODREANU, Panatta Alexandru (1963, Iaşi)
Locuieşte în **Roman.** A avut ca mentori pe artiştii plastici: Constantin Bârjoveanu şi Bogdan Pietriş. În anul 1985 a terminat Şcoala Populară de Arte, Bucureşti. 1993-1994, a frecventat cursuri de grafică în Hamburg, Germania**.** În anul 1993, a pictat un salon auto Toyota din Hamburg; 1997, biserica *Sfânta Treime* din Recea, Neamţ; 2003, biserica *Sfântul Nicolae* din Valea Enei, Neamţ; 1999, a lucrat alături de unul dintre cei mai mari experţi în restaurare pictură bisericească - Teodora Ianculescu Spătaru, la mănăstirile Hurez, Vâlcea şi Neamţ; 2004, biserica *Sfântul Ion Botezătorul* a Academiei Naţionale de Informaţii, Bucureşti. În anul 1994, **expoziţie personală** la Hamburg. În 2002-2003, deschide **expoziţii personale** la Galeria *Jean Louis Calderon*, Bucureşti. În anul 2007, a participat la Expoziţia Feeria Internationale de arte contemporaneo *Arte Fama*, Spania unde au fost expuse lucrări semnate de Salvador Dali, Pablo Picasso, M. Miro; 2008, la a 21-a ediţie a festivalului anual de la Cafe International, Viena, unde au participat 7 artişti din Brazilia, Irlanda, Germania, Spania, Austria, România şi Olanda. Din anul 1987 lucrează design publicitate şi concepţie grafică; decoraţiuni interioare la cluburi, baruri şi discoteci. Figurează cu lucrări în colecţii particulare din România, Spania, Italia, Germania, Canada, Portugalia, Grecia, Elveţia, Austria, Japonia, Olanda. Universul său tematic include şi realizarea unor lucrări cu aspecte peisagistice şi arhitectonice din Roman. Este singurul pictor care a reprezentat

ALEXANDRU PANATTA CODREANU
Eternul feminin - Emilia Țuțuianu

până acum clădirea Muzeului de Artă Roman care este prezentată pe coperta acestui dicționar.

AL. PANATTA CODREANU
Fetița

Pe artistul Alex. Panatta Codreanu este greu să-l încadrezi într-o anume orientare stilistică, întrucât în evoluția lui creatoare se observă folosirea diferitelor formule plastice (impresionism, cubism, suprarealism, art deco), care nu sunt expresia unor căutări, nehotărâri sau lipsei de maturitate artistică, ci ele trebuie puse pe seama unor tensiuni, frământări interioare, a stărilor lui de spirit. Indiferent ce variații stilistice foloseşte, de la figurativ la deplina libertate de exprimare, în planul inconştientului, al visului, artistul este preocupat de alcătuirea unor imagini cu profunde accente sugestiv-meditative.

COJENEL, Floareş Elena (1949, Bacău)
Este absolventă a Facultăţii de Filologie din cadrul Universităţii *Alexandru Ioan Cuza*, Iaşi. A făcut parte din Cenaclul de pictură *George Călinescu* şi după 1990 din Societatea Culturală *Arta Română* din Iaşi. În anul 1980, deschide prima **expoziţie personală** de pictură la Teatrul Naţional *Vasile Alecsandri* din Iaşi după care urmează altele în anii 1981, 1982, 1985, 1993, 2006, Iaşi, 1983, Vaslui, 1984, Zalău, 1989, Focşani, 2006, Bucureşti, 2007, Bacău şi Roman, Galeriile *Viorica Guşul*, 2009**,** 2012. **Participări colective**: Salonul de Toamnă, Iaşi (1980, 1981, 1987, 1988), Expoziţia de pictură şi grafică, Sala *Victoria*, Iaşi (1981), Festivalul Naţional *Cântarea României*, unde obţine **premiul I** (1981), Expoziţia Judeţeană a Filialei U.A.P. Iaşi (1981, 1982), Concursul Naţional de Pictură, Grafică şi Artă Decorativă *N.N. Tonitza*, ediţia a VIII-a (2006), Salonul Internaţional de Toamnă, Chişinău (2007), Saloanele Moldovei, Bacău (2007). În anul 1987, obţine **premiul I** la Salonul de toamnă, Iaşi şi Medalia Fundaţiei de Artă *Sf. Luca* (2006). Figurează cu lucrări în colecţii în ţară şi în Franţa, Norvegia, Israel, Ungaria, SUA, Canada, Japonia.

„Unii artişti reuşesc să aducă, în lucrările pe care le realizează, un suflu nou, proaspăt, original, fiind mai aproape de inspiraţia nealterată de prea multe legi plastice şi canoane, aşa cum se desprinde şi din expoziţia Elenei Floareş-Cojenel. O pictură sinceră, lirică, de bun gust care emoţionează. Înclinaţia spre rustic, atât prin alegerea subiectelor cât şi prin tratarea lor - cu nuanţe de artă naivă îi dă un farmec în plus. Atât galeria de portrete, florile de câmp, cât şi peisajele prezentate, cu toate problemele lor diferite ce le ridică: de culoare, de compoziţie sau chiar tehnică, reuşesc să constituie un tot unitar, ce poate fi uşor detaşat de alte lucrări şi autori”

- pictor, Dan Hatmanu

ELENA FLOAREŞ COJENEL
Autoportret

ELENA FLOAREŞ COJENEL
Iarna în sat

ELENA FLOAREŞ COJENEL
Peisaj

ELENA FLOAREŞ COJENEL
Flori

COLESCU, Doina (1951, Horia, Roman)
A fost elevă la Liceul *Roman Vodă*, **Roman.** În anul 1975, a absolvit Facultatea de Chimie Industrială din cadrul Institutului Politehnic, Iaşi. Între anii 1978-1987, a profesat la Liceul *Roman Vodă*. După anul 1989, designer - creator de modă. A debutat artistic din anii de liceu. La Muzeul de Artă **Roman** a organizat două **expoziţii personale** de pictură. În perioada 1985-2011, participă la numeroase **expoziţii colective, de grup, anuale,** de pictură, grafică şi sculptură, Muzeul de Artă Roman, Casa de cultură a Sindicatelor, Roman. Participă la saloanele creatorilor de modă din ţară şi străinătate. Figurează cu lucrări în colecţii particulare din România, Italia, Israel, Franţa etc.

DOINA COLESCU
Culorile toamnei

DOINA COLESCU
Nepotul Mihnea

Apreciată chiar de la primele ieşiri expoziţionale, Doina Colescu, talent sensibil şi delicat, cu înclinaţii spre visare şi meditaţie, ne oferă o operă unitară ca problematică şi formulare artistică, un univers solar, proaspăt şi plin de vitalitate. Peisajele şi florile sunt imagini poetizate, ca reacţii a unor stări de suflet, printr-un rafinat simţ cromatic, viu şi vibrant, transmiţând o plăcută senzaţie de căldură şi linişte interioară. Interesul artistei pentru fizionomia umană, dorinţa de a da expresie gândurilor şi sentimentelor, sunt surprinse atât prin reliefarea trăsăturilor dominant caracteristice cât şi prin aprofundarea psihologică a fiecărui

DOINA COLESCU
Autoportret

model. *Autoportret*, cu o anumită distincţie şi prestanţă, este o profundă introspecţie, în care desenul viguros, logica construcţiei formelor şi modelarea formelor transmit frumuseţe, prospeţime, concentrare şi meditaţie.

COPILAŞ, Romeo (1935, Boteşti, Neamţ, 2012, Bucureşti)
Studiază la Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, Bucureşti, cu Paul Miracovici, Gh. Popescu (1966). Debutează la Bucureşti (1966) cu lucrări de pictură şi artă decorativă. Din anul 1966 participă cu regularitate la **expoziţiile colective** şi **de grup**, Bucureşti, **Roman** la Saloane Naţionale şi selecţii internaţionale itinerate în diferite ţări. Figurează în expoziţia românească deschisă la Torino, Italia (1969). Din anul 1971 organizează **expoziţii personale** în Bucureşti, Mangalia şi în alte oraşe din ţară. Este prezent cu lucrări în colecţii particulare din Cehia, Germania, Italia, Japonia etc. A fost prezent deseori la Muzeul de Artă Roman.

Deşi este prezent în activitatea artistică, Romeliu Copilaş nu se numără printre artiştii prolifici. Spirit inventiv, exigent cu el însuşi, îşi elaborează îndelung, cu migală operele, căutând soluţiile plastice, care să-i exprime cât mai bine individualitatea. Într-o reprezentare directă sau simbolică, subiectele tratate pornesc din starea lui emoţională, de simţire şi meditaţie. Multe imagini surprind poezia şi tainele unor locuri şi aşezări cu o atmosferă însorită şi liniştită, în game cromatice deschise majoritar spre cele calde. Altele, au la bază o anume viziune asupra lumii, a universului în trecerea ireversibilă a timpului.

ROMEO COPILAŞ
În Deltă

ROMEO COPILAȘ
Reflectări

COSMOVICI, Jean Leon (1888, Iaşi - 1952, Bucureşti)
În anul 1905, se înscrie la Şcoala de Belle Arte, Iaşi, pe care o absolvă în anul 1911. În timp ce urmează cursurile, îşi satisface şi serviciul militar, ca voluntar TR la Regimentul 12 Cavalerie **Roman**, cu gradul de ofițer. Pleacă la Paris, unde studiază la Academia de Belle Arte (1906). Este numit profesor la Academia de Arte Frumoase (1931), iar în anul 1934, Directorul Pinacotecii Iaşi. Două **expoziții personale** le deschide în casa părintească (1911). Participă la Salonul Oficial din Iaşi (1915). Expoziții retrospective, Bucureşti 1975, itinerară la Muzeul de Artă Roman.

Prin opțiunea stilistică şi măiestria cu care exploatează mijloacele de expresie, artistul a rămas credincios până la sfârşitul vieții Jugendstilului, convins că nu trebuie să rişte nici un fel de aventură nouă. Se specializase, cu predilecție, într-o anumită manieră - tempera sau guaşa. S-a remarcat ca un fin analist al fizionomiilor umane dar îndrăgostit fiind de plein-air, Jean Cosmovici a surprins frumusețea şi specificul plaiurilor noastre româneşti într-un impresionant număr de lucrări, printre care amintim: *Spre Pietricica - Neamț, Bistrița spre asfințit, La Bucium, Peisaj din P. Neamț, Iarna în Iaşi, Tarcău, Cheile Bicazului, Geamia din Mangalia, Marea după ploaie, Peisaj din Făget, Peisaj din Cacica* etc. în care impresiile primite din exterior sunt transpuse cu sensibilitate și emoție deosebită. Altele au o valoare strict documentară, ilustrativă, artistul nedorind să elimine sau să adauge ceva.

JEAN LEON COSMOVICI
Autoportret

JEAN LEON COSMOVICI
Spre Pietricica - Neamț

COȚOVANU, Mihai (1967, Iaşi) Între anii 1987-1989, frecventează cursurile Şcolii Populare de Artă, Iaşi, cu profesorul Ghiță Leonard. Urmează cursurile Academiei de Artă *George Enescu* din Iaşi, Facultatea de Arte Plastice şi Design, Specialitatea Pedagogia artei, clasa profesorului Liviu Gongeariuc (1990-1995). Membru al U.A.P., Filiala Iaşi. În anul 1991, debutează într-o expoziție studențească la Galeria *Trianon*, Iaşi şi până în anul 2011 participă la 35 de **expoziții de grup** şi **colective** deschise la Iaşi, Bucureşti, Târgovişte, Bârlad. Expune lucrări de pictură şi icoane. Organizează 45 de **expoziții personale** la: Iaşi, Bucureşti, Braşov, Gura Humorului, Constanța, Bacău, Piatra Neamț, Vaslui, Rădăuți, **Roman,** Galeriile *Viorica Guşul* (1998-2012). Este prezent cu o expoziție la *Castelul Bruhl*, Germania. A fost distins cu **Premiul I** *Cântarea României*, Salonul de Toamnă (1988), Premiul Academica *C.D. Stahi* la Concursul *Nicolae Tonitza*, Bârlad (2006), **Premiul special pentru portret**, Simpozionul Național *Dimitrie Cantemir* (2010). Figurează cu lucrări în colecții personale din Franța, Israel, Japonia, S.U.A., Canada, Germania, Italia şi Grecia.

MIHAI COȚOVANU
Autoportret

„Pentru un ochi experimentat, arta lui Coțovanu ține de rigoare şi sentiment, de performanță tehnică şi de vibrația sensibilă a unui artist care nu doreşte să fie modern, dar nici clasic. El vrea să fie pur şi simplu un om între ceilalți, o conştiință a timpului său menită să ofere bucurie totală unei lumi ce mai poate fi salvată încă prin gesturi simbolice ale creatorilor de frumos….În creația artistului plastic ieşean se relevă un acut simț al observației, capacitatea de a intui şi surprinde esențialul. Cine vrea însă să-l cunoască cu adevărat trebuie să zăbovească în fața tablourilor sale şi, în final, să-i privească Autoportretul. Dincolo de trăsăturile expresive ale chipului, în ochi şi pe paletă vor putea desluşi toate culorile curcubeului său lăuntric…”

- critic de artă, Valentin Ciucă

CRĂCIUN, Costin Ceorgeta (1927, Roman -1991, Bucureşti) Studiază artele decorative în cadrul Institutului de Artă *Nicolae Grigorescu*, Bucureşti, 1954, având ca profesori pe Ligia Macovei, Petre Dumitrescu. Începând cu anul 1956, când devine membră UAP, participă la majoritatea **expozițiilor colective**, la secțiunea Pictură şi Artă Decorativă organizate de UAP în țară şi străinătate. În paralel cu realizările plastice are preocupări de creație vestimentară. În anul 1970, efectuează o călătorie în Polonia. Prima **expoziție personală** de pictură la Galeria de artă *Simeza,* Bucureşti (1967), iar în anul 1971, tot la Galeria *Simeza*, expune pictură şi tapiserie de mari dimensiuni. Este invitată să expună la *Galeria de Artă* a Băncii Republicii Federale Germane (1976). După anul 1991, lucrările Getei Costin Crăciun figurează în **expozițiile internaționale** de grup *Kunstreise Rumanien*, la Galeria Aspekte, Waibstadt şi la Institutul Cultural Român din Viena. În anul 2008, pictorii Ioana Crăciun Dobrescu şi Simion Crăciun organizează o expoziție omagială de pictură şi tapiserie - Geta Costin Crăciun, la *Galeria Nord*, Bucureşti.

CEORGETA COSTIN CRĂCIUN
Compoziție

Tapiseriile expuse relevă preferința artistei pentru organizarea minuțioasă, rațională a compoziției dar şi cu o deplină libertate a fanteziei prin compunerea liberă a formelor. Armoniile cromatice încântătoare dezvăluie un lirism care îmbină trăirea intensă a emoției cu elaborarea imaginii, dând o senzație de naturalețe, de firesc. Eleganța mişcărilor grafice, vibrația discretă a culorilor, lumina şi echilibrul susțin decorativismul tapiseriilor dominate de elemente vegetale, zoomorfe și simboluri.

CRĂCIUN, Daniel (1970, Tulcea) Pictor, grafician, decorator, restaurator, curator, coeditor. Absolvent al Academiei *Luceafărul*, Bucureşti, secţia Pictură, clasa prof. Teodor Moraru,1996. Examenul de licenţă susţinut la Academia de Artă Bucureşti, 1996. Masterat la Universitatea Sorbonne, Paris, Facultatea de arte plastice, 2000-2002. **Expoziţii personale**: 1992-2011, Bucureşti, Bacău, Piatra Neamţ, Paris, Budapesta, **Roman**, 2011, cu ocazia lansării albumului monografic *O nouă direcţie în arta modernă românească*, Eugen Crăciun, vol I şi II; Este prezent, împreună cu artista Mihaela Nica Crăciun la deschiderea Expoziţiei retrospective- *Eugen Crăciun*, Roman**,** 2012 - comemorarea a 90 ani de la naşterea pictorului. **Expoziţii colective** şi **de grup** în România. Participă la saloanele naţionale, municipale şi de tineret, anuale, bienale - 1993-2009, Bucureşti, Buzău, Reşiţa, Bârlad, Baia Mare etc. **Expoziţii colective** şi **de grup** în străinătate: New York, Paris, Bruxelles etc. Prezent în colecţii private şi muzeale din România, Franţa, SUA, Suedia, Germania etc. Menţionat cu reproduceri în *La Gazette des Arts*, Paris, 2003, *Enciclopedia artiştilor români contemporani* (vol. 5), 2003, *Dicţionarul artiştilor dobrogeni*, 2005, *Who's who* - ediţia română, 2008, Antic art, 2008.

DANIEL CRĂCIUN
Zboruri

„Sensibilitatea rostirii este dublată la Daniel Crăciun de o continuă, lucidă implicare în adevărurile şi rosturile lumii moderne. Avânturi şi căderi însingurate, aspiraţii spre înalt şi decepţii, explorări ale fabulosului cosmic lăuntric, lucrările lui sunt uneori terifiante dar au întotdeauna o respiraţie amplă poematică. Dincolo de virulenţa cu care-şi comunică ideile, Daniel Crăciun încearcă să stabilească raporturi noi, fabuloase şi familiare în acelaşi timp, cu o umanitate care, deşi supusă unor malefice ameninţări, poartă în sine gândul generos al rezistenţei la asaltul forţelor vrăjmaşe, distructive.“

- critic de artă, *Marina Preutu*

CRĂCIUN, Eugen (1922, Piatra Neamț - 2001, București)
Între anii 1947-1950, urmează Academia de Arte Frumoase, Iaşi, la clasa profesorului Corneliu Baba. Debutează artistic la *Saloanele Moldove*i (1949). Își definitivează studiile artistice la Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București, clasa profesorilor Alexandru Ciucurencu și Octav Angheluță (1950-1953). Deschide **expoziții personale** la București, Bacău, Piatra Neamț, **Roman (**1958-1998**).** Din anul 1953 până în anul 2001 participă la toate manifestările artistice anuale, republicane, festive, comemorative de pictură, grafică şi arte decorative: *Desene inedite și Arta portretului*, Galeriile *Apollo*, București; la Festivalul *Cibinului*, Sibiu; Festivalul *Lascăr Vorel*, Piatra Neamț; *Anul Internațional al Femeii*, București; *Lucrul, imaginea și semnul*, Galeria *Nouă*, *Chipul uman*, Galeria *Orizont*, București; Expoziția *Ipostaze* - peisaje, ambient, artă monumentală, Galeria *Nouă*, București. Participă la **expozițiile colective** (1956-1978) deschise la: Viena, Praga, Sankt Petersburg, Moscova, Calcutta, Veneția, Florența, Beijing, Paris, Copenhaga etc. **Expoziții de grup** (1991-2002)**,** Italia, Austria, Franța cu Mihaela Nica și Daniel Crăciun. În anul 2005, expoziția *In memoriam*, Sala Palatului, București*;* expoziția *Remember Eugen Crăciun - Spirit și materie*, București, Iași, **Roman** (2012). I s-au conferit premii și distincții ale statului român.

EUGEN CRĂCIUN
Ogorul

„Privit adesea ca un hidalgo modern, pasionat și visător, era de fapt un spirit cartezian. În albumul „O nouă direcție în arta modernă românească", evident deschisă de el, ne invită, cu egal interes, în zona realului, a suprarealului, a expresionismului, metafizicului și în general a spiritualismului. Ciclurile operelor sale pornesc de la elogiul rodului, se avântă în spațiul cosmic, coboară în zonele Celulei, staționează în ciclul Mistic și formulează ipoteze îndrăznețe despre geometrism și arhitecturile plastice ale viitorului. Nu ezită să iscodească în orizontul Eroticului și al Muzicii"

- critic de artă, Valentin Ciucă

EUGEN CRĂCIUN
Acorduri în albastru

CRENGĂNIŞ, Constantin (1958, Iaşi)
Absolvent al Academiei de Artă *George Enescu*, Iaşi, Secția Sculptură (şef promoție, 1992, când primeşte şi titlul de „master"). Expune încă din timpul studenției la Saloanele anuale ale Filialei ieşene a U.A.P., al cărei membru titular devine în anul 1995. Participă la Expoziția internațională de sculptură, Galați (1992), la Salonul de sculptură, Bacău (1993), la Expoziția *Experiment*, Iaşi (1994), la expoziția *Artişti plastici ieşeni*, Bucureşti (1995) şi la expozițiile anuale ale Filialei U.A.P., Sala Palatului, Iaşi (1990-2001). Între anii 2004-2010, participă ocazional la Saloanele *Artis*, Iaşi. Prezent la **expoziții de grup** sau **aniversare**. Profesor de specialitate (sculptură) la Liceul de Artă, Iaşi. Are lucrări în colecții particulare din România, Austria, Grecia, Franța, Germania. În spațiul public este prezent cu lucrări de artă monumentală, precum Monumentul Unirii Mari, realizat după originalul creat de Olga I. Sturza în anul 1927 şi busturile lui: *Ion Creangă, Gh. Asachi, Vasile Lupu*, Monumentul *Alexandru cel Bun*, Iaşi, etc. **Monumentul Episcopului *Melchisedec Ştefănescu*, Roman, Statuia *Ştefan cel Mare*, (2004), Roman**, fiind prezent la dezvelire, Monumentul *Prieteniei româno-elene*, Piața grecească, Iaşi etc.

CONSTANTIN CRENGĂNIŞ
Veniamin Costache

„....Are nerv, ardoare, are patos şi sentiment autohton. E conştient de penuria de monumente semnificative prin care să ne cinstim trecutul, atât de puternic marcat de flacăra unei superbe identități. Fie că desăvârşeşte portretistică, sau compoziții cu viguroasă încărcătură simbolică (monumentul „Împăcării", statuia „Prieteniei româno-elene") mărturiseşte un remarcabil simț al formei şi arhitecturii sale spațiale, apelând la stilizări şi simplificări, mizând pe nervul constructiv al

CONSTANTIN CRENGĂNIŞ
Statuia lui Ştefan cel Mare

muşchilor ferme, pe contrastul puternic dintre plin şi gol. Obţine astfel o factură sacadată a ritmurilor, o structurare a lor în direcţia măreţiei monumentale…"

- prof. dr. Negoiţă Lăptoiu

DARIE, Sandu (1908, Roman - 1991, Havana, Cuba)
Numele adevărat - Sandu H. Haymovici. A locuit pe strada Costache Morțun, nr. 4. Absolvent al Liceului *Roman Vodă* (1926), a urmat Dreptul la Paris (1932), fiind o vreme împreună cu colegul de la Medicină Marcel Blecher şi el originar din Roman. Un timp a practicat avocatura; s-a înscris voluntar în armata franceză; a emigrat în Cuba, 1941, obținând cetățenia în anul 1945. Între anii 1930-1935, colaborează cu diverse ziare şi reviste ale vremii: *Adam*, *Cuvântul Liber*, publicând în special desene umoristice. Prima **expoziție personală** de pictură, intitulată *Composiciones* a organizat-o la Lyceum din Havana, 1949; expoziția personală intitulată *Structuri pictorile,* 1950; a participat cu numeroase lucrări la expoziții din Cuba şi din alte țări: SUA, Brazilia, Italia, Olanda, Japonia, Franța, Canada, Uruguay etc. A aderat la gruparea constructivistă MADI. În anul 1952 a realizat picturi murale de mari dimensiuni pentru instituții de cultură, sociale, spitale; 1955, împreună cu Luis Matinez Pedro, a organizat prima *Expoziție Concretă*, la Universitate, Havana; 1956, realizează expoziția de sculptură *Structuri transformabile*, la Universitatea din Havana şi la Şcoala de Arhitectură; 1957, este autorul expoziției permanente - *Multivision espacial*; 1966, a realizat expoziția documentară *Cosmorama. Electropintura in movimiento* la Muzeul Național de Arte Frumoase din Havana, dovedindu-se precursor al artei cinetice. În anul 1971 a fost ales membru al Academiei de Arte din Haga - Olanda; 1981, a primit distincția *Pentru Cultura Națională*; 1983, i s-a acordat medalia *Alejo Carpentier*. În anul 1985 a fost invitat de onoare la Expoziția deschisă la Palatul Artelor Frumoase din Havana.

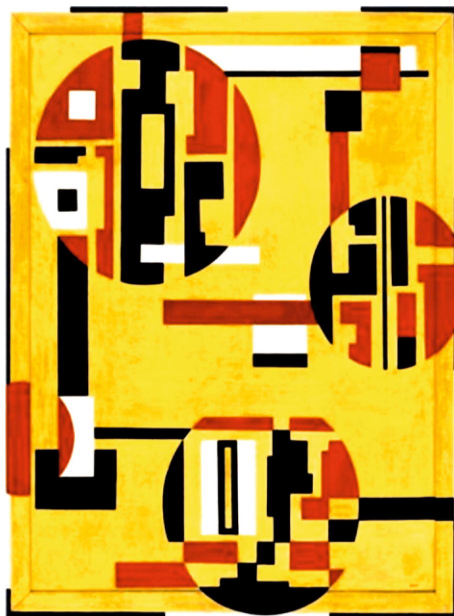
SANDU DARIE
Estructura

Artist de renume internațional, Sandu Darie (pictor, ilustrator, sculptor, ceramist, designer), pion al picturii abstracte cubaneze, adept al grupării constructiviste MADI, precursor, alături de Vasarely şi Schöffer al artei cinetice, a influențat prin opțiunile sale estetice şi formele de exprimare, viziunea artistică a creatorilor perioadei postbelice. Noutățile aduse prin expozițiile personale au intrigat la început, ca apoi să atragă publicul şi să obțină recunoaşterea criticilor de artă, cu ale sale „structuri transformabile". *Dicționarul picturii abstracte* (Michel Seuphor, Paris, 1975) îl caracterizează elogios „*sugerează universul industrial desfăşurat în spațiul cosmic*". În colaborare, Sandu Darie a realizat desene pentru costume şi scenografii pentru Opera din Havana, precum şi decoruri lumino-cinetice pentru mari ansambluri de balet modern. S-a remarcat şi prin realizarea unor sculpturi ample în capitala Cubei. O fântână lumino-cinetică, turnuri de lumini la scena flotantă a amfiteatrului din Parcul central, sculpturile: *Coloana Vieții*, *Atomul pentru pace* şi structura ambientală *Arborele Roşu* etc.

SANDU DARIE
Din ciclul - *Structuri transformabile*

SANDU DARIE
Multivisón espacial

DIAC, Claudiu (1974, Roman, Neamț)
A absolvit Liceul *Roman Vodă* din **Roman**. Studiază la Universitatea de Arte, secția Pictură, București, cu prof. Alexandru Chira, pe care o absolvă în anul 2002. Se stabilește în București. **Expoziții personale**: *Poze de familie*, Muzeul Literaturii Române, București (2000); Muzeul Literaturii Române, București (2001); Galeria *Artis*, Teatrul Național București (2007). **Expoziții Colective**: 1993-1998, Expoziții de tabără și Anuale, Muzeul de Artă, **Roman** și Muzeul de Artă, Vaslui; 1998-2007, Galeria *Darvari*, Exim Bank, București; Târgul Internațional de Arte Vizuale, Palatul Cotroceni, București, Muzeul Literaturii Române, București - *Desene de sculptori*; *Accente*, Galeria *Apollo*, Muzeul Colecțiilor, București; Galeria *Accente 35*, Constanța; Târgul Internațional de Arte Vizuale, Circul București; Palatul Voievodal *Curtea Veche*, București, Galeria *Orizont*, București, Titlul *7 la orizont*, Muzeul Literaturii Române, București, Târgul Internațional de Arte Vizuale, Teatrul Național, București; *Young Color*, Teatrul Național, București, Galeriile *Art Expo*, București, Sediul Central al Băncii Comerciale Române, București, Anuala de pictură și sculptură, grafică, Muzeul de Artă, Roman, Sacrul în Artă, Galeria *Orizont*, București; Académie Européenne des Arts - France, Salon Internațional, 2007, Paris. **Premii**: 2003, Premiul Național Club UNESCO la Târgul Internațional de Arte Vizuale, ediția a IV-a.

CLAUDIU DIAC

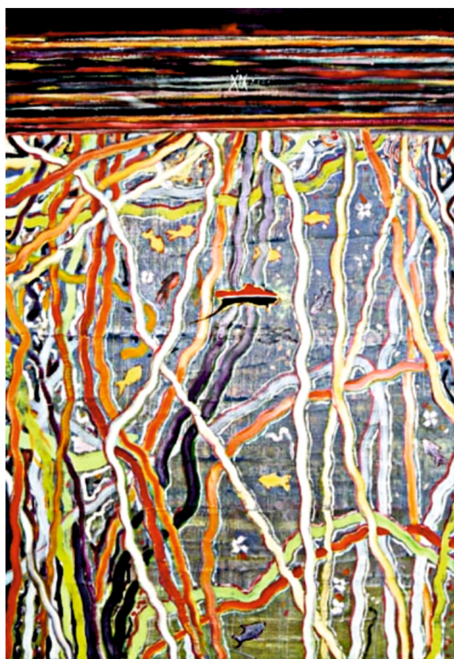
Chiar de la primele prezențe expoziționale, Claudiu, spirit tânăr și sensibil, a atras atenția prin originalitatea ideilor și inventivitatea realizării tehnice. Cu un limbaj sintetizat, el dă viață meditațiilor asupra universului uman prin forme simbolice și metaforice. *Aurelia Mocanu, critic*

de artă, referindu-se la expoziția deschisă la Muzeul Literaturii în anul 2000, când student fiind, consemnează: *„Claudiu Diac ... „joacă" scheme compoziționale grave, ... pe care le încarcă spornic cu fructele pastei. Pe cordajele tramelor sale se odihnesc cu duble perechi de aripi, romburi de heruvimi ...Claudiu Diac are o poveste-cadru despre doi martori care își intersectează atenția și fac împreună o instanță între teluric și divin. Din punct de vedere plastic, orchestratorul nu alungă, ci convoacă cât mai multe instrumente, fără pletoră, însă...Puțin colaj hot-line și o pânză lăsată faldat, ca o draperie, sunt micile cochetării ale certului Claudiu Diac"*.

În unele compoziții - panouri, artistul renunță la volumul formelor și merge pe bidimensionalitate, pe suprafața cărora realizează un adevărat spectacol al liniilor verticale și orizontale, juxtapuse sau asociate unor suprapuneri, incitante vizual prin luminozitatea și expresivitatea culorilor cu efecte deosebite. Altele, trimit gândul la o moștenire de mare încântare a desenului și culorii din arta noastră populară, a lăicerelor, cu un decor simplu, liniar bazat pe o înșiruire de dungi alternative, de lățimi și culori diferite, dispus orizontal, surprind prin frumusețea structurală, armonios echilibrată.

CLAUDIU DIAC
Ovoid

DOBRICEANU- COCORĂSCU, Elena (1923, Roman - 2012, Roman, Neamț)

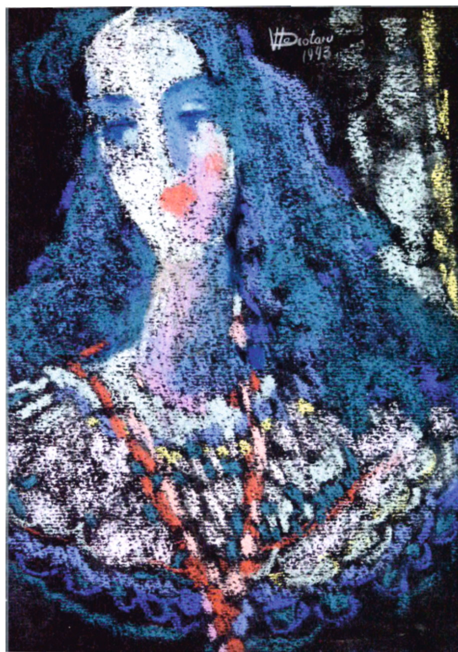
Născută la Roman, Elena Dobriceanu și-a petrecut aici frumoșii ani ai copilăriei și tinereții, ca apoi căsătorindu-se să se stabilească la Craiova. A fost elevă la Liceul de Fete *Sturdza - Cantacuzino* din Roman. A absolvit Școala Populară de Artă Craiova, secția Pictură, 1973. Este membră a Asociației artiștilor plastici amatori din București din anul 1973 și a Cenaclului Plastic *Constantin Brâncuși*, 1974. Membră a Asociației *Doljul literar și artistic* - Craiova. A participat la 72 **expoziții colective**; a organizat 30 **expoziții personale** (București, Caracal, Craiova, Herculane, Cluj, **Roman**, Sinaia, Slatina, Vulcan); a participat la o expoziție republicană la Sala Dales; are două participări interjudețene; două participări la Festivalul *Cununa rozelor*, Calafat. În anul 1976, la *Salonul de toamnă* Craiova, obține **premiul II** și **premiul I**, la patru ediții ale Festivalului Național *Cântarea României*, faza județeană. Participă la expoziții de ex-libris, 1978, Caracal, Vulcan și 24 expoziții ex-libris internaționale (Anglia, Belgia, Bulgaria, Franța, Italia, Iugoslavia, Germania, Portugalia, Austria, U.R.S.S.). Are lucrări reproduse în paginile diferitelor ziare și reviste. Figurează cu lucrări în muzee, instituții și colecții

particulare. După anul 1989 s-a reîntors în orașul natal.

Pasionată pentru o pictură fidelă realității, artista își exprimă sinceritatea și trăirea lirică în numeroase peisaje de toamnă, policrome și strălucitoare sau în cele de iarnă care cuceresc prin atmosfera pe care o degajă, invitând la visare și reflecție, în prospețimea și gingășia unui mănunchi de flori, în figuri umane expresive sau în ample compoziții istorice întemeiate pe știința construcției, printr-un desen clar, la care se adaugă o cromatică armonioasă și echilibrată. Ex-librisurile, desene în peniță în tuș negru și roșu se remarcă prin finețea execuției, consemnarea cu meticulozitate a amănuntelor, expresia dezinvoltă și ritmul vibrant al liniilor.

DOHOTARU, Vasile (1955, Curki, Orhei, Rep. Moldova)
Între anii 1975-1980 a studiat la Universitatea Pedagogică *C. D. Usinscki*, Facultatea de Grafică şi Pictură Odessa, Ucraina; 1982-1984, Laboratoarele de Acuarelă, Riga. **Expoziţii personale:** 1981-2001, Odessa, Sankt-Petersburg, Rusia; Iaşi, Botoşani, Piatra Neamţ, **Roman** -1994,1996, Bacău, Bucureşti, Cluj-Napoca, Bistriţa, Baia Mare, Arad, Satu Mare, România; Chişinău Republica Moldova. **Expoziţii colective**: 1988-2001, la *Salonul Tineretului*, *Acuarela*, Rusia; *Salonul Basarabiei*, *Grupul 22*, *Saloanele Moldovei*, Chişinău-Moldova, România; *Salonul Moldovei*, *Autumnală*, *Limba noastră cea română*, Chişinău, Republica Moldova. **Tabere de creaţie**: 1996-2001, Târgovişte, Baia Mare, Cazanele Dunării, Ploieşti, Bacău. **Premii**: 2000, Premiul U.A.P. din Moldova, *Mihai Eminescu* şi *Maestru în arte*. Din anul 1990 este membru U.A.P. Chişinău, Moldova. Lucrări în muzee şi colecţii particulare în ţară şi străinătate: Moldova, România, Olanda, Danemarca, Elveţia, Anglia, SUA, Franţa, Suedia, Austria, Germania.

VASILE DOHOTARU
Portret de tânără

Mergând pe drumul post impresioniştilor şi cromatica expresivă a fovịştilor, artistul se afirmă cu un limbaj specific, adecvat gândirii şi sensibilităţii omului modern. Variatele posibilităţi de exprimare grafică - pastel, acuarelă, desen tuş, creion îi permit transmiterea cu limpezime, rafinament şi certă originalitate a unor mesaje complexe, cu semnificaţii generate de intense trăiri emoţionale. Datele concrete de la care porneşte întotdeauna sunt supuse decantării, suprimării detaliilor, reţinând doar elementele esenţiale, pe baza ritmului dinamic al arhitecturii formelor, a purităţii şi transparenţei coloristice. Atras de reverberaţiile umanului, artistul surprinde cu mare uşurinţă forme robuste, vitale sau fragile, graţie şi eleganţă, fizionomii şi caractere, înconjurate de lumina colorată a

spațiului lor intim, cu acea naturalețe şi eternă frumusețe feminină.

VASILE DOHOTARU
Grație

DUNCAN-GUERTIN, Renata (1920, Bozieni - Roman, Neamţ) Studii: Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, Bucureşti pe care îl absolvă în anul 1954. A studiat cu M. H. Maxy, Octavian Angheluță, Alex. Ciucurencu şi a continuat studiile la Roma, Florența şi Tel Aviv. A practicat pictură, grafică şi tapiserie. Membră U.A.P. În anul 1955, debutează în cadrul *Festivalului Tineretului* de la Varşovia. Între anii 1956-1967 a predat pictura la Institutul Pedagogic, Bucureşti. A condus *Revista artizanatului din România* (1967-1974). A deschis **expoziții personale** în Bucureşti (1963, 1968, 1973), Galeria *Levi*, Paris (1974), Tel Aviv (1974, 1976, 1977), Montreal (1978, 1982, 1983, 1984), *Atelier Lukacs*, Montreal şi Toronto (1985). În anul 1976, părăseşte România şi se stabileşte în Montreal. Prin căsătorie devine cetățean canadian cu domiciliul în Hampstead-Quebec (1979). Lucrări în colecții din Canada, Franța, Israel şi muzee din România.

Discursul său plastic impresionează prin capacitatea interpretativă a concretului într-o viziune în care întâlnim buna tradiție şi un potențial inovativ, fiecare lucrare constituindu-se într-o compoziție concentrat construită de o intensă forță vizuală. Sintetizarea formelor, raporturile şi valorile cromatice ritmate armonic sunt expresia comunicării directe a sensurilor obiective ale lumii, a gândirii şi sensibilității artistei. În tematica lucrărilor anilor din urmă, referitoare la geneză, mitul eternei întoarceri, transcendența luminii se observă tendința spre modernizarea limbajului, unde raporturile de culoare se bazează pe geometrism şi pe energia spontană a culorii.

RENATA DUNCAN-GUERTIN
Ursitoarea

RENATA DUNCAN-GUERTIN
Peisaj

ENEA, Nicu (1897, Valea Arinilor, Bacău - 1960, Bacău)
Între anii 1911-1918 a urmat Şcoala Normală, Piatra Neamţ; 1921-1928, Nicu Enea frecventează cursurile Şcolii de Arte Frumoase din Bucureşti, studiind cu C. Artachino, G.D. Mirea, Camil Ressu, Fr. Storck. Debutul său expoziţional are loc la Bacău, 1925. A deschis 3 **expoziţii personale** în oraşele Focşani, **Roman** şi Bacău (1926). Din anul 1926, timp de două decenii participă neîntrerupt la *Saloanele de Pictură şi Sculptură* din Bucureşti, fiind premiat în mai multe rânduri. **Expoziţii personale** în Bucureşti, 1929, 1930, 1932, 1933, 1938, 1947; 1934, la Skoplje, Belgrad, Zagreb.Între anii 1935-1947, participă constant la expoziţiile *Societăţii Tinerimea Artistică*, la *Saloanele Oficiale ale Moldovei*, la *Anuala de Stat*, 1954, Bacău. Pictează biserica sătească din Câţcău, pe Someş - 1927; *Castelul Brâncoveanu* din Sâmbăta de Sus, 1928; a executat fresce pentru *Palatul Regal*, Bucureşti; pictează biserica *Sfinţii Voievozi Mihail şi Gavril* din Bacău, catapeteasma bisericii din satul Buzdugan, Bacău; plafonul ambasadei URSS la Bucureşti, *Catedrala din Chişinău* împreună cu alţi pictori. Expoziţii retrospective: 1961, 1965, 1966, 1968, 1973, 1978, 1987, 1997, trei dintre ele au fost itinerate şi la Roman.

NICU ENEA
Tg. Bacău - iarna

NICU ENEA
Peisaj sat iarna

NICU ENEA
Cosaşi

Numeroasele lucrări lăsate de Nicu Enea, artist integrat aşa numitului spirit romantic moldovenesc, dovedesc permanenta preocupare de reprezentare a omului şi a peisajului. Desprinse din viaţă, din realitatea trăită, compoziţiile de mari dimensiuni cu grupuri de personaje, portretele, peisajele, nudurile, naturile moarte şi florile valorifică îndemânarea rezolvării problemelor de construcţie compoziţională şi de realizare plastică. Infinitul joc al paletei, în special între galben şi cafeniu, echilibrul armonic al tonurilor, vibraţia tuşelor de culoare reflectă starea de spirit a unui artist meditativ şi liric.

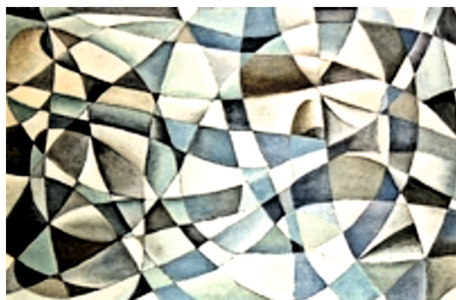

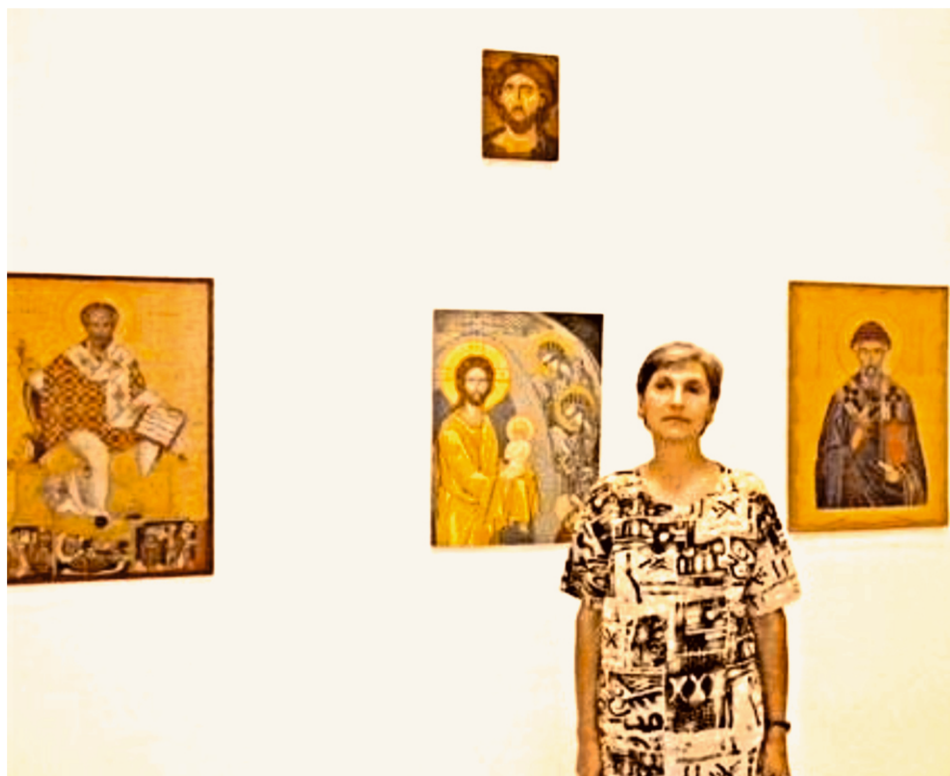
FILIMON, Lucica (1953, Iaşi)
În anul 1973 absolvă Şcoala Populară de Artă, Bacău, specialitatea Pictură, clasa profesorului Ilie Boca; 1973-1976, frecventează şi absolvă Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, Bucureşti, specialitatea Desen, cu profesorii Iulia Oniță şi Traian Brădean. Între anii 1993-1996, îşi desăvârşeşte studiile artistice în cadrul Academiei de Arte *George Enescu*, Iaşi, Facultatea de Arte Plastice, Decorative şi Design, specializarea Pedagogia Artei, cu profesorul Vasile Condurache. Din anul 1996 este membră U.A.P. Debutează la Expoziția Şcolii Populare de Artă, Bacău, deschisă la Bucureşti (1976). Organizează şi deschide mai multe **expoziții personale**, la Dărmăneşti (1977), Bacău (1977, 1978, 1988), **Roman** şi Piatra Neamț (1978), Expoziție de icoane (2011), Bacău. În perioada anilor 1977-2008, participă la expoziții de grup județene şi interjudețene, anualele filialei U.A.P. Bacău şi la numeroase expoziții de *Ex Libris* (1989-2008), Saloanele Moldovei Bacău-

LUCICA FILIMON

LUCICA FILIMON

Aspect din *Expoziția de icoane*, 2011

Chişinău (1993, 2003, 2005, 2006, 2009), *Voronețiana*, Suceava (1983, 1987).

La începutul creației, artista a folosit posibilitățile expresive ale tehnicii - mozaicul pentru exprimarea plastică a unor momente semnificative din trecutul îndepărtat şi eroic al neamului nostru, cu referiri directe la unele dintre personalitățile reprezentative - *Decebal, Vlad Țepeş, Ştefan cel Mare* sau *Dimitrie Cantemir*, întruchipând în mod original sentimentele generoase, emoționante izvorâte din cunoaşterea şi înțelegerea sensibilă a istoriei patriei. Concizia, preocuparea pentru expresivitatea imaginii, a armonizării gamelor de culoare dau o notă aparte lucrărilor. Mai târziu, *„Lucica Filimon renunță la volum şi citeşte formele numai în ..bidimensionalitatea lor. Pe suprafața compoziției se desfăşoară un veritabil spectacol al curbelor vaste, asociate unor suprapuneri incitante vizual ale unei rețele de angularitate şi ritm interior al imaginii"*

- critic de artă, Valentin Ciucă

GÉZA, Kovács (1958, Tg. Mureş) A studiat la Tg. Mureş şi Cluj-Napoca. Este membru titular al U.A.P. Între anii 1988-2011, a deschis 100 de **expoziții personale** în Austria, Bulgaria, Elveția, Ungaria şi Slovacia. În România, la Bucureşti, Bacău, Baia Mare, Braşov, Brăila, Buzău, Cluj-Napoca, Constanța, Galați, Iaşi, Oradea, Ploieşti, **Roman (**2011**),** Satu Mare, Sf. Gheorghe, Tg. Mureş şi Tulcea. A participat la peste 305 de **expoziții colective, naționale** şi **internaționale**, în 17 țări ale lumii, cum ar fi Anglia, Belgia Bulgaria, Emiratele Arabe Unite, Franța, Germania, Grecia, Italia, Japonia, Republica Moldova, China, România, Slovacia, Spania, SUA, Suedia şi Ungaria. Multe dintre lucrări au fost premiate şi sunt incluse în jur de 150 cataloage. Deține **23 premii** obținute în Grecia, Franța, Spania, România şi Ungaria. În anul 2004 a fost nominalizat pentru Premiul U.A.P. din România la secția Sculptură şi în anul 2007, Ministerul Învățământului şi Culturii din Ungaria l-a decorat la Budapesta cu *Medalia Pro Cultura Hungarica*. Are nouă lucrări monumentale, trei în România, cinci în Ungaria şi una în Slovacia. A executat 300 lucrări de sculptură mică. Lucrări de sculptură (100) se află în 78 valoroase colecții colective din Anglia, Bulgaria, Italia, Japonia, Republica Moldova, China,

KOVÁCS GÉZA
Şerpuire

Aspect din *Expoziția de sclptură*, 2009

Slovacia, Spania, Suedia, România şi Ungaria.

„Kovács Géza populează spațiul cu forme de o elegantă stilizare, un fel de caligrafie în trei dimensiuni, prin care decantează la maximum forme, le sintetizează reuşind să furnizeze cu minime mijloace formale, un maximum de informație vizuală... Obiectele lui tridimensionale lasă spațiul înconjurător să le copleşească, să le pătrundă, să le traverseze şi în mod paradoxal să le modeleze. Totuşi, se simte controlul riguros al artistului asupra formelor inventate, control care se reflectă asupra privitorului, nelăsându-i nici un moment de calm, fiind supus unui atac constant de maximă încărcătură simbolică."

- critic de artă, Veronica B.Tatulea

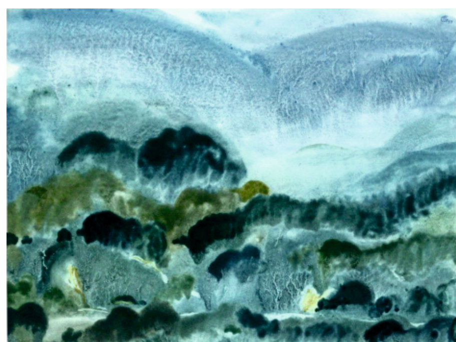

KOVÁCS GÉZA
Împletire

GHEORGHIU, Bogdan (1927, Paşcani - 2010, Bucureşti)

A fost elev al Liceului *Roman Vodă*, **Roman.** A absolvit Institutul de Arhitectură *Ion Mincu* din Bucureşti, 1954. În anul 1954, asistent la Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, şef de lucrări din anul 1966 şi apoi profesor la acelaşi Institut. A proiectat numeroase obiective civile şi industriale din Galaţi, Petroşani, Hunedoara, Lupeni, Bucureşti (1960). A participat în colectiv la *Concursul Piaţa ONU* din Geneva, 1957 şi la *Concursul Piaţa Unirii*, Iaşi, 1959. A fost membru a O.A.R (Ordinul Arhitecţilor din România). A participat cu lucrări la numeroase expoziţii de acuarelă, obţinând premii şi menţiuni, iar în anul 1997 organizează o **expoziţie personală**, acuarelă, la Muzeul de Artă **Roman** şi Paşcani. În mai 2010, UAR, la Galeria *Octav Doicescu* a organizat Expoziţia Comemorativă - *Arhitect Bogdan Gheorghiu*, în cadrul căreia au fost expuse 44 lucrări.

BOGDAN GHEORGHIU
Spaţiu voievodal

Profesorul arhitect Bogdan Gheorghiu a împletit armonios rolul de arhitect şi dascăl cu cel de artist. Activitatea cea mai aproape de suflet a desfăşurat-o la Catedra pentru studiul formei de la Institutul/Universitatea de Arhitectură/Urbanism *Ion Mincu*, unde a îndrumat în spiritul frumosului, armoniei şi echilibrului numeroase generaţii de studenţi, iar după pensionare a fost consultant la acelaşi Institut. I-a plăcut mult natura, încărcându-şi sufletul cu frumuseţea, culoarea, lumina, şi poezia autentică a priveliştilor. Calităţile sale de bun desenator şi colorist i-au permis să surprindă cu rapiditate şi siguranţă variate aspecte din natură, în anotimpuri şi momente diferite ale zilei. Imagini cu ample desfăşurări spaţiale, în care puritatea şi prospeţimea cromatică sunt expresii ale priceperii cu care mânuieşte culorile de apă. În tratarea motivului floral este acelaşi liric sensibil, preocupat să pună în evidenţă frăgezimea, gingăşia şi delicateţea petalelor şi corolelor.

GHERGHEL, Mihaela (1988, Roman, Neamț)
În anul 2007, absolventă a Colegiului Național de Arte *Octav Băncilă*, Iași, secția Pictură. Atestat profesional - pictor, desenator, decorator, 2007. Absolventă a Universității de Arte *George Enescu*, Iași, Facultatea de Arte Plastice, Decorative și Design, secția Pictură, 2010. Participări la **expoziții colective** și de **grup**: *Atelier 35*, Galeriile Hotelului Europa, Iași, 2009; Anuala de pictură, grafică și sculptură, Muzeul de Artă, Roman, 2009; *2 - Portrete în expoziție*, Caffe GOPPO, Iași, 2010; *Pe urmele lui Jean Miro*, Galeriile Muzeului Național Filatelic, București, 2011. În anul 2010, **expoziție personală** *Geisha*, Galeria *apARTe* a Universității de Arte, Iași.

MIHAELA GHERGHEL
Lan auriu

Fără a fi vorba de un profil artistic bine definit, Mihaela fiind la început de drum, se poate observa în viziunea sa seriozitate și pricepere privind cunoașterea și înțelegerea lumii înconjurătoare, a naturii și personajelor, dincolo de suprafața lor. Este preocupată atât de expresivitatea materiei picturale cât și a structurilor formale, prin care transmite în imagini vibrante, forța și energia interioară a naturii. Iubitoare de spații vaste și acorduri armonioase de culoare, lucrările ei respiră un aer proaspăt, căldură, liniște și sensibilitate.

MIHAELA GHERGHEL
Somn

GOGU, Tereza (1919-2008, Piatra Neamț)
Între anii 1940-1944, studiază la Academia de Arte Frumoase, Iaşi cu Jean Cosmovici, P. Troteanu, Otto Briese, Roman Simionescu. A debutat în timpul studenției, 1941, la Salonul Moldovei unde a obținut un premiu pentru lucrările *Victoria* şi *Moşul*. **Expoziții personale**: 1992-2006, Muzeul de Artă, Piatra Neamț, Galeriile *Lascăr Vorel*; Palatul Culturii, Chişinău, Muzeul Literaturii Române; Clubul *Junimea*, Iaşi; Casa de Cultură, Tg. Neamț; Biblioteca *G.T. Kirileanu* şi la Galeria *Art Deco*, Piatra Neamț; Muzeul de Artă **Roman** - 1992, 2006, 2008. A realizat lucrarea *Schimbarea la față* pentru Catedrala Domnească din Piatra Neamț, reluată şi pentru Palatul Culturii Feroviarilor din Chişinău. Între anii 2000-2007, tabloul *Ştefan cel Mare şi Sfânt* a fost donat Muzeului Național Militar, iar portretul *Sidonia Hogaş* Muzeului Hogaş, Piatra Neamț, precum şi alte donații Bibliotecii *G.T. Kirileanu* şi Liceului *V. Brauner*, Piatra Neamț. Participă cu lucrări la ilustrarea revistelor *Convorbiri literare, Asachi, Antiteze, Meridianul Ozana*. Este membră a Asociației Artiştilor Plastici din județul Neamț din anul 1993.Expoziție retrospectivă, Piatra Neamț, cu ocazia împlinirii a 88 ani (2007). I se acordă *Diplomă de recunoştință* din partea Primăriei Piatra Neamț.

TEREZA GOGU
Flori albe

Lucrări în muzee şi case memoriale din țară şi străinătate.

Deşi prima manifestare cu publicul a fost destul de târziu, în anul 1992 la Piatra Neamț, artista, din dragoste şi respect pentru înclinația sa artistică, a lucrat permanent. O personalitate care şi-a stabilit locul pe baza calității şi a onestității. Întreaga creație se relevă ca o modalitate de a surprinde cu îndemânare şi acuratețe tehnică, cu sensibilitate şi vibrație romantică poezia universului vizibil, peisajul Moldovei oferindu-i largi întinderi spațiale inundate de lumină şi culoare. Fiecare imagine

TEREZA GOGU
Portret de bărbat cu baston

emoționează prin sinceritate şi veridicitate, prin rezonanța unor culori strălucitoare, însuflețite de simțirea şi gândirea sa, care particularizează viziunea. În suita de portrete se observă puterea de caracterizare psihologică, acea privire adânc pătrunzătoare, expresivă care afirmă anumite stări de spirit.

„Refugiul mi-a fost în artă. Am îndeplinit o îndatorire firească şi necesară. M-am regăsit în mijlocul naturii care mi-a dat povețe. Nu ca să o copii ci pentru a fi mai aproape de sufletul omului”, mărturiseşte artista.

GRĂDEANU, Nelu (1969, Bârlad, Vaslui)
A absolvit Colegiul *Gh. Roşca Codreanu* din Bârlad**.** A studiat mai mulţi ani pictura bisericească în cadrul Şcolii de Pictură Monumentală de pe lângă Patriarhia Română, cu profesorii Vasile Caraman şi Gheorghe Răducanu. Este licenţiat al Facultăţii de Psihologie, Bucureşti. Conduce Asociaţia Culturală *Lumină din Lumină* şi este membru fondator al Asociaţiei umanitare Olanda-România. Între anii1999-2005 devine colaboratorul şi pictorul acreditat al Episcopului Ioachim Mareş din Huşi. În perioada 1994-2005, organizează şi deschide **expoziţii personale**: *Icoana sufletului românesc* şi *Sfântul Ioan Botezătorul în 30 de ipostaze*, 1994-1996, la Bârlad, Vaslui, Iaşi, Suceava, Ipoteşti, **Roman,** Bucureşti; expoziţia *Icoane, portrete de mari duhovnici* - 1997-2005, Bucureşti, Iaşi, Craiova, Focşani, Anglia, Ţara Galilor, Olanda; 2012, Muzeul de Artă, **Roman**. A pictat 20 de biserici dintre care 10 sub conducerea sa (Mănăstirea Dobrina, şi bisericile din Hârşova, Coroieşti, Popeni, Răşeşti, *Sf. Nicolae* din Huşi, Ciurea - Negreşti) şi a realizat pentru *Palatul Episcopal* din Huşi, 32 de portrete în mărime naturală ale foştilor episcopi ai Huşilor. A pictat 21 de tablouri printre care şi *Gestica părintelui Galeriu în predică*,

NELU GRĂDEANU
Maci

donate viitorului *Muzeu* consacrat cunoscutului cleric şi umanist.

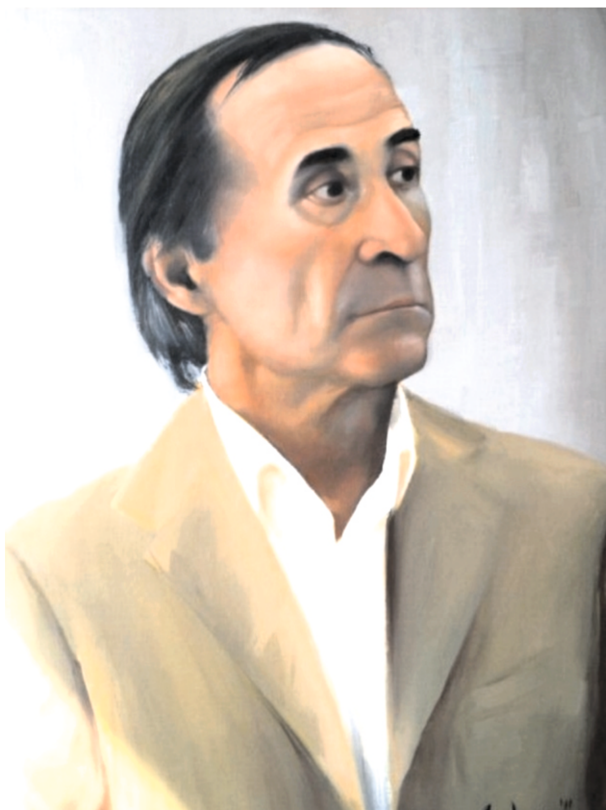
„E un artist care şi-a conturat un stil propriu, dăruind creaţilor sale o personalitate inconfundabilă. Pictorul Nelu Grădeanu acordă importanţă şi transcendentului ca şi imanentului. Un penel pe care îl moaie mereu, când în adâncimile sfinte ale sacralităţii, când în revărsările orizontalice ale culorilor din jur...Penelul pictorului Nelu Grădeanu poartă, la un capăt al lui, o picătură de culoare, iar la partea cealaltă, prefigurarea simbolică a două palme de om,

contopite în simetria intimă a rugăciunii şi creației plastice. Creația lui Nelu Grădeanu de fiecare dată strecoară în noi credința în frumos, ca şi frumusețea credinței"

- publicist, Gh. A.M. Ciobanu

NELU GRĂDEANU
Adormirea Maicii Domnului

NELU GRĂDEANU
Dr. Constantin Teodorescu

GUŞUL, Adrian Răzvan (1980, Iaşi)
Între anii 1987-1995, urmează clasele primare şi gimnaziale I-VIII la Şcoala generală nr.1, **Roman**, judeţul Neamţ, profesor desen, Elena Antochi. Urmează cursurile liceale (1995-2000) la Şcoala Normală *Vasile Lupu* - Seminarul Teologic, secţia Restaurare patrimoniu, profesor, Eugen Mircea. În perioada 2000-2002, 2006-2008 frecventează Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, Iaşi, Facultatea de desen - secţia Pedagogia artei, profesor, Constantin Tofan. Activitate expoziţională: 1995-2000, Iaşi, participă la expoziţiile de artă organizate în cadrul liceului; Roman, Galeria de artă *Diadra*, expune permanent lucrări de grafică (acuarelă, pastel, cărbune, tuş); 1997, Tokio-Japonia, **expoziţie colectivă internaţională**; 1998-2000, Concurs naţional *Icoana în sufletul copilului*, Bucureşti, Palatul Patriarhiei; 2006, Muzeul de Artă, Roman, Expoziţia artiştilor plastici romaşcani; 2009, 2010, **expoziţii colective, anuale, internaţionale**, Bacău, Iaşi, Chişinău, Roman. În anul 2010 este admis în UAP din România, filiala Iaşi. În anul 1999 şi 2000, obţine Premiul II şi III la Concursul naţional *Icoana în sufletul copilului*, Bucureşti, Ediţia a VII-a şi Ediţia a VIII-a.

ADRIAN RĂZVAN GUŞUL
Autoportret

Înzestrat cu harul divin al creaţiei, Răzvan Guşul duce mai departe într-un limbaj propriu, spiritul artistic al mamei, pictoriţa şi graficiana Viorica Guşul, crezul şi idealurile de slujire a frumosului. Creaţiile sale îl prezintă ca pe un căutător de esenţe cu o densă încărcătură ideatică şi afectivă, exprimate prin diverse procedee, de la realismul poetic la imaginar, surprinzătoare prin sinteza formelor de organizare a spaţiilor, menţinute în registrul unui cromatism sugestiv. Adevărate „portrete” ale câtorva clădiri executate cu precizia liniei

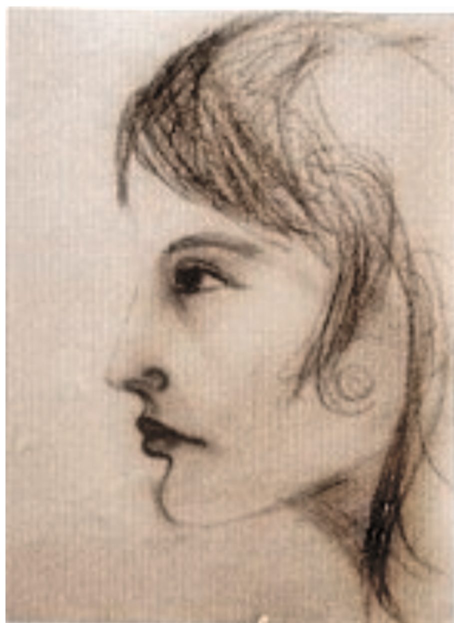
ADRIAN RĂZVAN GUŞUL
Ulița veche

evocatoare, care dau viață unei lumi cu sensuri şi înțelesuri simbolice, cunoaşterea şi adâncirea psihologică a naturii umane, armoniile cromatice şi strălucirile tonale ale naturilor statice şi florilor, ca şi studiile de nud cu plasticitatea volumelor şi carnația luminoasă, impresionează plăcut prin felul în care autorul ştie să-şi creeze un univers artistic distinct şi care va avea cu siguranță un drum mereu ascendent.

ADRIAN RĂZVAN GUŞUL
Soare albastru

GUŞUL, Viorica (1950, Avereşti, Neamț - 2000, Roman)
A urmat cursurile Liceului de arte plastice *Octav Băncilă*, Iaşi, 1969. Facultatea de arte plastice - Iaşi, 1972. Institutul de arte plastice *Nicolae Grigorescu*, Bucureşti, 1982**,** secția Muzeologie. **Expoziții personale**: 1983, Muzeul de Artă **Roman;** 1989, Suceava, Galeria de artă; 1991, **Roman,** Galeria de artă *Diadra***;** 1992, Redon-Franța, Galerie de artă; 1992-1999, expune permanent la Galeria de artă *Diadra*, **Roman;** 1997**,** Roman, Galeria de artă *Diadra*, 2006, 2008, expoziții retrospective, Muzeul de Artă **Roman**. **Expoziții colective**: 1969-1972, Iaşi; 1976-1999, Roman, Casa de Cultură, Muzeul de Artă Roman; 1988, Suceava, Festivalul de artă plastică *Voronețiana*; 1990, Bacău, Galeria de artă; 1991, Iaşi, Redon-Franța; 1992, Nürnberg-Germania - Târgul de toamnă *Consumenta*, Galeriile de artă Bacău, Arad, Chişinău. În anul 1997 primeşte **Diplomă de Merit** la **Expoziția colectivă** de la Tokio - Ministerul Transporturilor. Lucrări semnate de artistă se găsesc în colecții particulare în țară şi străinătate: Anglia, Australia, Canada, China, Germania, Grecia, Italia, Franța, Japonia, Suedia, USA, Ucraina, Rusia.

VIORICA GUŞUL
Autoportret

VIORICA GUŞUL
Ulcică cu garoafe

Întreaga creație a Vioricăi Guşul stă sub semnul bucuriei, a entuziasmului de a picta, a unei sincere şi aleasă comunicativitate. În numeroasele peisaje, flori şi portrete întâlnim iubirea față de

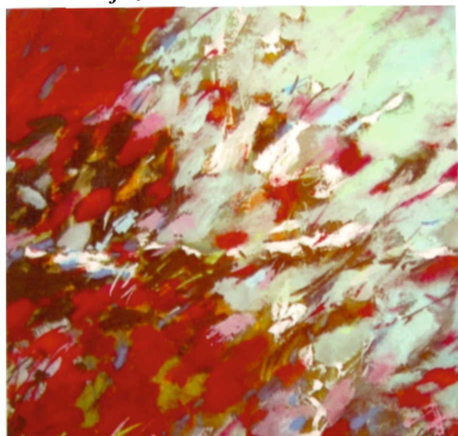
VIORICA GUŞUL
Autoportret

realitatea concretă, de specificul unei atmosfere, în care tradiția şi nota personală a interpretării respiră într-o stare de armonie, de concizie a semnelor grafice şi cromatice, de claritate şi afectivitate. Executate în tehnica transparențelor şi suavităților, acuarela, sau în cea a uleiului, imaginile trăiesc explozia luminii calme şi vibrației culorilor, care declanşează clipe de intensă emoție.

HAIDU, Iosif (1952, Făgăraş, Braşov)
Absolvent al Facultăţii de Artă, Iaşi, promoţia 1977. Membru al UAP din anul 1982. **Expoziţii personale:** 1982-2006, Vaslui, **Roman,** Piatra Neamţ, Bacău, Bucureşti. **Expoziţii de grup:** 1980-2006, Bucureşti: *Sala Dalles* - Anuala de pictură, sculptură şi grafică, Expoziţia omagială „*2050 de ani de la întemeierea statului dac centralizat*", *Republicana tineretului*; *Republicana de grafică*; Galeriile *Eforie*, *Artis*, *Apollo*, Palatul Parlamentului, Sala *Constantin Brâncuşi*- *Salonul Naţional de Artă*, Bucureşti; Vaslui: *Fii meleagurilor vasluiene*, Expoziţia anuală de pictură, sculptură şi grafică; Iaşi: Galeriile *Cronica*; Bârlad: *Muzeul de Artă*; Suceava, Salonul de Artă *Voroneţiana*; **Roman:** Expoziţiile anuale de pictură, sculptură şi grafică, Expoziţie omagială *Roman 600*, Salonul de primăvară; Bacău, *Salonul Moldovei*; Piatra Neamţ: Expoziţiile *Dumbrava 91*, *Potoci 93*, *Durău, 2001*, Galeriile de artă *Lascăr Vorel*, Bienala de pictură, grafică şi sculptură *Lascăr Vorel*, *Pictori romaşcani* etc. Lucrări ale artistului ilustrează diferite apariţii editoriale ale poeţilor şi prozatorilor locali şi naţionali. În anul 2012 a ilustrat cartea *Mesaje@de suferinţă*, autor muzicianul Liviu Dănceanu din Bucureşti. **Premii:** 2001, Premiul pentru pictură - Bienala Naţională de Artă *Lascăr Vorel*; Premiul pentru artă plastică - 30 ani de activitate pedagogică şi 25 ani de activitate expoziţională, 2009. Lucrări de artă monumentală: Clubul Elevilor Roman, *Arc peste timp*, frescă; Colegiul *Miron Costin*, *Miron Costin*, frescă. Lucrări în muzee şi colecţii particulare din ţară şi străinătate: Olanda, Franţa

IOSIF HAIDU
Cromomorfază III

Germania, Cipru, Portugalia, Turcia, Israel, Italia, SUA. Participări în tabere de creație: Suior - Maramureş, Câmpeni - Alba, Sibiu, Colica - Tulcea, Dumbrava, Potoci, Durău, Neamț, Sucevița, Lăzarea - Harghita, „*2 Mai*” - Constanța etc.

Profesor de o impresionantă dăruire, personalitate distinctă în peisajul artei contemporane româneşti, Iosif Haidu, deopotrivă pictor şi grafician, s-a impus prin originalitatea şi calitatea valorică a creației, prin bogatele manifestări expoziționale şi implicarea directă în activitățile de impulsionare a mişcării artistice romaşcane. În arta sa, armoniile şi luminile naturii, o natură vie, în permanentă mişcare şi devenire este supusă unei transfigurări expresive şi poetice impusă de propria gândire, de sensibilitatea şi tumultul interior, oferindu-le noi dimensiuni estetice şi semantice. Într-o libertate atent stăpânită a discursului său pictural, Iosif Haidu dezvăluie prin gesturi dinamice, spontane, un univers cromatic îndrăzneț, de mare virtuozitate şi rafinament, prin dialogul armonios al tonalităților calde de incandescență solară şi cele reci, saturate, care se întrepătrund în mişcarea lor sonoră. Apelând în unele lucrări la abordări abstracte, decorative, imaginile alcătuiesc adevărate simfonii cromatice. Compozitorul şi dirijorul **Liviu**

IOSIF HAIDU
Tensiuni spațiale

Dănceanu, de prețuirea căruia, Iosif Haidu se bucură, afirmă că ....„*El nu numai că vede formele şi nuanțele ci şi aude, orchestrându-le ravelian conform ambitusurilor şi sonorităților lor funciare, imanente. Dacă cineva s-ar încumeta să elaboreze un Tratat de instrumentație a culorilor, atunci cu siguranță că multe dintre pânzele lui Haidu ar putea deveni elocvente exemple practice ori obiecte ale unei spectaculoase şi ingenioase table de materii”*.....

HĂLĂUCESCU, Iulia (1924, Tarcău, Neamț - 2007, Piatra Neamț)
Între anii 1943-1948 urmează cursurile Facultății de Filozofie, Bucureşti. Participă şi la orele libere de desen şi pictură ale lui R. Schweitzer-Cumpăna. Se înscrie la Academia de Arte Frumoase din Iaşi (1949) la clasa prof. Călin Alupi. După desființarea acestei instituții, în anul 1950, îşi continuă studiile la Institutul *Nicolae Grigorescu*, Bucureşti, cu profesorii Ion Marşic şi Samuel Mützner. Devine membră a U.A.P. (1954). Este preşedinte a U.A.P., Filiala Neamț în perioadele 1975-1979 şi 1985-1990. **Expoziții personale**: 1954-1999, a deschis peste 60 de expoziții în Piatra Neamț, Iaşi, Botoşani, Bacău, Arad, Tg. Mureş, Călăraşi, Mangalia, Medgidia, Bucureşti, Suceava, Tg. Neamț, Durău, Târgovişte, Mamaia, Vaslui. La **Roman** în anii 1966, 1988, 1995, 1999. A organizat retrospective în Piatra Neamț, Bacău, Roman (2000), Bucureşti, 2001, la Parlamentul României, Sala *Constantin Brâncuşi*. Din anul 1952 participă la **expozițiile anuale** de grafică, la Saloanele naționale de grafică, Bucureşti, la Bienalele de pictură, Sala *Dalles*. Participări la **expoziții colective** în străinătate: 1957-1989, Praga, Cairo, Tirana, Damasc, Atena, Moscova, Boston, Bagdad, Istambul, Beijing, Sofia, Berlin, Stockholm etc. Expoziție retrospectivă Iulia Hălăucescu, 2012, la Centrul Plaza Art Gallery, Piatra Neamț.

IULIA HĂLĂUCESCU
Primăvara

IULIA HĂLĂUCESCU
Trandafirul nopții

IULIA HĂLĂUCESCU
Trandafiri

În anul 1992 este invitată cu o expoziție de acuarelă în Franța, deschisă la Bayonne şi Saint Pied. Împreună cu Simona Vasiliu Chintilă realizează un zgraffito la Casa de cultură, Piatra Neamț şi un Mozaic la Hotelul *Roman* din municipiul **Roman**. *Cetățean de Onoare* al municipiului Piatra Neamț, 1994.

Opera Iuliei Hălăucescu, cu o expresie personală inconfundabilă, poartă amprenta remarcabilei sale personalități. Pentru artistă, supranumită „Doamna acuarelei româneşti", locul în care s-a simțit „liberă, mai sinceră, mai aproape de infinit şi mai pură", a fost natura. Creatoare de spații şi de o nouă arhitectură picturală, artista rămâne ataşată afectiv de climatul poetic al meleagurilor natale, unde tot ceea ce trăieşte e axact pe echilibrul dintre înalt şi abisal, dintre lumină şi umbră, dintre real şi fantastic, trăsături care s-au resimțit în formarea stilului sau monumental.

„..am căutat să surprind diverse momente, dar momente care să le pot eterniza şi să le sintetizez. Am urmărit, lucrând foarte mult pe la Bicaz, şi impunându-mi natura de acolo acest stil, să realizez monumentalul. Aşa am simțit eu că ar trebui să fie arta mea şi natura propriu-zisă", mărturisea doamna *Iulia Hălăucescu*.

IULIA HĂLĂUCESCU
Gladiole

Florile, care traduc sensibile şi emoționante stări de spirit sunt percepute ca explozii cromatice fluide, transparente, în roşu, galben solar, albastru, pline de viață, delicatețe şi frumusețe.

HÂRTOPEANU, Petre (1913, Dângeni, Botoşani - 2001, Germania)
Este absolvent al Academiei de Arte Frumoase din Iaşi, 1937, avându-l ca profesor pe Nicolae Tonitza**.** În anul 1936, împreună cu Corneliu Baba, Călin Alupi, Serafim Bodnariuc, Varahil Moraru, însoțeşte pe profesorul Nicolae Tonitza pentru pictarea bisericii de la Durău. Între anii 1940-1941, funcționează ca profesor de desen şi caligrafie la **Liceul *Roman Vodă*.** Publică *N. N. Tonitza. Note despre artă* (1947). Din anul 1950 începe cariera universitară, asistent, lector, conferențiar, profesor, şef de catedră, apoi decan al Facultății de Arte Plastice a Institutului Pedagogic, Iaşi, din cadrul Universității *Al. I. Cuza*. **Expoziții personale** şi participări la cele colective: Iaşi, Bucureşti în cadrul Saloanelor Oficiale şi Societății *Tinerimea Artistică* (1936-1942). În anul 1967, este ales preşedintele Filialei UAP Iaşi; primeşte **Premiul** Ministerului Artelor, apoi Ordinul *Meritul Cultural* (1943); se stabileşte în Germania, la Frankfurt am Main (1974). În anul 2003, Expoziția *Petre Hârtopeanu*, la Galeria de Artă Contemporană a Palatului Culturii, Iaşi. Lucrări în muzee: Iaşi, Roman; În colecții: Belgia, Bulgaria, Canada, Franța, Germania. A fost membru al Association Bund fur Freie und Angewandte Kunst E. V. din Darmstadt, Germania (1975).

PETRE HÂRTOPEANU
Pahar cu magnolii

Ansamblul creației lui Petre Hârtopeanu, pictură şi grafică, reprezentând toate genurile artistice, de la peisaj şi natură statică, la portret şi autoportret, exprimă o forță telurică, un temperament echilibrat în evocarea realității palpabile a lumii. Peisajele după natură, de largă spațialitate, peisaje arhitectonice rurale, fina observație a psihologiei umane, abordate cu o ştiință sigură a echilibrului compozițional, cu un simț cromatic cuceritor prin armonie şi lumină, cu o intensă încărcătură emoțională dau sentimentul durabilității şi al naturaleței, purtând gândul într-un spațiu al sincerității şi purității umane.

PETRE HÂRTOPEANU
Autoportret

PETRE HÂRTOPEANU
Peisaj de la Gâdinți înspre Roman

HATMANU, Dan (1926, Scobinți, județul Iași)

În anul 1948, încă student, a debutat la Iași. A absolvit Academia de Arte Frumoase Iași, clasa prof. Corneliu Baba (1950). Beneficiază de bursa *Nicolae Grigorescu* acordată de Academia Română (1960). Studiază la Academia *I.E. Repin,* Petersburg (1963), Paris (1965) și apoi cursurile Institutului Internațional de Studii Pedagogice din Sèvres. Între anii 1960-1977, profesor universitar la Institutul Pedagogic, Iași; 1984-1990, rector al Academiei de Arte *George Enescu*, Iași; Membru U.A.P. din anul 1960; în perioada 1948-2001, a desfășurat o bogată activitate de creație, fiind prezent la cele mai importante expoziții ieșene regionale și naționale, precum și în prestigioase selecții internaționale. În anul 1974, **Expoziție personală** la Muzeul de Artă **Roman.** I s-a conferit Premiul *Ion Andreescu* al Academiei Române (1976); Premiul criticii al U.A.P. (1985); este numit membru al *Academiei de Științe, Arte și Litere* din Paris 1994; *Premiul de Excelență* al Salonului *Artis*, Iași (1990); Diplome de Excelență ale Ministerului Culturii și Cultelor din România, a Comisiei Naționale a României pentru UNESCO (2001) etc. Între anii 2000-2010 a expus în cadrul unei retrospective, organizată de Galeria *Dana*, Iași, la alte manifestări din țară și străinătate. În anul 2006, Titlul de *Cetățean de Onoare* al județului Iași și Titlul de *Ambasador al județului Iași* , 2007.

DAN HATMANU
Autoportret cu țigară

„Leningradul și Parisul, cu muzeele lor fabuloase, cu artiștii de stirpe care le populau, profesorii care l-au îndrumat i-au dat aripi să zboare, să urce în acel înalt al său. A fost astfel în stare să-și poarte penelul pe aproape întreaga claviatură a artelor plastice, să-și încerce puterile clasicizând sau experimentând, dar găsind mai întotdeauna dreapta măsură, vorbind într-un limbaj artistic propriu, ce-l face recognoscibil și unic dintr-o privire. În toate orizonturile în care s-a exprimat, Dan Hatmanu a rămas fidel crezului său artistic, a slujit arta, adică a dat

DAN HATMANU
Iarnă în Iaşi

la iveală frumosul miezos ideatic. Şi-a construit în modul acesta o operă întinsă, policromă, poliedrică, substanţială, fără gratuităţi şi căutări sterile. Şi-a zugrăvit ceas de ceas, zi de zi, an de an, expresivul şi mărturisitorul Autoportret în timp. Acest drum de la care nu s-a abătut, ci l-a străbătut vitejeşte, cu tenacitate şi iscusinţă, i-a adus de tânăr respectul comunităţii artistice, al publicului şi reputaţia de „staroste" al artelor frumoase ieşene, de „patriarh" al picturii româneşti"

- scriitor Grigore Ilisei

HORIA, Costache (1908, Ruginoasa, Iaşi)
A studiat la Liceul *Roman Vodă*, promoția 1927. A fost funcționar în Ministerul Justiției; Director al Muzeului *Al. I. Cuza* din Galați; Membru al Casei de Creație a Municipiului Bucureşti. A expus la **Roman,** Dej, Galați, Bucureşti şi a participat la expoziții republicane în țară şi la expoziții peste hotare: Londra Paris, Leningrad, Varşovia, Berna. A venit deseori la Muzeul de Artă Roman şi la prietenul lui, pictor Victor Stanciu.

COSTACHE HORIA
Iarnă la Ileanda-Someş

Creația lui Costache Horia exprimă bucuria profundă şi caldă în fața spectacolului naturii. Pictează cu pasiune şi fervoare diverse aspecte, cu largi spații vizuale din locuri mult îndrăgite de artist, în special toamna, nu numai pentru picturalitatea atât de bogată în nuanțe a ei, sau iarna cu strălucirea zăpezii, ci şi pentru sentimentul nostalgic care îndeamnă la o profundă meditație asupra existenței însăşi. Cromatica strălucitoare şi folosirea tuşelor libere, cu dezinvoltură, argumentează vocația sa de colorist şi peisagist.

COSTACHE HORIA
Peisaj din Gâdinți

HORNUNG, F. Dimitrie (1909, Gâdinți, Neamț - 1973, Bucureşti).
A fost elev al Liceului *Roman Vodă*, **Roman,** promoția 1927. Absolvent al Academiei de Arte Frumoase, Bucureşti, 1933. A studiat cu Camil Ressu. Membru UAP şi al *Grupului Grafic* Bucureşti. Expune în cadrul *Salonului Oficial* în anii 1931, 1939-1946. A obținut *Premiul Leon Palade* pentru lucrări de gravură (1946). Lucrări semnate de artist se găsesc în colecțiile din România.

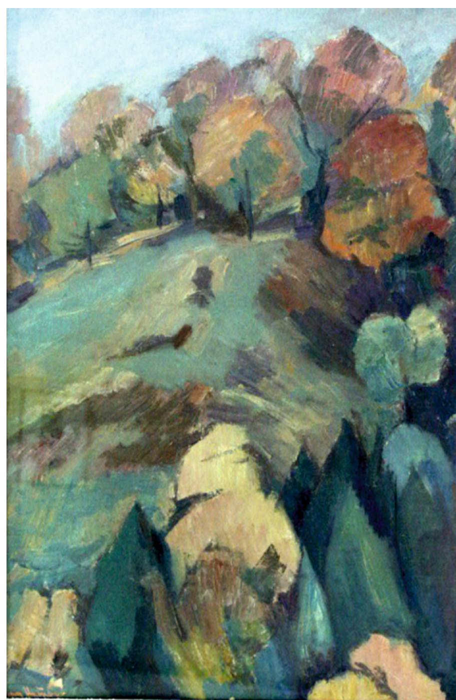
Artistul Hornung este cunoscut şi ca un iscusit pictor şi restaurator de lăcaşuri bisericeşti. În 1934 a pictat împreună cu pictorul Dumitru Nicolaide, biserica din satul Mierlari, comuna Jilava, județul Ilfov, stil neobizantin (1934); 1957-1958, a renovat pictura şi a adăugat la pictura veche alte picturi, la Biserica *Sf. Nicolae Nou*, Ploieşti, Prahova. În anul 1958, Mănăstirea *Clocociov*, Slatina, Olt, Biserica *Belvedere*, Bucureşti, 1965, în stil neobizantin dar nefinalizată datorită îmbolnăvirii şi decesului său, Biserica *Precista*, Târgu Ocna, 1968, Biserica *Cerceluş*, Bucureşti, 1969-1973, împreună cu D. Caraman etc. Elementele definitorii ale stilului neo-bizantin sunt relevante în lucrările artistului, prin calitatea desenului şi a compoziției, formele încadrate riguros în spațiu, cu acorduri cromatice calde şi variate, scenele ca şi chipurile de sfinți sugestive, cu o notă de gravitate, pline de măreție.

DIMITRIE F. HORNUNG
Împărtăşania Apostolilor

HOTNOG, Ştefan (1920 - 1993, Iaşi)
În anul 1945 absolvă Academia de Arte Frumoase, Iaşi, avându-i ca profesori pe Otto Briese, Petre Troteanu, Ion Irimescu, Roman Simionescu. Debutează la Saloanele Oficiale ale Moldovei şi va figura în expoziţiile colective ale artiştilor ieşeni deschise la Iaşi, Bucureşti, Bacău, **Roman**, Piatra Neamţ, Suceava etc. Între anii 1947-1948, studiază grafica la Praga cu Anton Strnadel şi deschide o expoziţie personală de acuarelă. În perioada 1962-1968, deschide expoziţii personale de grafică şi pictură la Iaşi, Bacău, **Roman (**1966**)**. A fost profesor în învăţământ la *Liceul de Artă*, Piatra Neamţ şi lector universitar la Institutul Pedagogic, Iaşi. Este inclus în dicţionare şi sinteze critice consacrate acuarelei, în albumul *Un secol de arte frumoase în Iaşi* (2004), autor Valentin Ciucă; Ivona Elena Aramă, şef secţie Muzeul de Artă din Iaşi i-a consacrat un album de autor.

Unul dintre cei mai mari acuarelişti români contemporani şi un nume de prestigiu în învăţământul artistic ieşean, Ştefan Hotnog a creat o operă substanţială care se impune prin soliditatea măiestriei artistice, sensibilitate şi rafinament coloristic. Spirit liric, atras de frumuseţea şi diversitatea peisajului natural şi de aspectul urbanistic în care se îmbină bogăţia şi importanţa istorică a monumentelor cu nota suplă a construcţiilor moderne, artistul a surprins printr-o notaţie directă şi plină de vioiciune spiritul locurilor, poezia inefabilă a peisajului cu acea atmosferă generatoare de armonie şi linişte deplină. Construcţia solidă, echilibrată, sinteza obţinută între desen şi culoare, transparenţa şi fluiditatea, spiritul de observaţie în reţinerea esenţialului fac ca întreaga încărcătură emoţională, sentimentul timpului şi al frumosului să se transmită cu generozitate ochiului şi sufletului.

ŞTEFAN HOTNOG
Toamna pe deal

ŞTEFAN HOTNOG
Autoportret

IACOB, **Emilia (1929, Roman, Neamț - 1996, București)**
În anul 1959, a absolvit Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București, secția Artă Decorativă, cu profesorii Rudolf Scweitzer Cumpăna, Gheorghe Labin și Paul Miracovici. A fost profesoară de desen și arte decorative la Liceul de Artă *Dimitrie Cuclin* și Școala Populară de Artă, Galați. Între anii 1960-1990, a activat în cadrul Filialei U.A.P. Galați și a participat la manifestările artistice ale acesteia, remarcându-se în cadrul *Saloanelor Profesorilor de Desen*. A fost inclusă cu lucrări de pictură în cadrul manifestărilor artistice naționale.

„A fost o ființă extraordinară, curajoasă, integră, de mare discreție și rafinament. Ca om și artist. Avea o ținută regală. Nu se temea de nimic. Doar boala a învins-o”, relatează fiul artistei, actorul *Cristi Iacob*, de care îl leagă cele mai frumoase amintiri, fiind ajutat și încurajat de mama sa, să-și descopere calitățile cu care a fost înzestrat.

În peisajul artei contemporane românești și în învățământul artistic gălățean, artista și-a conturat bine individualitatea, cu un înalt grad de profesionalism. Indiferent de genul în care se exprimă, creația sa artistică, marcată de echilibru și armonie, de sensibilitate și sugestivitate, demonstrează perfecta execuție tehnică și stăpânire a mijloacelor de exprimare artistică. Imaginile coerente, cu încărcătura lor emoțională, cu o linie suplă și mlădioasă, cu prospețimea, subtilitatea și transparența cromatică, invită la calm și meditație.

actorul Cristi Iacob

Emilia Iacob
de TEODOSIA AVRAM

EMILIA IACOB
Copacul

ILIESCU, Gheorghe (1906, Grumezoaia, Huşi - 1988, Roman) A studiat la Academia de Arte Frumoase, Bucureşti, secția Pictură, promoția 1939, cu prof. Camil Ressu şi J. Steriadi, coleg cu Gh. Vânătoru; 1928, prima **expoziție personală** la Huşi. Este membru al Sindicatului *Artişti, scriitori, ziarişti* din anul 1946 şi membru al U.A.P. din anul 1960. Călătorii: Ungaria, 1969. A organizat 15 **expoziții personale**: 1928, Huşi; 1933, Paşcani; 1938, SO de toamnă, o lucrare *Peisaj* reprodusă în catalog; 1939, 1940, Bucureşti, Sala Ateneu; 1942, i s-a achiziționat lucrarea *Desen* de Ministerul Cultelor şi Artelor; 1944, Bucureşti, Ateneul Român; 1947, 1948**, Roman**, sala *Sternati* împreună cu Petru Hârtopeanu şi Aurel Vlad; 1961, Expoziția Interregională, Iaşi, Palatul Culturii; 1964, 1968, 1969, Piatra Neamț; 1964, 1966, 1968, Roman; 1967, Bacău, 1971, Roman şi Negreşti-Iaşi; 1973, Roman, Piatra Neamț; 1975, Iaşi; 1978, Piatra Neamț; 1979, Iaşi, Roman; 1985, Piatra Neamț, Iaşi; 1988, Iaşi. **Expoziții colective**; 1933-1946 participă la Saloanele Oficiale, Bucureşti; 1947, expune împreună cu Savopol şi Vânătoru la Sala Ateneului. Din 1953-1984 participă la Expoziții Anuale de Stat a Artelor Plastice, Expoziții Interregionale de arte plastice, Expoziții Județene de Artă Plastică, la Expoziții organizate de UAP Iaşi, la Festivalul de artă plastică *Lascăr Vorel*, Bucureşti, Iaşi, Bacău, Piatra Neamț, la Expoziții colective organizate la Suceava, Botoşani, Fălticeni, Tg. Neamț, la Expoziția de artă românească, Varşovia. Lucrează pictură, frescă, tempera, la biserici din zona Moldovei: Pipirig, Hociungi, Butnăreşti-Neamț, Roman, Arghira-Fălticeni, Arsura, Zăpodeni-Vaslui, Ciumuleşti-Vadul Moldovei. Fiind un bun pictor bisericesc este autorizat în recepția lucrărilor de pictură executate sau

GHEORGHE ILIESCU
Excursionistul - Prof. I. Teştiban

restaurate la diferite lăcaşuri de cult din Moldova. În anul 1941 a obţinut **Premiul** Ministerului Învăţământului şi Culturii, iar în 1942, **Premiul Fundaţiei Simu**. Expoziţia retrospectivă Gh. Iliescu, *Muzeul de Artă* Roman, cu catalog (1994). Lucrări ale artistului se află în Muzeele de Artă Roman, Bacău, P. Neamţ, Vaslui, Iaşi, Episcopia Roman, Primăria Roman, Colegiul *Roman Vodă*, Roman, Casa de Cultură Roman etc. Colecţii particulare: în ţară şi peste hotare: Elveţia, Franţa, Italia, Israel.

Fiu adoptiv al Romanului din 1945, Gh. Iliescu şi-a dat aici măsura personalităţii sale, contribuind efectiv la ridicarea vieţii spirituale a oraşului, la educarea şi îndrumarea artistică a elevilor. De-a lungul celor peste 50 ani de activitate, creaţia pictorului şi graficianului Gh. Iliescu, un om de mare sensibilitate sufletească, modest, înţelept şi generos, a surprins prin calitatea şi sinceritatea trăirilor sale. Apreciat ca unul dintre artiştii adânc legat de tradiţia clasică a artei româneşti, Gh. Iliescu a păstrat măsura unei viziuni realiste, o exprimare firească, intens lirică, nefiind atras de noile curente artistice ale vremii. Sub penelul său au căpătat întruchipări plastice temele unui univers fascinant - natura, oamenii, credinţa, puse expresiv în valoare prin sensibile acorduri cromatice, prin structuri clare şi închegate, sub semnul dragostei de a trăi. Bucurându-se de o deosebită popularitate, de respect şi statornică preţuire, Gh. Iliescu, a cărui operă poartă amprenta originalităţii şi spiritului său viu, rămâne nemuritor.

GHEORGHE ILIESCU
Pipirig - Casa lui David Creangă

GHEORGHE ILIESCU
Biserica veche şi nouă din Ipoteşti, Botoşani

IONESCU, Florica (1950, Homorâciu, județul Prahova)
A studiat la Liceul de Artă, Ploieşti, Universitatea *Alexandru Ioan Cuza* - Facultatea de Arte Plastice, Iaşi, clasa profesor Dan Hatmanu, Universitatea Bucureşti - Facultatea de Teologie Ortodoxă - Asistență Socială. **Expoziții personale:** 1998, 2000, 2003, 2006, Galeria *ArTei* - Hanul cu Tei, Bucureşti; 1999, Complexul muzeistic *Nicolae Iorga*, Vălenii de Munte; 2001, 2002, 2004, 2007, Galeriile de Artă ale Municipiului Ploieşti; 2001, Galeriile de Artă ale Municipiului Bucureşti; 2002, 2006, Casa de Cultură, Vălenii de Munte; 2002, Galeria de Artă *Galla*, Bucureşti, Galeriile de Artă, Municipiul Brăila; 2002, 2006, Galeriile de Artă Hotel President, Mangalia; 2004, Galeria de Artă *Galateea*, Bucureşti; 2008, Galeriile de Artă *Viorica Guşul*, **Roman.** Participări **expoziții colective**: 1972-2007, peste 25 participări la Saloane de Artă, locale şi naționale, Expoziții Tabere de creație, naționale şi internaționale, Bienale, alte **expoziții colective**, Baia Mare, Bucureşti, Ploieşti, Buzău, Târgovişte, Braşov, Piatra Neamț, Eforie Nord; 2003, 2004, Varşovia, Praga, Moscova şi Petersburg - UNESCO - Arta românească contemporană. Între anii 2001-2006, participări la tabere de creație internaționale,Valea Doftanei, *Nicolae Grigorescu*,

FLORICA IONESCU
Portrete de copii

Cornu, *Vintilă Făcăianu*, Plopeni. Lucrări ale artistei se află în colecții de artă de stat şi particulare, România, Franța, Germania, Turcia, Ungaria, Italia, Canada.

...”Artista transmite privitorului bucuria simplă a trăirii sale în mijlocul unei ambianțe de o învăluitoare intimitate domestică. Ea promovează obstinat imaginea unei realități idilice şi conservatoare, estompând amănuntele exotice sau sever „expresive” ale unui mediu auster şi periferic aparținând unei lumi a resemnării şi împăcării cu sine. Peisajele sale sunt de fapt o însumare de „stări” emoționale, cu un pronunțat caracter animist....Peste toate însă, pictorița aşterne cu iscusință şi rafinata ştiință a dozajelor, o lumină învăluitoare sugerând pacea

universală şi echilibrul lăuntric. Gestul pictural al Floricăi Ionescu se încarcă în aceste pânze cu o energie mistică. Tuşa de culoare este precisă şi elegantă, totodată, discursul plastic capătă cursivitate şi limpezime, iar transparenţa tentelor, amplifică savoarea vizuală.''

- critic de artă, Corneliu Antim

FLORICA IONESCU
Natura cu flori

FLORICA IONESCU
Vişin înflorit primăvara

IONESCU, Romeo (1963, Târgu Neamț)
Studiază la Universitatea de Arte Plastice şi Design *George Enescu*, Iaşi, secția Pictură (1993-1998); 2000-2002, master în Arte decorative. Din anul 2002, membru U.A.P. Este restaurator la Institutul de Arheologie al Academiei Române - Filiala Iaşi. Debutează într-o expoziție la Festivalul *Unifest*, Iaşi (1997). **Expoziții personale**: *World Trade Center*, 2006, Iaşi, *Casa Cărții*, Iaşi, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, Galeria *Lăpuşneanu*, Iaşi, Galeria *Nicolae Tonitza*, Bârlad, Muzeul de Istorie, Bârlad, 2007, Centrul Expozițional *Providenta*, 2007-2011, Iaşi, Galeria de Artă *Moldova Mall*, Iaşi, 2008, Galeria de Artă *Cupola*, 2009, 2010, 2011, Iaşi, Galeria de Artă *Frunzetti*, Bacău, 2009, 2010, 2011, 2009, 2010, 2011, 2012, Galeria de Artă *Lascăr Vorel*, Piatra Neamț, 2009, Galeria de Artă *Căminul Artei*, 2011, Bucureşti şi Muzeul de Istorie Câmpulung Muscel, Galeria de Artă, *Apollo*, Bucureşti, *Muzeul de Artă* **Roman,** 2012**.** Între anii 2000-2004, **participări expoziționale a artiştilor de grup**, Iaşi, Cluj, Bucureşti, Constanța, Sinaia; 2005-2006-2007, Saloanele Moldovei-Chişinău-Bacău; 2009, Salonul de Artă *Atitudini*

ROMEO IONESCU
Casă din Iaşi

ROMEO IONESCU
Curtea Domnească din P. Neamț

contemporane, Deva, Constanța, Slobozia, Ploieşti, Braşov, Călăraşi, Hunedoara, Bucureşti. Lucrări de pictură, grafică şi arte decorative se află în colecții particulare din România, Italia, Ungaria, Spania, Franța, Olanda, Israel, Japonia, SUA, Canada.

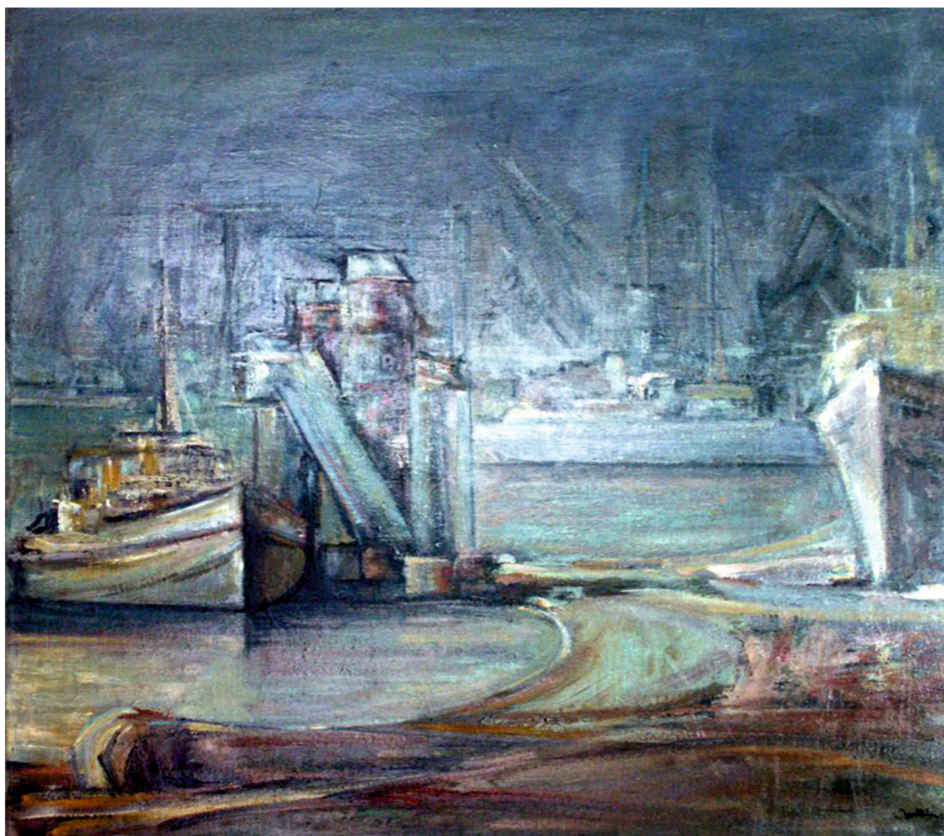
„...În fața tablourilor sale, începem să gândim la „fața nevăzută" a acestora. Gravitația pare a se manifesta polarizat, nu numai înspre centrul pământului, ci şi către cerul astralic. De aici şi „drama" vegetalului care, mai presus de orice, este, prin rădăcinile vieții, ținut ca „prins" de pământ. De aceea, oare, întreaga Floră fuge, verticalic, spre cer, ca o năzuință de a se „elibera"? Şi în peisajele lui Romeo Ionescu, acest „zbor fără aripi" şi acest strigăt tăcut al clorofilei sunt surprinse de minune. Autorul redă chiar desfăşurarea „din plin" a unor „Dedali şi Icari" vegetali. Lumina, şi ea, e sfâşiată polaric, fiind „sfărâmată" în culori multiple, dincolo de firescul spectru natural. Părțile din afară ale maselor vegetale sunt mai atrase spre „sus", de unde se apelează la elansări simetrice, piramidale"

- publicist, Gh. A.M. Ciobanu

IORDĂCHESCU, Ioan (1923, Dulceşti, Neamţ)
A fost elev la Liceul *Roman Vodă*, **Roman,** 1943**.** Absolvent al Facultăţii de Arte Plastice din cadrul *Institutului Pedagogic*, Cluj, 1960-1963. Stabilit la Cluj-Napoca. Pictor decorator, Casa Armatei - 1956-1958. Pictor scenograf-executant - Opera Română, Cluj-Napoca, 1958-1960. Profesor de desen în învăţământul general şi mediu, 1963-1983. **Expoziţii personale**: 1973-1985, Cluj, la Galeriile Fondului Plastic, Filiala Cluj-Napoca, I.M.F., *Tribuna, Filo*, la Muzeul de Artă **Roman.** Participări la **expoziţii colective**: Expoziţii judeţene organizate de U.A.P., Filiala Cluj, 1973, 1975, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983; Expoziţiile profesorilor de desen din Cluj-Napoca - 1969, 1975, 1978; Expoziţia Republicană a profesorilor de arte plastice, Bucureşti, 1973, 1978; Expoziţia Salonul de vară, Covasna, 1979.

IOAN IORDĂCHESCU
Reflexe

IOAN IORDĂCHESCU
Şantier Mangalia

În decursul activităţii artistice, Ioan Iordăchescu s-a bucurat de aprecierea publicului şi a criticilor de artă. ...*„Format sub influenţa tradiţiilor şcolii de pictură româneşti, credincios formaţiei sale, porneşte de la preferinţa pentru o construcţie clară, închegată în pătrunderea şi interpretarea realului şi ajunge la strădania de a îmbrăca aceste forme într-o haină cromatică cât mai adecvată”*

-istoric de artă, Gh. Mîndrescu

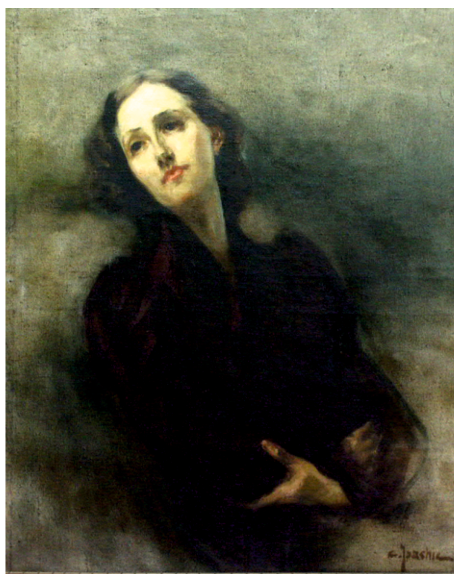
„Fiecare lucrare a maestrului Iordăchescu este în felul ei o fereastră deschisă. Îmbiat de această invitaţie pătrunzi în lumea sensibilă a pictorului care ţi se oferă generoasă şi plină de candoare. Freamătă în ea bucuria împlinită a gestului plastic, nostalgia plaiurilor natale şi afli că în spatele vasului cu flori pictat în atelierul artistului pluteşte mireasma naturii din luncile Moldovei”

- profesor, Carolina Orăşan

ISACHIE, Popescu Constantin (1888, Paşcani -1967, Bucureşti)
În anul 1895, familia se stabileşte la **Roman** unde Constantin Isachie urmează clasele primare şi gimnaziale. Facultatea de Drept, Iaşi (1910-1915). Se înscrie la Facultatea de Belle Arte, Bucureşti (1915), având ca profesor pe C. D. Mirea. În anul 1916, se înscrie ca voluntar luptând pe frontul din Moldova în primul război mondial, după care în 1918 îşi reia studiile de pictură. Pleacă în călătorie de studii în Italia (1919); obține licența Academiei din Florența (1920) cu notă maximă; la Paris (1924) obține diploma Academiei Franceze, după care se întoarce în țară. Călătoreşte în Orient - Iaffa, Ierusalim (1926); pe Coasta de Azur (1927); în Anglia, Scoția şi Spania (1935); pe Coasta Dalmată - Split, Dubrovnik (1938).
Participări la **expoziții colective**: 1921, 1923, 1929, 1931, la Salonul Artiştilor Francezi; 1924, 1925, 1926, 1929, 1932, la Salonul Oficial din Bucureşti; 1928, 1937, 1938, în cadrul Asociației Tinerimea Artistică; 1935, la Cenaclul *Idealist;* 1949,1953, la Expoziția Anuală de Stat; 1943, la Expoziția *Spania văzută de pictori români*. **Expoziții personale:** 1924, 1926, 1929, 1930, 1931, 1932, 1936, 1937, 1939, 1940, 1946, Bucureşti, Ploieşti. **Premii**: 1926, la Salonul Oficial, premiul în bani; 1929, Medalia de Argint, la Salonul

Constantin P. ISACHIE
Autoportret

Constantin P. ISACHIE
Letiția - soția pictorului

Constantin P. ISACHIE
Tufănele

Artiştilor Francezi. În anul 1975, Muzeul de Artă al Municipiului Bucureşti *A. Simu*, a organizat Expoziţia retrospectivă *Constantin Isachie*, itinerată la Roman şi Piatra Neamţ cu sprijinul doamnei Letiţia Isachie, prezentă la vernisaj. Lucrările sale se află în ţară (Roman, Piatra Neamţ, Bucureşti), dar şi în colecţii din SUA, Australia, Japonia, China, Brazilia.

Produs al şcolii româneşti interbelice, Constantin Isachie, abil desenator şi rafinat colorist, s-a remarcat prin originalitatea modului de exprimare, strâns corelat cu tradiţia şi cu arta timpului său. De la lucrări de factură apropiată de academism, la cele de tip impresionist, Constantin Isachie realizează o operă impresionantă, încărcată de sinceritate şi lirism, de poezie şi frumuseţe. *Autoportret*, prezintă pe artist în plină maturitate, profund interiorizat într-o construcţie viguroasă, cu un puternic joc de lumină şi umbră, care scot în evidenţă trăsăturile expresive ale feţei, privirea unui om grav, iscoditor, preocupat de descifrarea şi pătrunderea adâncă a tainelor naturii şi a lumii. În diversitatea peisajelor realizate în plein air, care ilustrează locuri pitoreşti din Europa şi Orientul Apropiat sau din ţară, în preajma Romanului, Bucureşti, Munţii Apuseni, Nordul Moldovei, Curtea de Argeş, reflectă preocuparea pentru efectele luminii, pentru redarea cu fineţe şi subtilitate în nuanţarea culorilor, poezia lumii vegetale, atmosfera locală, vibrantă şi diafană.

IUGA, Georgeta Maria (1950, Sighişoara)
Absolventă a Facultăţii de Istorie de la Universitatea Bucureşti. Master european în Managementul Întreprinderilor Culturale, Dijon - Franţa. A funcţionat ca muzeograf la Muzeul de Istorie din Baia Mare timp de 25 de ani. A înfiinţat Fundaţia social-culturală pentru democraţie - IUGA - (*Identitate, Unitate, Generozitate, Acţiune*), în scopul identificării, valorificării şi promovării valorilor culturale maramureşene. Este autoarea a peste 10 proiecte privind conştientizarea importanţei costumului popular şi a valorilor moştenirii culturale. Este un nume de referinţă în creaţia plastică, privind realizarea de icoane pe sticlă. A organizat peste 40 de **expoziţii personale** şi a participat la numeroase **expoziţii colective** din diferite oraşe. În anul 2005 a deschis o expoziţie personală la *Muzeul de Artă* **Roman.** Este prezentă cu lucrări în muzee şi colecţii particulare în ţară şi străinătate: Franţa, Italia, Anglia, Germania, Belgia, SUA, Elveţia, Austria etc.

GEORGETA MARIA IUGA
Maica Domnului cu pruncul

„Ceea ce o deosebeşte pe Georgeta Maria Iuga de creatorii icoanelor de duzină este raportul bine temperat dintre respectarea modelelor şi inovaţia condusă în registrele aceluiaşi stil, vibraţia subtilă a spiritului manifestată în structura liniilor şi culorilor pe suprafaţa translucidă a sticlei, bucăţica de inimă pe care o aşează în fiecare lucrare, bucuria creaţiei care se converteşte apoi în bucuria privirii, sentimentul de pietate şi de rugă umilă însoţind procesul artistic şi, nu în cele din urmă, fiorul mistic senin întreţinut de o perspectivă sofianică asumată la nivel abisal, cum ar spune L. Blaga, pe care o degajă lucrările sale. Un limbaj iconic cu o transcendenţă, un răsfăţ al culorilor în propria lor raţiune de a fi, un mesaj de sărbătoare perpetuă a inimii şi minţii. În faţa lor, simţi tentaţia să-ţi testezi nu numai simţul artistic, ci şi credinţa, să-ţi pleci nu numai inima, ci şi genunchiul”.

- etnolog, Vasile Avram

KLOŞKA, Ovidiu (1977, Roman - Neamţ)
Absolvent al Universităţii *Gheorghe Asachi*, Iaşi, Facultatea de Electronică şi Telecomunicaţii, secţia Radiocomunicaţii Digitale (2000). Între anii 2007-2009, finalizează cursurile de Masterat în artă în cadrul Universităţii de Arte Plastice şi Decorative *George Enescu*, Iaşi. Deschide **expoziţii personale** la Galeriile de Artă, Focşani (2002, 2007, 2011), Constanţa şi Brăila (2006); Saint Tropez-Franţa (2007); Iaşi, Bacău, (2008); Bucureşti (2011). Din 1998-2009, participă la Expoziţia de grafică în cadrul Săptămânii Artei Studenţeşti şi la **expoziţiile de grup** din Iaşi, Bucureşti, Bacău, Sf. Gheorghe, Nably, Franţa, la *Saloanele Moldovei* - Galerii şi instituţii din Bucureşti, Bacău, Chişinău. Majoritatea lucrărilor sunt în SUA, Canada, Franţa, Germania, Spania, Insulele Caraibe - Martinica, Guadelupe, Marea Britanie, Irlanda, Japonia, China, Africa de Sud şi cele mai importante şi mai reuşite, după opinia artistului, se află în Bucureşti, Timişoara, Constanţa, Focşani (oraşul unde este stabilit artistul).

OVIDIU KLOŞKA
Eternitate kafkiană cu flori

În ciuda formaţiei sale profesionale, de inginer, în care predomină raţionalismul, Kloşka este un spirit liber, deschis către zonele ficţiunii şi misterului, unde majoritatea imaginilor concentrate în jurul unui concept abstract, cu multiple semnificaţii, poarta nota sa personală. Cu mijloacele de expresie ale artei moderne, artistul detectează şi exprimă esenţele fiinţei umane, întreaga ei frământare lăuntrică, metamorfozarea continuă a

OVIDIU KLOŞKA
Înger incandescent

spiritului care lasă urme vizibile la suprafața chipului. Imaginea îngerului ce străbate creațiile artistului, privită ca un simbol-mesager, al intervalului între noi şi Dumnezeu, umanizat profund şi adus la nivelul suferinței existenței umane, reprezintă suportul salvării noastre, a transformării radicale a omenirii. Referindu-se la expoziția deschisă în 2011 ***Flori pentru Kafka***, autorul afirmă - *„Pentru mine, ca artist, natura statică este un pretext perfect pentru a genera un joc vibrant între ideea de perenitate şi volatilitate a lumii pe care o percepem în jurul nostru şi esența spiritului uman: conştiința. Florile mele sunt expresia unei meta-realități subtile, unde privitorul este invitat la meditație, la exercițiul spiritului, în descoperirea acelei energii pe care cu toții o posedăm, şi care rezonează cu liniştea de la începutul începutului”*

LAZĂR, Iacob (1931, Trifeşti, jud. Neamț)

A absolvit Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, Bucureşti, promoția 1955, clasa prof. Gh. Labin şi Şt. Constantinescu. Între anii 1955-1990 a participat cu regularitate la **expozițiile de stat**, republicane şi municipale, la numeroase **expoziții de grup** atât în țară cât şi peste hotare: Moscova (1957), Viena (1961), Calcutta, Bombay (1967), Paris, Frankfurt, Praga (1968), Milano, Torino, Tel Aviv, Varşovia, Szczecin (1970), Atena, Londra, Southampton, Manchester, Edinburgh (1974, Eldinhi, Turku, Sofia, Islamabad, Bagdad (1975), Lisabona, Madrid, Los Angeles, Istanbul, Ankara (1976), Cairo, Buenos Aires, Montreal (1977), Bienala de la Veneția, Chicago (1978), Düsseldorf, Washington, Philadelphia (1980), Beijing, Phenian (1986), Londra, Belfast (1988), Toronto, Cleveland, Bamberg (1990). Între anii 1963-1994 **Expoziții personale** la Bucureşti (1963, 1967, 1971, 1974, 1979, 1985), Galeria *Bender Art*, Viena (1994). A realizat proiecte de decorație murală în frescă, mozaic şi simili-vitraliu la Teatrul Național din Bucureşti, Mamaia, Caracal, Ploieşti, Vaslui, Suceava (1962-1982). A semnat ilustrație de carte alături de Marius Cilievici sub pseudonimul Ion Ion. A fost distins cu: **Premiile** UAP (1960, 1976), şi Premiul *Omagiu lui Rafael* al Centrului Cultural *Caravaggio* (1983), Ordinul *Meritul Cultural.* Opere ale artistului se află în muzee din: Bucureşti, **Roman** etc., colecții publice şi private din țară şi străinătate.

IACOB LAZĂR
Flori

IACOB LAZĂR
Portret

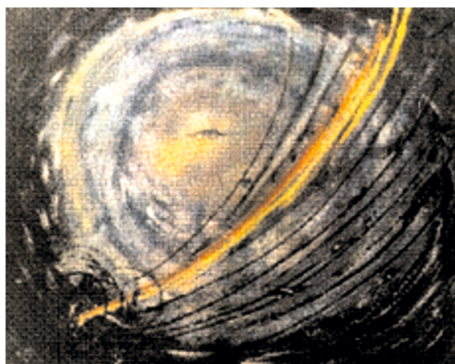
Unul dintre cei mai valoroşi pictori contemporani, Iacob Lazăr supune fiecare motiv unei atente elaborări, în imagini clare, cu contururi precis trasate şi culori saturate în care lumina solară metamorfozează formele cu o forță vitalizantă, dându-le un înțeles poetic pe care artistul îl descoperă mereu cu bucurie în natură sau realitatea cotidiană. O pictură echilibrată, luminoasă şi senină, izvorâtă din sinceritatea şi sensibilitatea autorului, din bucuria şi dragostea de a privi natura şi oamenii.

LĂCĂTUŞU, Violeta (1944, Asău - Bacău)
Studiază la Liceul *Roman Vodă*, din Roman (1962), la Universitatea *Al. I. Cuza*, Iaşi, Facultatea de Filologie **(**1967**)**. Este profesor la Liceul *Vasile Alecsandri*, Săbăoani, Liceul Industrial nr.2, Roman şi la Colegiul Naţional *Roman Vodă* (1967-2003); Gradul 1 îl obţine în anul 1981; director adjunct la Liceul Industrial nr. 2, iar între anii 1985-1989 preşedinta Comitetului Municipal de Cultură Roman. Începând din anul 1976, deschide 8 **expoziţii personale** de pictură la **Roman**, Bacău, Iaşi, Piatra Neamţ, Mirceşti. Ultima expoziţie, 2007, *Fantezii astrale***,** la Muzeul de Artă Roman; A participat la peste 20 **expoziţii colective şi anuale**, Roman, Piatra Neamţ, Botoşani. Este membră a Uniunii Scriitorilor din România - Filiala Iaşi din anul 2009; Membră a Societăţii Scriitorilor din judeţul Neamţ. A publicat mai multe eseuri în Analele Universităţii *Al. I. Cuza*, Iaşi, *Cronica, Ateneu, Antiteze*; Proză scurtă în: *Antiteze, Convorbiri Literare, Ateneu*. A publicat romanele *Simurgul, Imprevizibilul e săgeata destinului, Să crezi în imposibil, Iniţiere astrală - grafi-poeme*. A ilustrat volumul *Dicţionar de cultură poetică. Eminescu*, de Viorica Constantinescu, Iaşi, 2010. A primit **diplome** şi **distincţii** din partea Primăriei Municipiului Roman pentru activitatea desfăşurată pe plan cultural (2002 şi 2004).

VIOLETA LĂCĂTUŞU
Iniţiere astrală

Un nume cu rezonanţe profunde în literatura contemporană şi în învăţământul romaşcan, Violeta Lăcătuşu, s-a remarcat în peisajul cultural şi ca pictor, grafician, cu largi disponibilităţi artistice, de la o reprezentare realistă a motivelor picturale, la un sintetism care merge până la abstract. Sunt imagini îndrăzneţe, ingenioase, atât ca tematică, cât şi ca modalitate de expresie. Entităţi astrale, explozii stelare, simboluri ale sacrului reprezintă motivele ultimelor lucrări din cadrul expoziţiei

VIOLETA LĂCĂTUŞU
Ilustraţie la *Simurgul*

VIOLETA LĂCĂTUŞU
Vis astral

VIOLETA LĂCĂTUŞU
Sub semn sacru

Fantezii astrale, prin care a urmărit surprinderea mai multor dimensiuni spaţiale şi astrale. *„Toate impulsurile astrale sunt puse sub semnul sacrului, pentru care am inventat un simbol, deoarece dincolo de macrocosmos şi microcosmos, există energia divină”*, mărturiseşte autoarea *Violeta Lăcătuşu*.

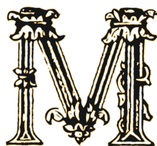
LECCA, Corina (1908, Bilciureşti, Dâmboviţa -1990, Bucureşti)
A absolvit Academia de Arte Frumoase, Bucureşti, promoţia 1935, având ca profesori pe Camil Ressu şi Jean Al. Steriadi. A deschis 11 **expoziţii personale**. A debutat la **Roman,** Neamţ în anul 1929, după care a urmat o altă expoziţie, 1934. Participă la Saloanele Oficiale, anuale de stat, expoziţii de artă decorativă, Bucureşti şi expoziţii de artă românească organizate la Moscova, Varşovia, Sofia, Budapesta. A fost lector la Institutul de Artă *Nicolae Grigorescu.* Figurează cu lucrări în muzee şi colecţii particulare.

CORINA LECCA
Bucureşti - Palatul Consiliului Popular

Cu o tematică diferită, de la peisaj şi portret la natură statică, artista păstrează o abordare de factură realistă, cu o mare satisfacţie a trăirii senzoriale. Firescul şi poezia

CORINA LECCA
Şlep pe Dunăre

imaginilor executate în ulei sau acuarelă, acordurile cromatice, strălucirile tonale, susţinute de o sinteză raţională fac ca emoţia artistei, tot freamătul ei lăuntric să capete expresivitate şi autenticitate.
Lucrarea Bucureşti - Palatul Consiliului Popular subliniază originalitatea artistei în realizarea imaginilor panoramice cu farmecul clădirilor vechi sau noi, dintr-un colţ al oraşului, în care echilibrul şi redarea clară a volumelor arhitecturale, a alternării cromatice între spaţiile construite şi cele vegetale sunt dominate de o atmosferă caldă, senină de vară.

MAREŞ, Florin (1947, Roman) Studiază la Şcoala Populară de Artă, Bacău, cu profesorul Ilie Boca. A fost membru al cercurilor de artă din Roman având ca mentori pe profesorii Gh. Iliescu şi Gh. Tonița. În perioada 1977-1997, lucrează ca pictor la Fabrica de Zahăr Roman. Deschide 6 expoziții personale şi participă la expoziții de grup, colective, anuale de pictură, grafică şi sculptură, la cele ale Cenaclului Pro Arte, *Muzeul de Artă* **Roman** (1991-2012).

FLORIN MAREŞ
Lăutari

Pentru Florin Mareş, un om pasionat, modest şi perseverent, cu predispoziții spre meditație, veşnic îndrăgostit de puritatea şi expresivitatea culorii, criteriile realității sunt cele ale unei comunicări sincere, ridicate la nivelul semnificației şi a esenței. Peisaje citadine cu atmosfera străzilor şi mahalalelor, a clădirilor de altă dată, oameni cu ocupațiile şi datinile lor, peisaje naturale aureolate de poezia şi farmecul misterului, compoziții cu chipurile juvenile ale balerinilor, cărora le surprinde eleganța şi grația, cu lăutari, clovni, arlechini sunt confesiunile unui artist care ne îndeamnă să privim lumea cu nostalgie, dar şi cu bucurie şi speranță. Folosind un registru cromatic bogat, pictorul are puterea de a găsi tonul adecvat, de a stăpâni sonoritatea diverselor nuanțe pentru a da maximum de expresivitate şi a face pregnant ideile şi sentimentele.

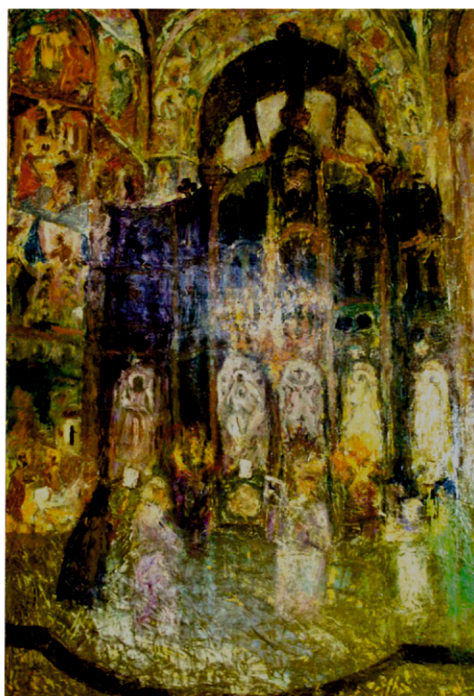
„Frumusețea picturii lui Mareş străluceşte datorită ştiinței acestuia de a se opri exact când trebuie în finisarea lucrării. Încărcată cu detalii inutile sau prea

insistent descriptiv şi-ar pierde din savoare, energie şi spontaneitate. În sonorităţi cromatice fericit alese, pe tonuri grave sau exuberante, paleta de sentimente a artistului Florin Mareş aşterne pe simeze sufletul acestuia, dezvăluindu-ne taine”

- pictor, Remus Lucian Ştefan

FLORIN MAREŞ
Înmormântare

FLORIN MAREŞ
***Catapeteasmă*, Biserica Armenească Roman**

MATEESCU, Ion (1876 - 1951, Bucureşti)

A fost fratele vitreg al poetului George Topârceanu. Urmează Şcoala de Arte Frumoase la Bucureşti. În anul 1905-1906, a fost profesor de desen şi caligrafie la Liceul *Roman Vodă*, **Roman**. Realizează portretul actorului Petre Luciu amplasat în Cimitirul din Focşani (1913). În anul 1916, participă la Salonul Oficial unde expune lucrările: *La baie* (Nud), *Evreu, Cap de expresie, Gioconda, Somn dulce,* precum şi portretele, *Gh. Cuza, Doamna A. Penescu, Portret*.

ION MATEESCU
E. Bardasare

ION MATEESCU
Delavrancea

În perioada 1927-1928, participă la concursul pentru grupul statuar Mihai Eminescu, câştigat de I. Schimdt - Faur. Este numit profesor definitiv la catedra de Sculptură a Academiei de Arte Frumoase din Iaşi (1931-1938). Printre colegii de academie se numără Ştefan Dimitrescu, N. N. Tonitza, Octav Băncilă, J. L. Cosmovici. Participă la expoziţia Grupului plastic ieşean alături de Nicolae Popa, Mihai Cămăruţ, Constantin Alupi, la Bucureşti şi Iaşi (1938). În anul 1940, participă cu Ion Jalea, Fr. Storck etc., la concursul organizat pentru înălţarea unui monument evocator a primului ministru, Armand Călinescu la Pavilionul Salonului Oficial din capitală.

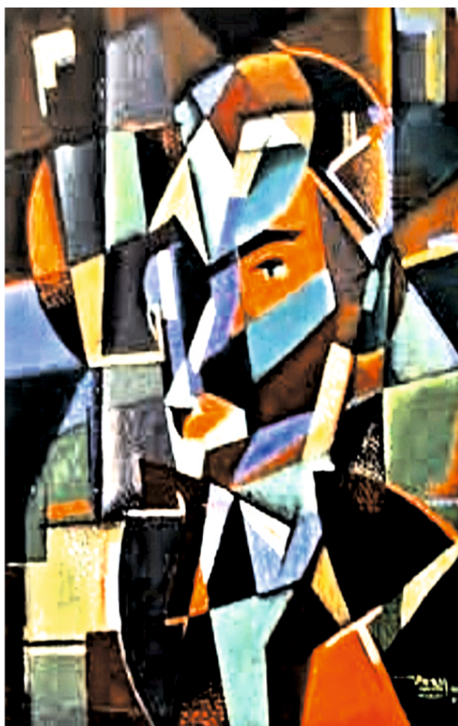

ION MATEESCU
Mihai Eminescu

Dedicat învăţământului dar şi muncii de creaţie, Ion Mateescu, datorită talentului şi puternicei sale personalităţi este unul dintre cei mai importanţi sculptori ai ţării. Lucrările *Monumentul Eroilor din Primul Război Mondial (1922), Bucium, Iaşi,* bustul lui *Barbu Ştefănescu Delavrancea* (1924), amplasat în Grădina Copou din Iaşi, bustul lui *Gh. Ghibănescu* din incinta Şcolii Normale *Vasile Lupu* din Iaşi (1938), busturile, *Mihai Eminescu (1934)* din Grădina Copou, amplasat în faţa Teiului lui Eminescu, *Costache Negruzzi* (1943), *Emanoil Bardasare*, Copou, Iaşi, *Dimitrie Anghel* şi *Ana Conta Kernbach* din cimitirul Eternitatea Iaşi, *M. Kogălniceanu*, Ateneul Tătăraşi, realizate în limitele unui echilibru clasic, cu un modelaj sensibil şi cald, se evidenţiază prin naturaleţea figurilor şi armonia proporţiilor, claritatea şi expresivitatea fizionomiei, definind personalitatea fiecărui model în parte.

MAX, Hermann Maxy (1895, Brăila -1971, Bucureşti)
Între anii 1913-1016 urmează cursurile Şcolii de Arte Frumoase, avându-i ca profesori pe Frederic Storck şi Camil Ressu. Studiază la Berlin (1922-1923), cu Arthur Segal. În anul 1915, a poposit la o rudă în oraşul **Roman**, după ce fusese la Dorohoi pentru a se înscrie voluntar la Şcoala Militară, cu ocazia retragerii trupelor româneşti spre Moldova, după care au urmat alte vizite la rude şi cunoştinţe. Împreună cu artiştii I. Ross şi I. Steurer, organizează la Iaşi (1918) o expoziţie cu scene de pe frontul Primului Război Mondial. În anul 1920, prima **expoziţie personală**, Bucureşti. Participă la expoziţia Societăţii Arta Română (1921); Expoziţia Internaţională a grupului *Contimporanul* (1924); Expoziţia grupului *Arta Nouă* (1929). Este prezent la toate expoziţiile *Contimporanului*, la expoziţia de la Roma a *Grupului de artă modernă* şi la manifestările grupării artistice *Criterion*. În anul 1924, înfiinţează Academia de Artă Modernă şi Decorativă, care devine, în anul 1928, Studioul de Artă Decorativă, promovând stilul Art Deco; Este fondatorul revistei de avangardă *Integral* care va apare sub îngrijirea sa până în 1928. Este numit director al Muzeului de Artă al României (1949) şi profesor universitar la Institutul de Artă Plastică *Nicolae Grigorescu*, Bucureşti. Scrie cronici de expoziţie şi texte moderniste, face scenografie şi design de interior. A fost distins cu titlul de *Artist emerit* (1954); primeşte Ordinul Muncii clasa a II-a (1964).

HERMANN MAXY MAX
Autoportret

Pictor, grafician, scenograf, creator de artă decorativă, profesor, Max Herman Maxy rămâne prin diversitatea creaţiei sale un nume de referinţă al modernismului românesc şi al mişcării de avangardă deopotrivă, fiind prezent timp de 50 ani în viaţa artistică pe care a îmbogăţit-o prin calitatea şi

HERMANN MAXY MAX
Electric Madonna

inovația artei sale. A fost interesat de înnoirea mijloacelor de exprimare plastică, aderând succesiv la cubism, constructivism, realism cu o tematica inspirată din realitate. Fire cerebrală îşi structurează discursul plastic pe baze raționale, urmărind în primul rând, construcția logică a imaginii, echilibrul formelor şi al volumelor.

MAXIM, Viorel (1956, Drăgăneşti, Neamţ)
Absolvent al Şcolii Populare de Artă, Suceava, secţia Pictură-Grafică (1976) şi a Institutului de Arte Plastice *Emil Bârlădeanu*, Bacău (2002); Facultatea de Psihopedagogie din cadrul Universităţii Babeş Bolyai, Cluj-Napoca (2008). A realizat lucrări în frescă şi pictură murală la diverse instituţii din oraşul **Roman**. A deschis 8 **expoziţii personale**, la Suceava (1976), Tg. Neamţ (1980), Braşov (1978), **Roman** (1991, 1996, 1998, 2003), Piatra Neamţ (1999). Participă la **expoziţii colective** organizate la Roman, Bacău, Suceava, Iaşi, Bucureşti, la anualele de pictură, grafică şi sculptură, Muzeul de Artă Roman etc. A realizat grafica la câteva volume de poezii şi proză. A primit premii şi menţiuni la festivaluri şi olimpiade naţionale de artă plastică.

Viorel Maxim, temperament meditativ, veşnic îndrăgostit de acurateţea şi expresivitatea culorii a trecut uşor de la transpunerea realistă din perioada de început, la nonfigurativ, unde demonstrează virtuţi deosebite de limbaj plastic modern, abstract care îi oferă libertatea să realizeze imagini ale unor stări de spirit scăldate în culori puternice, vibrante, creând un strălucitor efect optic, sub semnul autenticii sale vocaţii, a pasiunii şi muncii permanente. *„Surprinde relaţia pe care o realizează între desen şi culoare, cu o investiţie în imagine, care este susţinută foarte frumos prin tehnici de suprapunere. Spectaculos în zona de pictură, dar frumos şi în zona graficii”*

- pictor, **Iosif Haidu**

Artistul pune un accent deosebit pe tensiunea lăuntrică a lucrărilor, pe dinamismul lor. Este o pictură care încântă şi uimeşte prin inteligenţă plastică şi lumina lăuntrică a sufletului său.

VIOREL MAXIM
Iarna

VIOREL MAXIM
Compoziţie

M I H A L A C H E - B L E N D E A, Maria (1931 Avereşti, Neamț)
A absolvit Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, Bucureşti, clasa profesorilor Maria Pană Buescu şi Petre Dumitrescu (1957). Profesoară la Catedra de Arte Textile de la Academia de Arte, Bucureşti. A urmat cursuri de specializare la Academia de Arte Frumoase (1966-1967) din Roma cu Marcello Avenalii şi L.Montarini. Între anii 1969-1971, a proiectat ansamblul de opt tapiserii cu tema *Anotimpurile* destinat Muzeului Țării Crişurilor, Oradea. Între anii 1972-1973, a lucrat împreună cu Constantin Blendea la mozaicul pentru Spitalul Municipal Constanța. A realizat în colaborare cu Constantin Blendea tapiseria monumentală, *Oamenii pământului* de la Muzeul de Artă din Buzău. Efectuează călătorii în Italia (1967), Bulgaria şi Iugoslavia (1970).Din anul 1962, când debutează în Bucureşti, participă la anuale de stat şi expoziții de artă decorativă cu lucrări de tapiserie şi pictură, precum şi la expoziții de tapiserie românească organizate în 1965 la Washington şi Chicago; 1966, 1967 Milano; 1967, Atena, Köln; 1968, Alexandria, Berlin, Leipzig; 1969, Götteborg, Havana, Lüdenscheid şi Beirut (pictură); 1972, Budapesta; 1973, Belgrad, Praga, Hamburg, Ulan Bator, Beijing, 1974,

MARIA MIHALACHE- BLENDEA
Explozie vegetală

Moscova; 1977, Sofia; 1981, Montreal. În anul 1969, **expoziție personală** la Bucureşti; 2001, Oradea; 2002, expoziție retrospectivă, Craiova; expoziție retrospectiva, Bucureşti, 2012. A fost distinsă cu **Premiul** Ministerului Culturii şi **Diploma de Onoare** la Quadrienala de Arte Decorative de la Erfurt (1977-1978).

Prin lucrările Mariei Mihalache Blendea, unanim recunoscute pentru valoarea lor artistică, nivelul expresiv al tapiseriei monumentale româneşti a atins dimensiuni noi şi revelatoare privind orientarea interesului şi gustului în general. Ansamblul „Anotimpurile" - 8 tapiserii (trei dintre ele sunt transpuse de Maria Mihalache Blendea), destinate Muzeului Țării Crişurilor din Palatul baroc orădean, se distinge prin vitalitatea imaginației şi rigoarea structurii compoziționale, prin valorația efectelor cromatice, rafinamentul şi

MARIA MIHALACHE- BLENDEA
Compoziție

MARIA MIHALACHE- BLENDEA
Flori galbene

delicatețea unei palete reținute, de echilibru.

Înțelegând tainele ascunse ale creației Mariei Mihalache Blendea, **criticul Vasile Drăguț** afirma că *,,prin intermediul tapiseriilor, suntem purtați în spațiul cosmic, participăm cu elegiacă tristețe la mişcarea implacabilă a aştrilor, ne lăsăm purtați de unduirea marină sau de curgerea lentă a frunzelor moarte pentru a înțelege mai bine, în propria ființă, esența armonică a marii treceri*".

În pictură subiectele sunt tratate figurativ, cu uşoare tendințe abstractizante.

MORARU, Ion (1950, Dîngeni, Republica Moldova)
A absolvit Colegiul de Arte Plastice *I. Repin* din Chişinău (1973-1977); Institutul Poligrafic din Moscova, Facultatea de Arte Plastice (1979-1985). Din anul 1990 este membru al U.A.P. din Republica Moldova. Între anii 1990-2004, a organizat 50 de **expoziţii personale** în România, Câmpina, Iaşi, Bucureşti, Piatra Neamţ, Cluj-Napoca, **Roman** - 1995; Chişinău, Republica Moldova şi numeroase participări la **expoziţii de grup** în mai multe ţări.
În SUA a organizat peste 20 de expoziţii, unele dintre ele împreună cu fiul său, pictor şi profesor, Adrian. A ilustrat peste 40 de cărţi pentru copii şi adulţi. Din anul 2001 s-a stabilit cu familia la New York. Aici este membru titular la Uniunea de Creaţie Artă Plastică şi membru titular al Asociaţiei Acuareliştilor din SUA. Lucrări în muzee şi colecţii particulare.

ION MORARU
Turn din Suceava

Investigarea cu totul personală a posibilităţilor pe care le oferă diferitele tehnici, ulei, acuarelă, pastel, creion, acrilic, precum şi un anumit mod de a înţelege şi transpune observaţiile şi gândurile izvorâte din măreţia spectacolului naturii, din experienţa de viaţă sau din amintirile copilăriei, sunt convingător puse în lumină de bogata sa activitate expoziţională din ţară şi străinătate. Ştiinţa mânuirii efectelor de atmosferă, a fluidităţii şi transparenţelor specifice acuarelei, tehnică în care artistul e considerat adevărat maestru, i-au permis exprimarea nuanţată, vibrantă a vieţii elementelor naturii şi a firii sale poetice, meditative, în a fixa expresii, caractere cu acea vioiciune şi muzicalitate cromatică care dăruie optimism, lumină, dragoste de viaţă şi speranţă.

MORARU, Teodor Varahil (1913, Neagra Şarului, Suceava - 1999, P. Neamț)
Între anii 1935-1937, a luat primele lecții despre pictură murală de la N.N. Tonitza, aflat cu un grup de studenți din Iaşi, la Durău, pentru pictarea bisericii. Absolvă *Academia de Arte Frumoase* (1946) din Iaşi. Între anii 1946-1990, participă la **expozițiile regionale** deschise la Bacău şi Piatra Neamț. Este distins cu *Premiul Academiei de Arte Frumoase* (1943) din Iaşi. Restaurează pictura de la Durău şi pictează biserici din Moldova în tehnica encausticii; 1963, împreună cu George Buburuzan, biserica de la Agapia din Vale; 1974-1977, agheazmatarul de la Mănăstirea Neamț; 1979, paraclisul din satul Panaci, Suceava; Biserica Sf, Gheorghe, Piatra Neamț etc. A deschis **expoziții personale** la Piatra Neamț, la *Muzeul de Artă* **Roman (**1979**).** Publică amintiri despre Tonitza şi plachete cu versuri proprii.

Dincolo de pictura murală şi icoanele realizate de pictorul Varahil Moraru, care ilustrează pe deplin calitățile sale artistice, în aceeaşi măsură, îi definesc capacitățile creatoare lucrările cu subiecte laice inspirate din realitatea imediată. Fie peisaj, ori elemente florale, artistul se arată interesat de picturalitate, cu puternice accente lirice, cu o vibrație a tuşei transparente şi o forță cromatică sugestivă. Poezia cu care le investeşte izvorăşte din sinceritatea trăirii, din arta surprinderii esenței şi a vitalității lor. Multe lucrări au fost inspirate de frumusețea şi semnificația unor monumente istorice şi de arhitectură religioasă, configurate cu claritate şi siguranță.

TEODOR V. MORARU
Monument istoric - Suceava

TEODOR V. MORARU
Flori de cireş în ulcică

MOȚATU, Leonida (1910 -1988, Bucureşti)
Studiază la Academia Comercială, Facultatea Finanțe-Bănci. Urmează studii libere de vioară şi pian. Timp de peste trei decenii a cântat în corale bisericeşti. Participă la cel de Al Doilea Război Mondial, de unde se întoarce cu auzul afectat de căderea în imediata sa apropiere a unui obuz. Îşi găseşte refugiul şi împlinirea artistică în arta fotografică. A fost membru al Uniunii Artiştilor Fotografi din România. Deschide un număr important de **expoziții personale** de fotografie în Bucureşti. Participă la concursuri naționale şi internaționale, cu fotografii alb-negru. Obține numeroase **premii,** dintre care unul internațional cu o lucrare reprezentând pe nepotul său, viitorul poet Robert Isac Steurer învățând să scrie, fotografie care a figurat într-o expoziție de artă fotografică itinerată prin mai multe capitale din Europa, Asia şi S.U.A.

Artist de mare sensibilitate, Leonida Moțatu, s-a aplecat cu pricepere şi interes asupra unui gen fotografic mult apreciat, fascinant chiar - portretul - şi anume, cel al contemporanilor, realizând o întreagă galerie de personalități marcante ale vieții culturale, artistice şi ştiințifice, de călugări de la mănăstirile unde şi-a petrecut, împreună cu soția, o mare parte a ultimilor ani din viață. Fiecare

fotografie imortalizează expresiv individualitatea modelului atât printr-o analiză atentă a aspectului fizic, cât şi o cunoaştere şi înțelegere a stării lui de spirit. În anul 1980 a donat Muzeului de Artă **Roman** un Album cu fotografii alb-negru din creațiile artiştilor Maria Ciurdea Steurer, Iosef Steurer, Maria şi Leonida Moțatu şi aspecte de la deschiderea unor expoziții, precum şi fotocopii după cronicile de artă apărute în publicațiile vremii, care contribuie la întregirea imaginii asupra universului creator şi gândirii plastice a artiştilor respectivi.

Valeriu Gh. Moțatu
nepot

Robert Isac
nepot

MOȚATU, Mia Steurer (1906-1987, Bucureşti)
Studiază la *Facultatea de Belle Arte*, Bucureşti, promoția, 1933, cu profesorii Ipolit Strâmbu şi Cecilia Cuțescu Stork. În paralel, urmează cursurile *Facultății de Litere şi Filozofie*, secția de *Limbă şi Literatură Italiană*. Timp de 25 de ani a fost profesoară de desen şi artist plastic. În anul 1956, devine membră a Cenaclului *Ion Andreescu* al Casei Corpului Didactic Bucureşti. Prima participare la o expoziție este din anul 1927, la **Expoziția colectivă** a femeilor pictorițe. Expune frecvent în cadrul expozițiilor organizate de Cenaclul *Ion Andreescu*, Bucureşti, în provincie şi străinătate. Între anii 1963-1982, deschide 9 **expoziții personale** dintre care o retrospectivă (1981). Are numeroase lucrări în colecții particulare din țară şi străinătate, la Academia Română, muzee din Bucureşti, Roman, Constanța, precum şi în alte instituții de stat. Expozițiile personale au fost semnalate în revistele de pedagogie, în *România Liberă, Contemporanul, Informația Bucureştiului* etc., prin cronicile de artă plastică şi reproducerile de lucrări. **La Muzeul de Artă, Roman, a venit deseori împreună cu soțul, Leonida Moțatu, făcând importante donații din creația părinților, Maria şi Iosef Steurer, precum şi din propria creație.**

MIA STEURER MOȚATU
Autoportret

Crescută într-o atmosferă de sensibilitate şi sinceritate artistică, propice dezvoltării talentului său, Maria Moțatu, fiică a doi pictori de o remarcabilă onestitate, Maria Ciurdea şi Iosef Steurer, a dus mai departe tradiția familiei, devenind o credincioasă slujitoare a frumosului artistic. Desenele, acuarelele şi uleiurile sale sunt mărturii ale unor contemplări poetice, care evidențiază buna stăpânire a desenului, precis şi delicat, sensibilitate coloristică şi intensitate sentimentelor în transpunerea şi descoperirea unui sens bine determinat a fiecărui motiv din universul lumii reale. O artistă care se exprimă cu candoare şi claritate. Redate în special pe variante de verde, peisajele sunt

străbătute de prospețimea vegetației, portretele cu datele psihice lapidare dar expresive, pline de viață, iar compozițiile arată mult spirit de observație şi o înclinație spre sinteză. Naturile statice şi florile se evidențiază prin siguranța construcției compoziționale şi a realizării cromatice.

Maria Ciurdea Steurer

Iosef Steurer

MURARIU-NEAMȚ, Ion (1943, Spiridonești, Neamț)
A absolvit *Facultatea de Arte Plastice* (1966), Iași, clasa profesor Constantin Radinschi. Este membru U.A.P.-Filiala Galați, secția Pictură. Membru în Consiliul director al Asociației U.A.P. din Galați. Președinte al Filialei U.A.P. Galați, 1995-2006. Din anul 1967, participă la expozițiile colective și Saloanele Anuale ale U.A.P. Galați. Între anii 1970-1998, a organizat **expoziții personale** la Galați, Iași. În perioada 1992-2005, participă la expoziția *România Arte* - Italia, Torino și Galați; Bienala Lascăr Vorel, Piatra Neamț; Concursul Național N. N. Tonitza. Aexpus în cadrul unor **expoziții colective** tematice: Internațional Danubian Art, 2000, Sculptura românească contemporană, Muzeul de Artă Vizuală, Galați, 2002. A expus sculptură la expoziția organizată în Germania, 1986 și în Olanda, 1987. A lucrat în Taberele de Creație, Buzău, 1981 și din Bulgaria, 1984. A fost distins cu Premiul al III-lea la Expoziția Republicană de Artă Plastică a cadrelor didactice, București, 1976.

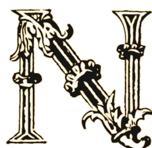
Cu o profundă înțelegere a spectacolului naturii în dimensiunea lui inefabilă, Ion Murariu transmite prin spontaneitatea, suavitățile și transparența acuarelei clipe de intensă emoție. O natură fascinantă, care trăiește explozia luminii solare, în raporturi cromatice sonore, proaspete și rafinate. Preocupat de tema circului, sub penelul său au prins viață comedianți, portrete de clovni, muzicanți, dansatori care-și găsesc corespondent în culori intense, vibrante, în ritmuri compoziționale energice. Ritm, mișcare, exprimă și sculpturile sale care impresionează prin frumusețea efectelor plastice obținute și bogăția semnificațiilor.

ION MURARIU
Ritm cu planuri curbe

ION MURARIU
Ritmuri I

NĂSTĂSESCU, Hrÿssi - (1928, Focşani, Vrancea)
Absolventă a Institutului de Arte Plastice *Ion Andreescu*, Cluj, 1955. De la terminarea studiilor participă la toate expozițiile organizate de Ministerul Industriei Uşoare. Expune la Cluj şi Timişoara la expozițiile organizate de U.A.P. În anul 1968 organizează prima **expoziție personală** la Piatra Neamț şi în următorul ani (1973), a doua expoziție personală la Piatra Neamț şi **Roman**.

...”Hrÿssi Năstăsescu îmbină plăcut tradiția folclorică românească cu înțelegerea a ceea ce este modern şi original, dovedind că stăpâneşte o admirabilă tehnică artistică. În tente sigure cu o viziune plină de fantezie sunt realizate panourile deosebit de valoroase ca stilizare, ca interpretare a vieții prin intermediul liniilor şi culorilor luminoase şi rafinate. Echilibrul cromatic şi precizia în stilizarea elementului ornamental este linia caracteristică a lucrărilor artistei.....perseverența şi incontestabila experiență în artă ale artistei Hrÿssi Năstăsescu şi-au arătat rezultatele în lucrările decorative capabile să dea strălucire interioarelor radiind veselie, datorită raporturilor cromatice atrăgătoare”

- profesor, Sofi C. Pompiliu

HRŸSSI NĂSTĂSESCU
Panou - cai de munte, cai de mare

NEGRESCU, Constantin (1914 - 1990, Roman)
A urmat Şcoala de pictură bisericească de la Vălenii de Munte, judeţul Prahova. În anul 1940 câştigă o bursă de studii în Spania, acordată de Patriarhia Română. În decursul vieţii a pictat numeroase biserici ortodoxe şi catolice, dintre care amintim: biserica de lemn *Adormirea Maicii Domnului* din Agapia, (1946); biserica *Precista Mare*, Roman (1946), din care s-au păstrat doar câteva fragmente; a repictat plafonul Bisericii *Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena* din Horgeşti, judeţul Bacău, (1953); Pictura murală realizată sub conducerea profesorului-pictor, Gheorghe Iliescu, ajutat de un colectiv de zugravi calificaţi, este continuată şi finalizată de pictorul C. Negrescu la Biserica *Schimbarea la Faţă*, Roman; pictura veche a Bisericii *Pogorârea Sfântului Duh* - Bogdăneşti I; a executat pictura interioară împreună cu Ioan Apostu la biserica *Sfânta Fecioară Maria Regina*, Tămăşeni, Neamţ etc.

CONSTANTIN NEGRESCU
Botezul Domnului de la Biserica *Schimbarea la Faţă*

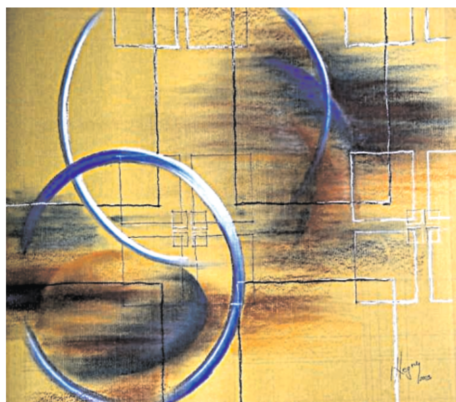
NEGRU, Iulian (1973, Cordun, Neamț)
Absolvent al Facultății de Arhitectură *G. M. Cantacuzino* din cadrul Universității *Gh. Asachi*, Iași, învățământ de lungă durată, 1998-2004. Ca urmare a aptitudinilor dobândite în contextul formării profesionale și în timpul liber, organizează **expoziții personale** (2002, 2003), Muzeul de Artă **Roman** și participă la 17 **expoziții colective**, Anuale de pictură, grafică și sculptură, Iași și Roman. Profesează arhitectura la Direcția Urbanism și Amenajarea Teritoriului, Primăria Roman.

Chiar de la începutul carierei de arhitect, tânărul Iulian Negru s-a evidențiat ca un bun specialist în peisajul urbanistic romașcan și ca un talentat grafician, cu o activă prezență expozițională în mișcarea artistică locală.

IULIAN NEGRU
Sfera

IULIAN NEGRU
Inele

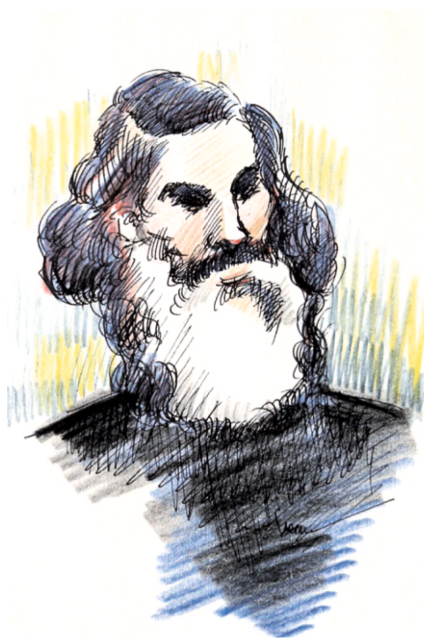
Profesia sa de arhitect, vizibilă în creația plastică de început, nu a reprezentat un impediment în calea evoluției spre o artă picturală care evidențiază capacitatea de a realiza o sinteză a raționalismului construcției compoziționale cu o intensă desfășurare afectivă. De la cercetarea formelor și a structurilor din realitatea concretă, la libertatea desăvârșită a limbajului, la reinventarea cu o fantezie uluitoare a unei alte lumi care prin sensurile ei ascunse, prin expresivitatea limbajului modern, incită.

IULIAN NEGRU
Bucla temporară

Compozițiile obținute permit trecerea cu uşurință de la precizia soluțiilor grafice la jocul liber al formelor, al unor forme geometrice dinamice care împreună cu sensibilitatea cromatică creează între ele adevărate dialoguri.

NENEA, Costache (1930, Roman)
A urmat cursurile şcolii primare în oraşul natal, fiind coleg cu cunoscutul doctor Alexandru Văideanu, după care a studiat la Liceul *Roman Vodă*. A lucrat la CFR, Bucureşti, ca electromecanic, profesie completată armonios cu cea de pictor. La vârsta de 9 ani, a obținut cele dintâi premii de la Revistele *Muguraşul* şi *Universul copiilor*, prima lucrare premiată fiind *Vânzătorul de ziare*. În anii 1960-1967, studiază la Şcoala Populară de Artă şi la Institutul de Artă Plastică *Nicolae Grigorescu*, Bucureşti, cu profesorii - artişti plastici, Camelian Demetrescu, Octav Angheluță, Vlad Florescu, Lucreția Florescu, la care se adaugă studiul celor mai importante lucrări

din renumitele muzee Prado, Louvre, Ermitaj. Este membru al Asociației Artiştilor Plastici Feroviari (A.A.P.F.), în cadrul căreia a participat la numeroase **expoziții colective şi bienale**, Bucureşti, la expozițiile de la Lyon şi Moscova organizate ca urmare a cooperării internaționale a căilor ferate. Multe lucrări din creațiile sale sunt publicate în ziare şi reviste; colaborează la peste 8 filme româneşti; primeşte **premii** şi **mențiuni** la diferite concursuri organizate de reviste şi publicitate. Este autorul unei impunătoare lucrări în frescă de la Palatul C.F.R.

Pentru Costache Nenea, pictor şi grafician, cu un univers şi o viziune coerente, realul a fost punctul central al dezvoltării plastice în genurile peisajului, portretului, compoziției, naturii statice şi florilor. Înzestrat cu evidente daruri de grafician, artistul a găsit în desen

COSTACHE NENEA
Bruneta

şi acuarelă mijloacele directe, potrivite unei transpuneri imediate, a unei creionări fugitive a subiectelor sale, acordând o mare atenție portretului. Numeroasele crochiuri, caricaturi, portretele de sine stătătoare, executate în peniță, creion negru sau colorat, acuarelă, cu o notație sintetică a fizionomiilor, a atitudinilor şi mişcărilor se impun prin sinceritatea observației directe şi precizia caracterizării, spontaneitatea şi acuratețea transpunerii.

NICULAE, Maria (1927, Roşiori, Bacău)
Absolventă a Academiei de Belle Arte, Bucureşti. Activitate artistică: decoraţiuni de vile şi localuri; permanenţă în Galeriile Fondului Plastic cu: produse vestimentare, accesorii vestimentare, podoabe, icoane, jucării. **Manifestări expoziţionale**: Expoziţii cu produse şi accesorii vestimentare de sezon ale U.A.P. **Expoziţii personale:** Bucureşti, Oradea, Bistriţa, Piatra Neamţ. Participă la **expoziţii colective** şi târguri, Bucureşti, cu obiecte de artă decorativă. În anul 1996, expoziţie la Muzeul de Artă **Roman -** *Visul unei nopţi de-o viaţă*. Lucrări în colecţii de stat şi particulare în ţară şi străinătate: New York, Los Angeles, Toronto, Germania, Elveţia, Italia, Spania, Franţa etc.

Icoane pe sticlă, peisaje, podoabe şi medalioane, produse vestimentare, toate constituie o adevărată biografie, portretul unei artiste perseverente şi curajoase care şi-a făcut un crez din dragostea pentru artă, pentru ceea ce înseamnă muncă, credinţă şi adevăr. Stăpânirea limbajului, a tehnicilor care cer atenţie, răbdare şi siguranţă, relevă puterea de înţelegere a structurii şi posibilităţilor de interpretare a diferitelor materiale. Broderia în mărgele, cu o caldă şi luminoasă strălucire constituie cea mai convingătoare creaţie a sensibilităţii poetice şi capacităţii imaginative a artistei, a bogăţiei gândurilor şi sentimentelor sale. Rafinamentul cromatic, dublat de ştiinţa şi echilibrul compoziţiei, minuţiozitatea execuţiei, conferă artei Mariei Nicolae, atributele personalităţii sale, atribute care condiţionează aspectul atât de atrăgător al lucrărilor.

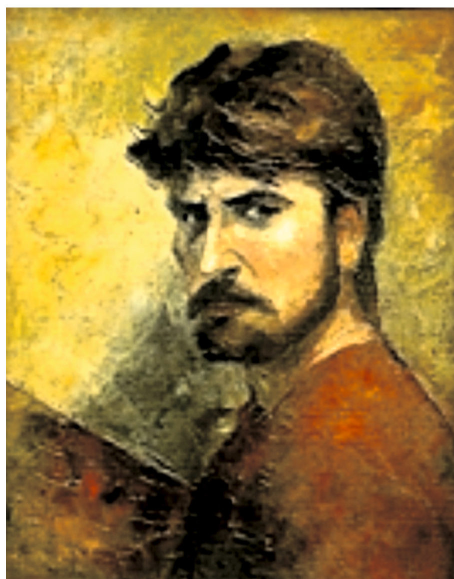

MARIA NICULAE
Accesoriu vestimentar din mărgele colorate

OLTEANU, Mihai (1962, Rediu, comuna Bîra, Neamţ)
Este absolvent al Liceului de Artă Bacău, promoţia 1980, clasa profesorilor Gheorghe Velea şi Pinca Petru. **Expoziţii personale**: Muzeul de Artă **Roman** (1985, 1987**),** Galeriile de Artă *Alfa* din Piatra Neamţ (1989), Seminarul Franciscan Roman (2005). Participă la Anualele de pictură, grafică şi sculptură de la: Muzeul de Artă Roman (1981-1989, 2005, 2006, 2009); Anualele de la Galeriile de Artă Bacău (1982-1984); Salonul Artelor de la Casa Armatei Bucureşti (1984); Salonul Artelor la Galeriile Venus Bucureşti (1988); Salonul de Primăvară, Piatra Neamţ (1998); Expoziţie de pictură, grafică şi sculptură a Asociaţiei *Aurel Băeşu*, Teatrul *George Bacovia* din Bacău (1990); Anualele de pictură, grafică şi sculptură ale Cenaclului *Pro-Arte*, Muzeul de Artă Roman (1991-2004**)**; Expoziţia omagială *Roman 600*, Muzeul de Artă Roman; Anuala de pictură, grafică şi sculptură, Muzeul de Artă Vaslui (1993); Expoziţie de pictură, grafică şi sculptură a Cenaclului *Pro-Arte*, Galeriile de Artă *Lascăr Vore*l, P. Neamţ (1996); Salonul de

MIHAI OLTEANU
Autoportret

Primăvară, Muzeul de Artă Roman (1999); Expoziţie de pictură, grafică şi sculptură *Plasticieni romaşcani*, Galeriile de Artă *Lascăr Vorel*, P. Neamţ (2005). Între anii 1991-1998, a participat la Taberele de creaţie ale Cenaclului *Pro-Arte*, Roman. Realizează ilustraţii de carte şi grafică computerizată pentru publicaţii S.F. şi cărţi pentru copii. Are lucrări în colecţii particulare din Canada, S.U.A., Belgia, Suedia, Irak, Franţa, Germania, Grecia, Israel, Spania.

Temperament meditativ, înzestrat cu mare sensibilitate şi dragoste pentru om şi natură, Mihai Olteanu realizează originale interpretări piturale în care se manifestă preferința pentru vizualul ca restituire obiectivă sau ca imagine simbol în care sunt concentrate cu vigoare expresivă, sensuri şi idei multiple. De la reprezentarea caracteristicilor esențiale, atmosferei locale a unor privelişti citadine şi rurale, de largă deschidere sau cu o anumită notă de intimitate — redate în măiestrite îmbinări ale desenului cu sensibile armonii cromatice şi rafinament poetic, în echilibrul şi proporția formelor, la evocări lirice ale ritmurilor generatoare de viață ale naturii, arta lui Mihai este de o emoționantă frumusețe şi autenticitate. Analize profunde cu ochi care străpung adâncurile sufletului, căutând trăsăturile de caracter, stările psihologice, întâlnim în numeroasele sale portrete sau în autoportrete pentru cunoaşterea adevărată a propriei personalități.

MIHAI OLTEANU
Panseluțe

PAIU, Cornel (1973, Adjud, jud. Vrancea)
Absolvent al Seminarului Teologic *Sfântul Gheorghe*, **Roman,** 1995, licențiat al Facultății de Teologie Ortodoxă, București, secția *Pastorală*, 1999 și absolvent al Academiei de *Arte Luceafărul* din București, secția *Pictură de șevalet*, 2004. Din anul 2006 locuiește la Roman, jud. Neamț, unde activează ca preot în cadrul Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului. În anul 1997 realizează și publică Antologia laureaților Concursului Național de Poezie *Izvorul Tămăduirii* și *Lampadeforii*. Publică poezii, critică literară, articole și studii în reviste literare și de specialitate, precum: *Scrisul Românesc*, *Dacia Literară*, *Viitorul la pătrat*, *Oglinda Literară, Spații culturale, Salonul literar*, *Cronica Fundațiilor*, *Euxin, Ortodoxia*, *13 Plus*, *Theologos*, *Vestitorul*, *Cronica Romanului*, *Melidonium, Clepsydra*, *Literatură și artă* etc. A coordonat, recenzat, prefațat și îngrijit un număr de peste 30 de volume (poezie, proză, eseistică), semnate de diverși autori. **Expoziții personale:** la Biblioteca Municipală *George Radu Melidon*, Muzeul de Artă, **Roman** - *Straja culorilor* (*liturghisire, devenire, epifanie*), 2006, 2007, Casa de Cultură Berești, Galați - *Anthropicus Pieta*, 2007. Participă la **expozițiile colective** de la Galeria AGIR, București, 1996; Palatul Parlamentului, București, 1995; Salonul de toamnă, Pavilion H, Parcul Herăstrău, București, 1995; Anualele de pictură, grafică și sculptură, Muzeul de Artă Roman, 2006-2012. Tabere de creație: Rucăr, Argeș, 2000; Bisoca, Buzău, 2001; *Avangarda XXII*, Căiuți, Bacău, 2011, 2012; *Izvorul*

CORNEL PAIU
Clepsidrică

Tămăduirii, Băluşeşti, Neamţ, 2011-2012. În anul 2005 înfiinţează la Bucureşti Editura *Papirus Media*; este fondatorul *Societăţii Culturale Clepsydra*, Roman, 2007, al revistelor romaşcane *Clepsydra*, 2010 şi *Trei paie la doi măgari, 2012*, iniţiator şi coordonator al *Cenaclului Clepsydra*, Roman, 2008-2010. **Premii**: Premiul *Al. Macedonschi - Prima Verba* pentru debut în volum - poezie, al Editurii şi Revistei *Scrisul Românesc* Craiova, 2009; Premiul I pentru poezie al Uniunii Scriitorilor din România - Filiala Bacău şi Premiul Revistei *Poesis* Satu Mare, la Festivalul-Concurs Internaţional de Poezie *Avangarda XXII*, ediţia a IX-a 2009, Bacău; *Menţiune* la Concursul naţional de proză scurtă *Radu Rosetti*, ediţia a XI, Oneşti, 2009; Premiul pentru debut în poezie al Uniunii Scriitorilor din România, Filiala Bacău, 2011; Premiul de excelenţă în cadrul Galei culturii romaşcane, 2012.

Prezenţă distinsă în peisajul contemporan al cultului şi culturii, a cărui activitate dinamică se manifestă pe multiple planuri, de la poezie la proză, de la pictură la grafică, de la redactor la editor, de la organizator a unor ample manifestări culturale la comentator literar, preotul Cornel Paiu, este permanent preocupat de găsirea mijloacelor de expresie adecvate, reprezentării universului său

CORNEL PAIU
Trecere

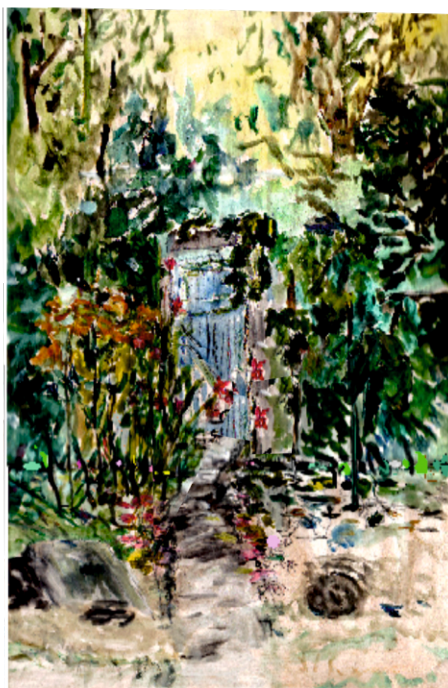
lăuntric. Chiar de la primele manifestări expoziţionale, artistul Cornel Paiu, s-a remarcat prin discursul plastic, supus meditaţiei filozofice asupra vieţii şi a destinului uman, a dialogului grav cu sine şi cu tainele secrete şi încântătoare ale Universului, sub semnul semnificaţiilor şi simbolurilor unei picturi abstracte. *„Arta lui Cornel Paiu, adevărată îmbinare măiastră a unor formule tradiţionale cu formule de plastică modernă, cu multe accente personale, arată spirit nou. Ideea ei centrală: sacrul şi profanul coexistă, iar neliniştea tragică poate fi mărturisită în lumină”*

- profesor Constantin Adamovici

PAL, Sabin Francisc (1963, Roman, Neamț)
În timpul anilor de studiu, 1974-1978, la şcoala generală, nr.3, profesorul Constantin Colescu, încrezător în talentul lui, l-a încurajat şi îndemnat sa urmeze artele plastice. În aceeaşi perioadă a urmat şi cursurile Şcolii de Muzică şi Arte Plastice, secția Pian. La Liceul Industrial nr. 4, pe care l-a absolvit în anul 1982, pasiunea lui pentru desen s-a dezvoltat sub îndrumarea cunoscutului şi apreciatului profesor Dumitru Savin. Absolvent al Academiei de Muzică şi Arte Plastice *George Enescu*, Iaşi (1992), secția Compoziție, cu compozitorul şi profesorul Vasile Spătărelu. A lucrat artizanat împreună cu mentorul său - Călin Mihail. A realizat grafica la volumele de versuri *Sentimente metalizate* şi *La umbra timpului*, autor prof. Cecilia Bănică Pal, mama artistului.

SABIN FRANCISC PAL
Ilustrație carte *Sentimente metalizate*

SABIN FRANCISC PAL
Ilustrație volum *Nelinişti fireşti*

SABIN FRANCISC PAL
Ilustrație volum *Sentimente metalizate*

SABIN FRANCISC PAL
Descătuşare

Are participări la expoziții colective şi la Anualele de pictură, grafică şi sculptură, organizate de Muzeul de Artă Roman.

Provenind dintr-o familie de intelectuali, prof. Cecilia şi Francisc Pal, în atmosfera căreia dialogau literatura, filozofia şi muzica, Sabin, fire sensibilă şi talentată, a urmat drumul artelor. Apreciat pentru seriozitatea şi profunzimea pregătirii muzicale, el uimeşte şi prin uşurința cu care se exprimă într-un gen de artă delicat şi spontan - acuarela. Convinge prin diversele motive luate din natură, cu coloritul schimbător al anotimpurilor, cu acea prospețime şi inepuizabilă magie, perceptibile prin forța expresivă a formelor şi culorilor, prin emoția şi sinceritatea simțirii sale. De asemenea, configurează cu rapiditate şi siguranță aspecte citadine, străzi şi clădiri din țară sau străinătate, cu acea atmosferă aparte care particularizează un anumit spațiu şi cu acea nostalgie a locurilor care l-au impresionat şi i-au rămas în memorie.

PAPAZOGLU, Ioan (1904, Comrat - Tighina, 1988, Bucureşti)
Membru al Asociaţiei Artiştilor Plastici din România din anul 1934, membru al Sindicatului Artelor Frumoase, membru al Corpului Artiştilor Plastici din România şi Uniunii Sindicatelor de artişti, scriitori şi ziarişti, în cadrul cărora a participat la 44 **expoziţii colective**. În anul 1926, prima **expoziţie personală**. Este admis la Salonul Oficial, la care va participa regulat (1933). Între anii 1926-1983, a deschis 16 **expoziţii personale** (unde a expus 1228 uleiuri şi 78 desene). **Premii:** Premiul Ministerului Artelor, 1945, Premiul I la Festivalul Naţional *Cântarea României*, 1979. Peste 1500 de tablouri figurează în colecţii particulare din ţară şi străinătate, în muzee şi alte colecţii de stat. În anul 1984, Muzeul de Artă al Municipiului Bucureşti a organizat Expoziţia Retrospectivă *Ioan Papazoglu*. A vizitat Muzeul de Artă **Roman** (1980), ocazie ce a facilitat o donaţie de două lucrări pentru patrimoniul acestei instituţii.

IOAN PAPAZOGLU
Autoportret

Înscris în linia tradiţiilor picturii româneşti, Ioan Papazoglu s-a remarcat prin nota de originalitate, lirism şi sensibilitate. În culori, de o potolită armonie, cu accente cromatice care înviorează imaginea, artistul redă starea de încântare în faţa frumuseţilor naturii în lenta rotire a anotimpurilor, aspecte citadine, cu farmecul şi poezia lor specifică al unor vechi arhitecturi, frăgezimea şi gingăşia florilor, într-o lumină caldă, strălucitoare. Portretele şi autoportretele, ca şi compoziţiile, dau măsura talentului său de investigare a universului lăuntric, spiritual, de surprindere a mişcărilor, atitudinilor, expresiilor celor reprezentaţi. Executate cu siguranţă, într-o viziune unitară, de echilibru estetic, de claritate şi expresivitate, toată această largă diversitate încântă cu bogăţia gândurilor şi sinceritatea simţirii sale.

PĂDURARU, Neculai (1946, Sagna, Neamț)
Urmează cursurile Liceului de Artă *Octav Băncilă*, Iaşi. Studiază la Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, Bucureşti (1971-1975), clasa profesor Boris Caragea, asistent Paul Vasilescu. Este profesor universitar la Catedra de Sculptură a Universității Naționale de Arte, Bucureşti. Deschide **expoziții personale** de sculptură, pictură şi desen în Bucureşti (1974, 1981, 1988, 2007), Milano (1981, 1982), Roma (1981), Napoli (1982), Iaşi (2009, 2010), Piatra Neamț (2013). Participă la Simpozionul Internațional de sculptură (1973) de la Roma; la *Concursul de desen Juan Miro,* Barcelona (1975); la *Concursul Internațional de portret Paul Louis Waller*, Franța (1976); participă la *Bienala Internațională de Sculptură*, Budapesta (1978); la *Bienalele Internaționale de sculptură Dantesca Ravenna*, Italia (1979), Padova, Italia (1979); Grecia (1979, 1981), Padova, Italia (1981), Ankara, Turcia (1988). A fost deseori la **Roman.** Între anii 1974-2006 a fost distins cu numeroase **premii şi distincții** dintre care: Premiul UAP România (1974, 1976, 1995, 1996, 2001); Premiul Bienalei Internaționale de Sculptură, Budapesta (1978); Premiul *Picasso*, Roma (1981); Premiul Bienalei Internaționale *Euro-Asia*, Ankara (1988); Premiul

Artistul în atelier

Ion Andreescu (1991); Premiul pentru sculptură *Mino Ku*, Tokyo. În anul 2006 primeşte titlul de *Cetățean De Onoare* al comunei Sagna. Doreşte să doneze oraşului Roman o parte din creația sa pentru înființarea unui posibil Muzeu *Sculptor Nicolae Păduraru*.

Toată creația sculptorului, pictorului şi desenatorului, Neculai Păduraru stă sub semnul originalității şi inventivității. Renumitele cicluri care ordonează opera sculpturală: *Zidul, Spirite umane, Himere, Visul lui Juganu, Tehno-mitologii* ca şi operele *Globalizare, Strigătul muzei, Nimfă* etc. sunt reacțiile sale față de

NECULAI PĂDURARU
Bustul voievodului Vlad Țepeş

problemele dramatice ale existenței umane, de dezamăgire, încrâncenare, nelinişti, ipocrizie şi impostură. Consistența ideilor şi dimensiunile simbolice ale formelor sculpturale provocatoare şi stranii, cu personaje bizare, în care realul se îmbină cu fantasticul, iar lumea capătă un aspect distorsionat, materializându-se în mecanisme complexe, sunt explicate de însuşi autorul lor: *"Zidul" este răspunsul meu împotriva îngrădirii libertății mele...Țevile pe care le îndoi, în jurul corpului uman, îmi amintesc de hățişul crengilor din pădurea satului natal, prin care admiram fugar corpul căprioarelor. Aşa cum, pădurea luxuriantă, îşi protejează vietățile sale, tot aşa, țevile îndoite ocrotesc formele mele imaginare. Țevile sunt ca firele nimfei, țesute într-un cocon ce separă lumile pentru ca omida să devină un minunat fluture"....*

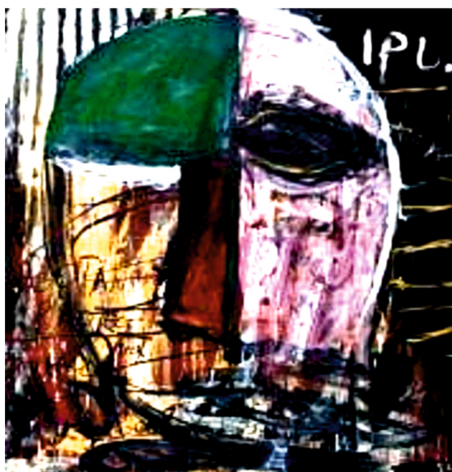
PERCĂ, Mihai (1969, Boteşti, Neamţ)
A studiat la Academia de Arte Vizuale *Ion Andreescu*, Cluj-Napoca, la clasa prof. Ioan Sbârciu. Din anul 1997 este membru UAP. **Expoziţii personale**: 1997, Muzeul de Artă Bistriţa-Năsăud; 1998, *Zilele Llorca*, Cluj-Napoca; 1999, *Galeria Veche*, Cluj-Napoca; 2003, *Galeria UAP*, Bistriţa-Năsăud; Besançon, Franţa; 2004, *Totem 2004*, Târgu Mureş. **Expoziţii de grup:** *Médecins sans Frontiéres*, Belgia (1991); Expoziţia Republicană de pictură, Teatrul Naţional din Bucureşti (1992); *Inedit Art*, Muzeul Colecţiilor, Cluj-Napoca (1993); Nates, Franţa (1994); *Bucureşti-Cluj*, Bucureşti (1995); Expoziţia de Licenţă Academia de Arte *Ion Andreescu*, Cluj-Napoca (1996); Saint André, Ungaria, Germania (2000); *Galeria UAP*, Bistriţa-Năsăud (2001-2002). **Expoziţii colective**: Iaşi (2007-2010); Tg. Mureş (2010); Timişoara (2011); Expoziţia Internaţională de Arte Plastice *Totem*, ediţia a VII-a, Tg. Mureş, 2012; *Salonul Anual al Artelor Vizuale*, Bistriţa (2011). A participat la **expoziţii de grup**, colective, expoziţiile *Cenaclului Pro Arte*, a taberelor de creaţie, anualele de pictură, grafică şi sculptură de la Muzeul de Artă **Roman**. A participat la Tabăra de artă plastică la Todireni-Botoşani, 2009. **Premii**: 1995, Premiul I, pictură, Centenarul *Lucian Blaga*, Cluj-Napoca; 2004, Premiul UAP, *Saloanele Moldovei*, Bacău.

MIHAI PERCĂ

Prin originalitatea viziunii şi stilului, Mihai Percă face dovada unui înalt profesionalism în cuprinsul gândirii şi sensibilităţii postmodernismului contemporan, preocupat de intensitatea ideatică a mesajelor vizuale într-o libertate a limbajului pictural, bine stăpânit, de mare acurateţe şi vigoare. Percepţia fascinantei realităţi naturale plină de poezie şi culoare, probleme ale existenţei umane, mitologiile din diverse areale culturale redate în

structuri aparent abstracte, coerente şi sugestive, cu marcarea sintetică a elementelor realului, susținute de dialogul armonios al câmpurilor cromatice, surprind prin profunzimea meditațiilor, prin forța şi energia expresiei.

MIHAI PERCĂ

PERCĂ, Rareş (1977, Roman)
În anul 2008, a participat la competiția organizată de revista engleză *Digital Camera*, lucrarea lui fiind selectată dintre cele 81.000 fotografii trimise din lumea întreagă. Expoziție de Artă fotografică şi Pictură, Galeria *Apollo*, Bucureşti (2009). **Expoziția personală** *Periferia urbană* (2010); *Expoziția de Artă fotografică şi Pictură*, Rareş Percă şi Răzvan Bontaş, la Teatrul Național, Bucureşti (2011); *Expoziție de fotografie şi pictură*, Librăria *Cărtureşti Verona*, Bucureşti (2012), împreună cu fratele său, pictor Mihai Percă. A participat la **expozițiile colective** şi anualele de pictură, grafică şi sculptură de la Muzeul de Artă **Roman**. **Premii:** În anul 2007 i s-au atribuit locul 1 la Concursul Național cu tema *Copii de cartier* organizat de revista on-line *Fotomagazin* şi locul 2 la Concursul Național *Periferia urbană*, organizat de *Național Geografic România*, 2008; nominalizat la titlul *Photographer of the year*, concurs internațional organizat de revista *Digital Camera*, London, UK, 2007. Între anii 2001-2003, Rareş a lucrat ca fotograf al firmei *Photo Image Services*, din Miami, pe unul dintre cele mai luxoase vase de croazieră din Houston în urma unei selecții care a avut loc la Braşov.

„Bucureştiul ultimilor ani şi-a văzut limitele forțate de o expansiune fără precedent. Periferia a crescut şi cu cartiere izolate de lux, dar şi cu zone rezidențiale nefrecventabile. În ambele situații, comunicarea periferiei cu urbea este minimală, iar viața urbană aferentă unui mod de locuire sau altuia îmbracă forme foarte variate şi surprinzătoare” -
Percă Rareş

RAREŞ PERCĂ
Periferie urbană

PETRESCU Petru (1929-2011) Piatra Neamț.

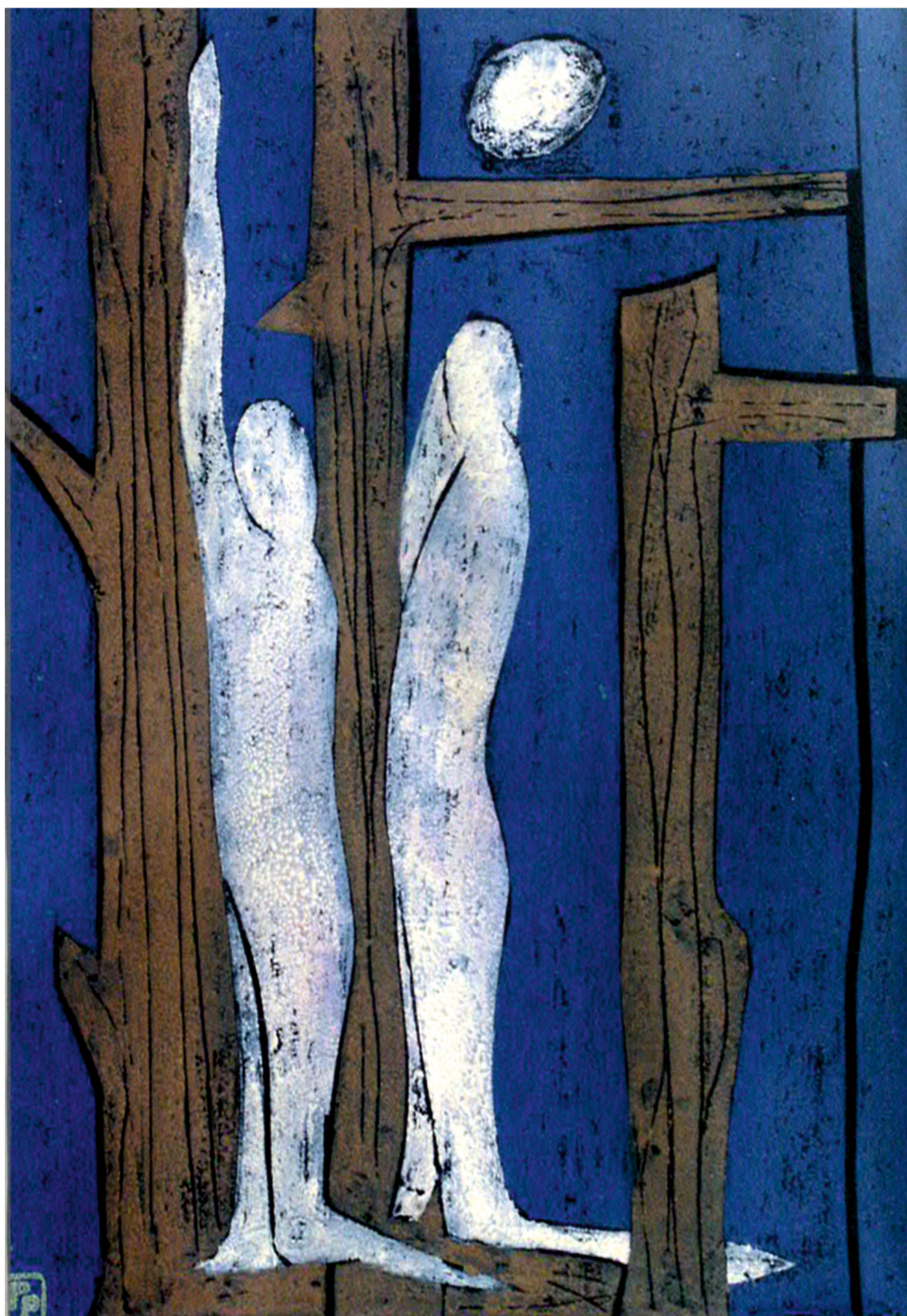
Urmează Institutul de Artă din Iaşi cu prof. Vasile Dobrian. Din anul 1966 este membru titular al U.A.P. din România; 1968, membru titular al Academiei *Di Pontzen*, Italia. **Expoziții personale**: 1960-2010, Slănic Moldova; Galeria *Arta*, Piatra Neamț; *Muzeul de Artă* Bacău; Muzeul Hertzilia - Israel; *Cupola*, Iaşi; **Roman -** 1967, 1976, 2010; Eforie Nord Mamaia; Galeria *Arta*, Suceava; Sala *Dalles*, Bucureşti; Muzeul județean Vaslui; Galeria *Ştefan Luchian*, Botoşani; Muzeul de Artă Bârlad; Galeria *Victoria*, Braşov; Arad, Galeria *Arta*; Moineşti; Roanne - Franța; Galeria *Top Art*, Piatra Neamț etc. Participă la 105 Saloane Oficiale, Expoziții Naționale, Interjudețene, Bienale Internaționale (1960-2010). Deține onorantul record la *Expozițiile Internaționale de Gravură color*. A figurat în selecții internaționale: Iugoslavia, Italia, Elveția, Polonia, Germania, Cehoslovacia, Franța, Anglia, Japonia, Venezuela, Olanda, Spania (1975-2010). În perioada 1960-2010 figurează în 105 albume şi cataloage naționale şi în 42 albume internaționale. Retrospectivă Sala *Dalles* (1988); Piatra Neamț (2010). A fost distins cu Premiile *Lascăr Vorel, Voronețiana* etc. În anul 2005, *Diplomă de Excelență*, 75 ani de activitate; *Cetățean de Onoare* al Municipiului Piatra Neamț (2009).

„Grafician, gravor, ceramist, mozaicar, dar şi pictor de şevalet, Petru Petrescu şi-a aflat sursele inspiratoare ale limbajului în spiritualitatea acestui neam. A valorificat, recreând cromatica, linia şi elementele împodobitoare din arta olarului cucutenian. A fost, de asemenea, sedus de bogăția fabuloasă a motivelor creatorilor de măşti şi a fructificat în registre culte fantezia nehotărnicită, coloritul exploziv şi rafinat, armoniile surprinzătoare ale acestor plăsmuiri. A tras cu ochiul şi la ingenuitatea naivilor şi a tors fir de poveste nepovestită în tablourile lui cu luminozități de curcubeu. Din astfel de elemente şi din altele, rânduite în raporturi noi, insolite, Petru Petrescu şi-a construit discursul artistic, realizând o originală şi viabilă sinteză”

- scriitor, Grigore Ilisei

PETRU PETRESCU
Hora

PETRU PETRESCU
În doi

PINCA, Petru, (decedat, Bacău)
A fost profesor la Liceul de Muzică şi Arte Plastice, Bacău. Este autorul a numeroase lucrări dintre care amintim: *Capul lui Decebal* (1968) aflată în patrimoniul Muzeului de Artă Bacău; Bustul agronomului *Ion Ionescu de la Brad* (1968) din Parcul Municipal **Roman**; Lucrarea *Elegie,* Casa memorială *George Bacovia*", Bacău; *Anghel Saligny*, (1992) în faţa Liceului Industrial *Anghel Saligny*, Bacău, precum şi a unor monumente funerare. În anul 2006, Complexul Muzeal *Iulian Antonescu* a organizat Expoziţia *Restituiri* la Galeriile *Alfa*, în amintirea artiştilor Gheorghe Velea, Ion Burdujoc şi Petru Pinca.

PETRU PINCA
Ion Ionescu de la Brad

Mult apreciat ca profesor, pentru calităţile pedagogice, Petru Pinca a fost în acelaşi timp şi un talentat sculptor, cu o prezenţă distinctă în peisajul artistic băcăuan. Creaţiile sculpturale izvorâte din tensiunile lăuntrice şi sensibilitatea firii sale, a înţelegerii permanente a naturii umane au căpătat forme ce evocă tradiţiile echilibrului şi armoniei, dând impresia de siguranţă, de o putere concentrată şi forţă expresivă. Ele confirmă harul unui redutabil portretist în surprinderea nu numai a exteriorităţii fizionomice, ci şi a spiritului celor portretizaţi. Construite viguros, într-o viziune monumentală, cu planuri ample, în reţinerea esenţialului şi semnificativului, Pinca realizează autentice portrete ale unor personalităţi emblematice pentru istoria, cultura şi ştiinţa neamului nostru, cu amprenta frumuseţii şi măreţiei idealurilor şi a operelor lor.

POMPILIU, Clement (1923, Scăieni, Prahova -1985, Piatra Neamț)

Urmează cursurile Liceului Polizu, secția Sculptură în lemn. Absolvă Academia de Belle Arte (1948) din București, cu profesorii Oscar Han, Nicolae Dărăscu și Cornel Medrea. Se stabilește la Piatra Neamț. A debutat ca student la Salonul Oficial cu lucrarea *Cap de studentă*. Între anii 1950-1980, a participat la numeroase **expoziții colective** de sculptură și pictură la Piatra Neamț, Bacău și Iași. A expus în cadrul Anualei de Stat din București (1952). **Expoziție personală** la Piatra Neamț (1969). A executat lucrări de for public amplasate în Piatra Neamț, **Roman**, Bacău, Slănic Moldova. A fost distins cu *Meritul Cultural*. În anul 2001 i s-a acordat post-mortem titlul de *Cetățean de onoare* al municipiului Piatra Neamț. Lucrări în muzeele din Piatra Neamț, Roman, Biblioteca Municipală Roman etc. Deseori a fost prezent la Roman.

CLEMENT POMPILIU
Portret de tânără

Sculptor cu personalitate ferm definită în cuprinsul artei românești, Clement Pompiliu a îmbrățișat cu lejeritate toate genurile și tehnicile consacrate sculpturii, înscriindu-se ca mod de abordare și viziune pe linia modernității. În creația sculptorului întâlnim o tendință clară de sinteză, corectă și armonioasă, de mare forță evocatoare în transpunerea plastică a chipului fizic și moral al unor figuri de seamă ale istoriei culturii naționale. Prin stilul lor simplificat până la esență, se remarcă și lucrările în care autorul cântă gingășia și frumusețea feminină. O mare libertate a interpretării, întâlnim în compozițiile cu elemente simbolice, puternic marcate de densitatea conținutului expresiv, în care formele se individualizează în stilizări pronunțate, armonios echilibrate.

CLEMENT POMPILIU
Bustul cronicarului Miron Costin

POPESCU, Catinca (1935, Suhuleț, Iaşi)
Absolventă a Şcolii de Artă, Bacău, promoția 1979. Profesori, Ilie Boca şi Letiția Oprişan. **Expoziții personale**: 1980-2003, Bacău, Bucureşti, Botoşani, Piteşti, Constanța, Lyon-Franța, **Roman -** 1995 şi 1998, comuna Mărgineni, Valea Budului. **Expoziții colective**: 1976-1996, Salonul de Artă Naivă, Botoşani; 1976-2004, Expoziția de *Artă Naivă*, Piteşti; 1976-2004, Bucureşti, la Muzeul Satului, Centrul Cultural German, Teatrul Național, Biblioteca *Sadoveanu*, Muzeul de Istorie, Centrul de Cultură; 1981-1992, Salonul de Artă Naivă, Arad; 1987, 1990, 2000, Reşița; 1989-2004, Salonul Național de Pictură, Alba Iulia; 1991-2004, Saloanele Moldovei - Artă Naivă, Iaşi; 1976-2004, 2011, Expoziția de Artă Naivă, Bacău;1985-1995, Constanța; 1979-1995, Vaslui; 1982-1989, Dorohoi; 2004, Cluj, Galați; Expoziția - *Crăciunul şi Anul Nou*, 2012, Bucureşti. **Expoziții colective** în străinătate: Cuba, S.U.A., Belgia, Franța, Republica Moldova, Italia, Austria, Germania, Elveția, Japonia, Canada, Israel, Anglia. A participat la taberele de

C. POPESCU
Peisaj de țară

CATINCA POPESCU
La marginea satului

creație de la Berzunți, Runc, Bacău (Centrul *George Apostu*) Slănic Moldova, Tg. Ocna, Semenic-Reșița, Dorohoi. Este posesoare a numeroase **premii**, *Diplome de Onoare*, *Diplome de Excelență, Diplome de Merit* și titlul de *Laureat*. Figurează cu lucrări în muzeele de Artă din: Pitești, Bacău, Roman, Iași, București, Constanța, Arad, Reșița, Alba Iulia, Galați, Vaslui, Texas, Lyon și în colecții particulare din România, S.U.A., Israel, Grecia, Franța, Spania, Italia, Canada, Germania, Belgia, Anglia, Japonia etc.

„Catinca Popescu are o lume numai a ei, care vine de demult și de foarte departe, din străfunduri arhaice, din straturi străvechi de civilizație tradițională, din rituri, basme și povești populare. Ea a știut să topească toate acestea în ființa ei într-un fel unic, revărsându-și prea-plinul sufletesc în lucrări de un farmec aparte. Catinca-i numai una, o artistă adevărată, autentică. Simte, pătrunde cu intuiție înțelesul tainic al lucrurilor, dibuindu-le miezul spre a dărui apoi oamenilor bucurie curată prin pictura ei ce surprinde freamătul vieții. E un om blajin, generos, cu o fire sinceră.... și o vitalitate cuceritoare. Are o natură tonică, o filozofie de viață senină, haz și haz cât casa”…

- critic de artă, Carmen Mihalache

POPESCU-OLARU, Raluca Elena (1981, Roman)
Absolventă a Liceului de Artă *Octav Băncilă*, Iaşi, promoţia 2000 şi a Universităţii de Arte *George Enescu*, Iaşi, Facultatea de Arte Plastice, Decorative şi Design, Secţia Grafică (2004); Master, Secţia Arte Plastice (2004-2006). În anul 1996, a participat la Tabăra Naţională de Creaţie, Tulcea, unde a primit **Premiul Special** al Juriului pentru Creaţie personală şi Premiul al II-lea, Creaţie colectivă; la Tabăra Naţională de Creaţie, Cozia - Vâlcea a primit **Premiul I**, Creaţie personală şi Premiul I, Creaţie colectivă, 1997; la Tabăra Naţională de Creaţie, Braşov, i s-a acordat Premiul I, 1998. A participat la 11 **expoziţii colective** deschise la: Galeria Cupola, Biblioteca *Gheorghe Asachi*, Sala *Artes*, Iaşi; Galeriile *Lascăr Vorel* - Piatra Neamţ; Muzeul de Artă **Roman**; Bucureşti (1997-2006); două **expoziţii de grup**, Iaşi (2000-2001); la expoziţia *Trei generaţii de artişti* (2008); Galeria *Lascăr Vorel*, Piatra Neamţ etc. A participat la toate Anualele de pictură, grafică şi sculptură organizate de Muzeul de Artă Roman. Din anul 2005 este membru U.A.P., filiala Neamţ. **Expoziţii personale**: la Roman, Biblioteca Municipală *George Radu Melidon*, 2003 şi 2011 la Piatra Neamţ, Galeriile *Lascăr Vorel*. Efectuează ilustraţii la cărţi pentru copii, editate de Editura *Dram Art.* În perioada 2004-2005, a fost graphic designer la SC Flexograf SRL; SC Sedcom şi SC Adycenter SRL (2006-2008). Fondator al Agenţiei de Publicitate Artsudio - Artdirector. Este autoarea a numeroase proiecte grafice în industria artei publicitare, fotografie de produs, de peisaj, concepţie şi machetare semnalistică de interior şi exterior; designer coperte cărţi de artă, pre-press şi tipar, creaţii artistice indoor - sedii firme şi case particulare; proiecte personale - pachete originale: albume, cărţi, felicitări, calendare.

Crescută în atmosfera de sensibilitate şi frumuseţe artistică a cunoscuţilor şi apreciaţilor profesori de educaţie plastică - Dorina şi Radu Popescu - Raluca, urmând tradiţia familiei a evoluat pe un drum propriu în mai multe domenii, ce ţin de pictură, design grafic şi de co municare vizuală, individualizându-se prin ingeni-ozitatea realizării, prin puterea şi expresivitatea ideii.
Discursul plastic depăşeşte sensurile lumii vizibilului şi trece la compoziţii problematizate privind viaţa în diferitele ei ipostaze de manifestare. Prin gesturi de amplă spontaneietate, artista realizează un univers cuceritor prin dialogul armonios al culorilor strălucitoare, prin echilibrul grafic şi cromatic, capabil să concentreze întreaga tensiune emoţională, să comunice

RALUCA ELENA OLARU POPESCU
Visul

semnificații şi reacții complexe. Raluca este o artistă complexă, prolifică, a cărei evoluție trebuie urmărită cu interes şi încredere în potențialul ei artistic, pentru că aşa cum afirmă *„Creez o idee în fiece zi….dacă nu….nu sunt eu…”*

PRISACARU, Ionel Cristi (1979, Roman)
Urmează cursurile Liceului de Artă, *Victor Brauner*, Piatra Neamț (1993-1997), profesor Ștefan Potop. În anul 1998, se înscrie la Şcoala de Pictură Bisericească a Patriarhiei Ortodoxe Române, Bucureşti. Studiază la Facultatea de Arte Plastice Decorative şi Design (1997-2002) din cadrul Universității de Artă *George Enescu*, Iaşi, secția Pictură Murală, profesor D. Gavrilean. **Expoziții personale**: 2003, Galeriile de Artă *N.N. Tonitza*, Bârlad; Biblioteca Municipală *George Radu Melidon*, **Roman**; Protopopiatul Roman (2005); Muzeul *Vasile Pârvan* (2006), Bârlad; Muzeul mixt, Tecuci; Galeriile de Artă *Casa Cărții*, Iaşi; Galeriile de Artă *Lascăr Vorel*, Piatra Neamț (2010); Muzeul de Artă Roman (2011); Piatra Neamț (2012). **Expoziții de grup** şi **anuale**: 1998, 2000, 2001, 2004, 2005, 2006, 2007, 2011, Iaşi, Roman, Piatra Neamț, Italia. În anul 2007, membru fondator şi membru în Consiliul de Administrație al Societății *Clepsidra*, Roman. A realizat sigla *Societății Culturale Clepsidra* (2007) Roman; sigla Colegiului Tehnic *Petru Poni*, Roman; stema Episcopiei Romanului (2008). Este profesor la *Clubul Copiilor* din Roman. **Premii:** 1995, 1996, 1997, Mențiune, Premiul I şi Premiul III, Olimpiada Națională de Arte Plastice, etapa județeană, Piatra Neamț, Premiul I şi Mențiune, *Festivalul Liceelor de Arte Plastice*, etapa națională, Constanța; 1995, *Diplomă de recunoştință* pentru contribuția adusă la promovarea oraşului Piatra Neamț; 1996, Premiul I la Salonul Artelor, Muzeul de Artă, Piatra Neamț, Mențiune, Olimpiada Națională, Iaşi; 1997, *Marele Premiu*, la expoziția *Icoana din sufletul copilului*, Bucureşti. Din anul 2010, membru U.A.P. Filiala Neamț. Lucrări în colecții particulare din România, Bulgaria, Ungaria, Spania, Franța, SUA.

IONEL CRISTI PRISACARU

IONEL C. PRISACARU
Bunica

În evoluția sa artistică, Cristi Prisacaru, pictor şi grafician, uimeşte de la o etapă la alta, prin forța talentului şi efortul de definitivare a limbajului plastic personal. Cu disponibilități egale pentru peisaj, portret, natură statică, el se situează pe o linie realistă, preocupat de claritatea şi logica figurativă a formei,printr-un desen expresiv şi o paletă caldă, luminoasă. Atras încă din copilărie de arta religioasă, artistul execută cu dragoste şi credință icoane, în spiritul artei bizantine, unora dându-le patina vremii, mult apreciate de cunoscătorii de artă, iar alături de colegi de breaslă, pictură murală în multe lăcaşuri de cult. Ilustrațiile volumelor de poezii: *Paznicii pereților* de Cornel Paiu, *Moartea florii de iasomie*, de Iuliana Ivan, a revistei *Clepsydra*, în 2007-2008, confirmă vocația incontestabilă de desenator, capabil să creeze printr-o linie grafică sigură, suplă, de mare concentrare ideatică şi expresivitate, acea susținere reciprocă, poet-artist, care dă substanță puterii şi energiei gândirii creatoare a poetului.

PRISTAVU, Ştefan (1943, Tătăraşi, Iaşi)
Absolvent al Liceului de Artă *Octav Băncilă*, Iaşi (1962); absolvent al Institutului Pedagogic de 3 ani, Facultatea de Arte Plastice, Iaşi (1967), clasa profesor Adrian Podoleanu; Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, Bucureşti (1987), Facultatea de Arte Plastice, secţia Muzeologie; **Expoziţii personale**: Muzeul de Artă Bacău (1977); Galerii Bacău (1987, 2003, 2006); Muzeul de Artă **Roman** (1986, 1996); Iaşi (1987); Muzeul de Istorie Râmnicu Sărat (1998); Palatul Mogoşoaia, Bucureşti (1999); Bârlad (2002); Bucureşti (2003); **Expoziţii colective:** Anuala Cenaclului *Nicu Enea*, Bacău (1970, 1972); Anualele Filialei U.A.P. Bacău (1973, 2006); Saloanele Moldovei, Bacău-Chişinău (1995, 2007); Voroneţiana, Suceava (1976, 1985, 1987, 1989, 1995); Bienala de Grafică, Bucureşti (1986); Bienala de Pictură şi Sculptură, Bucureşti

ŞTEFAN PRISTAVU
Lunca Tazlău

ŞTEFAN PRISTAVU
Case vechi în Bacău

(1986); Expoziţia Filialei U.A.P. Bacău, Bucureşti (1990); Căminul Artei, Bucureşti (1991); Bârlad (2000, 2001); Omagiul lui Ion Andreescu, Buzău (1998, 1999, 2000); Târgul de Artă, Bucureşti (2000); Târgul de Artă, Bacău (2005, 2006).

„Ştefan Pristavu mânuieşte cu vigoare o paletă bogată, un penel inspirat, tablourile sale creind impresia de lucru făcut cu minuţiozitate, efectele fiind calculate cu grijă şi vizând intimitatea celui care le observă. Motivele plastice de care uzează sunt cele dintotdeauna, dar varietatea, punctele din care sunt abordate aparţin unui artist care caută cu obstinaţie să depăşească nota comună, să ne propună o lume a lui crescută din purităţi şi tensiuni majore. Liniştea pe care ţi-o dau tablourile, siguranţa, provin dintr-o mare generozitate, dintr-o căldură sufletească învăluitoare.”

- poet, Octavian Voicu

RĂCHITEANU, Eugen (1974, Bacău)
Este absolvent al Facultății de Teologie Pastorală, curs zi. Studii postuniversitare: Muzeologie, Bursă de studii la *Universitate de Arte* din Florența - Italia; Cursuri postuniversitare de Istoria artelor la Institutul Michelangelo, Florența; Masterat în Geopolitică, București; Masterat - Arhitectură, artă sacră şi liturghie la Universitatea Europeană, Roma; Doctorat în Sacra Teologie la Facultatea Pontificală *Sf. Bunaventura*, Roma. Între anii 2005-2007, profesor la Facultatea de Litere din cadrul Universității Bacău; director la Centrul Studio Teologico per laici, Florența; redactor şef al revistei *Vita Francescana*, Toscana, 2009; preşedinte al Academiei *Petru Tocănel* din cadrul Institutului Teologic Romano-Catolic, Roman, 2011, profesor în cadrul Institutului precum şi multe alte responsabilități. Este autorul a 21 publicații dintre care amintim: *Cultura religioasă română văzută în experiența culturii creştine europene*; *Arta*; *Frumusețea care încununează lumea*; *Roman şi Cortona: Un pas mic în Europa, un pas mare pentru romaşcani* etc. A participat la organizarea a numeroase expoziții de interes local, național şi internațional, **Roman,** Bacău, Tămăşeni. A participat la numeroase simpozioane, congrese cu caracter național şi internațional pe teme de istorie a artelor, colecționism, muzeografie la Bacău, Florența, Cortona, Siena, Roma. În anul 2006, a organizat şi prezentat expoziția de cărți antice *Valori Bibliofile* la

Muzeul *Iulian Antonescu*, Bacău. I s-a conferit *Diploma de excelență* (2007) din partea Muzeului *Iulian Antonescu*; *Diploma de Excelență* (2010) pentru *Cultură* din partea Primăriei Roman.

,,Pentru sensibilitatea şi multitudinea de semnificații, pentru grafismul şi armonia icoanelor pictate, Eugen Răchiteanu s-a făcut remarcat chiar din timpul studenției...La Eugen Răchiteanu, domină un „Credo" paradiziac, o stare de plenitudine spirituală, un plus de înțelepciune care conferă şi în adâncime, ca şi în exterior, echilibru...Din toate lucrările sale emană un discret intimism spovedanic şi o candoare creştino-adolescentină spontană. Un creionaj, când liric, când epic, se îmbină armonios cu un colorit bine gândit. Este atent, dar şi prudent, atunci când redă expresia privirii, ca şi gestica gurii, subordonându-le pe amândouă, nu atât unui deziderat psihologic, cât unuia de întruchipare clasică"...

- profesor, Gh. A. M. Ciobanu

RIND-LUPESCU, Beca (1920, Roman)

A studiat la Academia de Arte Frumoase din Bucureşti. Profesor la Academia de Arte Frumoase, Bucureşti. A fost premiată la Expoziția internațională a tinerilor artişti (1953). I s-a acordat **Premiul** la Expoziția *Marcante femei artiste* (1958). A participat la **expoziții colective** în țară şi în străinătate: la Moscova, Praga, Paris etc. A ilustrat cartea *Nopți dobrogene* (1958), autor Corneliu Leu. A stat o vreme în Israel, unde a studiat arta de aici şi a deschis **expoziții personale**, după care se stabileşte în Canada, la Toronto. Inclusă în grupul de artişti evrei, desfăşoară o bogată activitate expozițională. Participă cu lucrări la **expozițiile colective** itinerate în SUA.

Din numeroasele peisaje şi portrete, subiectele preferate în creația artistei, se desprind particularitățile unei arte de mare sensibilitate şi rafinament cromatic. Artista ne apropie de locuri cu profunzime spirituală, de fermecătoare tărâmuri însorite, cu îmbietoare plaje, cu ambarcațiuni ce populează albastrul strălucitor al mării, sau de unele aşezări legendare europene, într-o luminozitate generatoare de emoții şi căldură sufletească. Ştiința organizării compoziționale, a jocului cu volumele, de planuri şi contururi sugerate de structurile naturii, dialogurile armonioase între albastru, galben-portocaliu, verde, roşu, însoțite de tuşe albe şi gri, scăldate într-o lumină blândă, toate vorbesc de o creatoare deschisă poeticului, a redării esențelor şi semnificațiilor.

BECA RIND LUPESCU
Ierusalim

BECA RIND LUPESCU
Peisaj mediteranean

ROŞCA, Ion (1950, Piatra Neamţ) Între anii 1973-1976, a urmat cursurile Şcolii Populare de Artă, Piatra Neamţ. Deschide **expoziţii personale** la Piatra Neamţ -1983, 1985, 1986,1987, 1988, 1990, 1993, 1995; **Roman -** 1984, 1986, 1990, 1993, 1995; Iaşi, 1987. **Expoziţii colective** şi **de grup**: 1974-1994, Piatra Neamţ, Roman. Participă la *Taberele de Creaţie* de la Almaş, Prelugi - Tazlău, Constanţa, Bălţăteşti. Figurează cu lucrări în colecţii din Piatra Neamţ, Roman, Bucureşti, Iaşi, Craiova, Tg. Mureş, Bacău, Cluj, Braşov, Germania, Austria, Italia, Ungaria, Canada, Republica Moldova, Israel.

Credincios crezului că arta înseamnă în primul rând sinceritate şi dăruire, artistul se situează pe linia de lirism şi sensibilitate a picturii româneşti clasice, într-o comunicare firească, accesibilă tuturor. Pasiunea pentru peisaj, pentru cunoaşterea şi studierea valorilor şi frumuseţilor nemţene, de interpretare a multiplelor ipostaze ale naturii, încărcate cu propria afectivitate este relevantă în creaţia sa. Unitare sub aspect stilistic, imaginile exprimă momente care unesc visul şi contemplaţia, bucuria sinceră şi puritatea. În culori de o potolită armonie, calde şi atrăgătoare, spaţiul pare a fi dominat de o lumină mereu vie, de o prospeţime a expresiei.

Ion ROŞCA
Gura leului

Ion ROŞCA
***Peisaj Pângărăcior* - Neamţ**

Ion ROŞCA
Şoaptele codrului

ROTARIU, Heliana Adalgiza (1985, Roman)
A absolvit cursurile Liceului de Artă *Octav Băncilă* din Iaşi (2004) şi apoi secţia Grafică din cadrul Universităţii de Artă şi Design, Timişoara. A deschis **expoziţii personale** începând din anul 2002, la Ambasada României din Viena; la Muzeul de Artă **Roman**, 2003; Librăriile *Cărtureşti*, Timişoara şi *Galeria Nouă*, Bucureşti, 2007; la *Fitting Forward Gallery*, Hamburg, 2008; *Galeria Prentzlauerberg*, Berlin, 2009, *Supalife Kiosk*, Berlin, 2009; *Box 32*, Berlin, 2009. **Expoziţii de grup**: 2002-2010, Iaşi, Piatra Neamţ, Bucureşti, Timişoara, Viena, Amsterdam, Hamburg, Berlin etc. A participat la Anualele de pictură, grafică şi sculptură de la Muzeul de Artă Roman. A fost câştigătoarea proiectului *Gemine Muse*, derulat de Muzeul Amsterlking, Olanda (2004). Finalistă alături de alţi patru artişti din partea României la **Premiul Henkel** (2008) pentru Artă, în competiţia dedicată artiştilor din zona Europei Centrale şi de Est. Face ilustraţie de carte şi reviste pentru diverse manifestări, festivaluri de film, târguri ale designerilor, SUA, Germania, Spania. Are lucrări publicate în Otaku Magazin, 2007, 2008 şi 2009. Din anul 2008 s-a stabilit la Berlin.

HELIANA ADALGIZA ROTARIU
Sofia

În creaţia Helianei întâlnim, ca o reacţie subversivă faţă de canoanele academice de redare a anatomiei umane, desene cu personaje ciudate, grăsuţe, toate adunate în *Cartea Monştrilor Domestici*, o carte care cuprinde şi scurte biografii de monştri responsabili de mici necazuri cotidiene, unele dintre lucrări, cu detalii bizare, religioase, îmbinate cu creaturi fantastice în scene de coşmar. Heliana, cu largi posibilităţi de exprimare în varii domenii artistice, are pasiunea şi pentru obiecte hand-made şi design vestimentar fiind prezentă în diferite magazine, (cum ar fi şi cel din Bucureşti - *Designers meet the city*, un spaţiu care exprimă individualitatea prin modă, artă muzică, film sau teatru), târguri din Berlin, Madrid, precum şi în publicaţii ca: *Elle Decoration, Luna Mag, The One* etc. Artista a participat în 2011 la Proiectul european de street art *Detour*

HELIANA ADALGIZA ROTARIU
Sfinți și păcătoși

desfăşurat la Mediateca din Holon, Israel, tema evenimentului fiind conceptul contemporan de urbanism, în relație cu specificul local. Heliana Rotariu, o tânără artistă în plină evoluție creatoare, aşa după cum a demonstrat de la primele manifestări artistice, s-a impus prin inteligență şi capacitate inventivă, prin spontaneitate şi uşurința trecerii de la o preocupare la alta, de la o tehnică la alta, din dorința cunoaşterii şi a unei continue experimentări.

RUSU, Nicolae (1956, Roman, Neamț)
Locuieşte în Piatra Neamț. **Expoziție personală** la Muzeul de Artă **Roman** împreună cu pictorul Ioan Roşca din Piatra Neamț, 1995. **Expoziții colective şi de grup**: 1982, 1983, 1985, Piatra Neamț; 1983, Bucureşti; 1984, Cluj la Redacția revistei *Tribuna*, Muzeul de Artă, Piatra Neamț, Bacău etc. Tabere de creație: 1986, Tabăra Națională de Creație, Botoşani. Lucrări în colecții particulare din țară şi străinătate. Membru al A.A.P., Piatra Neamț

NICOLAE RUSU
Parlamentări

Pictează cu credință şi pasiune icoane în tempera pe lemn, impresionante prin semnificația adâncă şi execuția lor artistică - siguranța liniei, de o anumită eleganță care conturează ferm formele, gama cromatică modulată cu delicatețe dar şi cu expresivitate. Cu aceeaşi pricepere trece la libertatea reprezentării poetice a unor aspecte a meleagurilor nemțene cu frumusețea, lumina şi aerul lor proaspăt, la imagini compoziționale sintetic-sugestive, invitându-ne să cunoaştem şi sa iubim esențele, acele frumuseți ce țin de permanența vieții şi a credinței.

SAVA, Valentin (1935, Roman, Neamţ)
Pictor, conferenţiar universitar doctor, director Departament nr. 5 Arte Plastice, Universitatea de Arte *George Enescu*, Iaşi. Studii: 1979-1983, Facultatea de Arte Plastice, Conservatorul *George Enescu*, Iaşi; 2001-2005, Doctorat în Filozofie-Estetica Artelor Vizuale, Univ. *Alex. I. Cuza*, Iaşi; 2007-2010, Doctorat în Arte Plastice şi Decorative, Univ. de Arte *George Enescu*, Iaşi. Debutează artistic (1983) într-o expoziţie colectivă, la Galeria *Victoria*, Iaşi. În anul 1990, membru al U.A.P. Filiala Iaşi; 1991, membru al Societăţii Arta Română, Iaşi. Între anii 1984-2003, participă cu lucrări la **expoziţii de grup**, **colective** în Piatra Neamţ, Iaşi, Bacău, Târgu Mureş, Suceava, Baia Mare, Bucureşti, Arad, Galaţi, expoziţii jubiliare, republicane şi este selectat la toate Saloanele judeţene ale U.A.P. Filialele Iaşi şi Neamţ, la Voronețiana, Salonul profesorilor de Arte Vizuale, Salonul Naţional de Artă Contemporană, la Saloanele Moldovei Bacău-Chişinău şi expoziţia ieşeană de la Poitiers, Franţa etc. Participă la expoziţiile Filialei UAP, Iaşi şi la Saloanele *Artis* (2004-2010). **Expoziţii personale:** 1985, 1986, Piatra Neamţ, Iaşi; 1988, Piatra Neamţ; 1990, 1995, 2003, 2011-2012, Iaşi. În perioada 1987-2003, ia parte la *Taberele de Creaţie* de la Lăzarea, Harghita, Viişoara, Neamţ, Brateş şi Tarcău, Neamţ, Timişoara, Lugoj, Dumbrava şi Bălţăteşti, Neamţ. Pentru activitatea şi creaţia sa artistică primeşte numeroase **Premii** şi **Distincţii** (2000-2012). Desfăşoară o bogată activitate ştiinţifică - cărţi, studii, comunicări, cataloage. Prezent cu lucrări în colecţii de stat şi particulare din România, Germania, Franţa, SUA, Ucraina şi R. Moldova, precum şi în Muzeele de Artă din Ploieşti, Piatra Neamţ, Comăneşti, Bacău.

VALENTIN SAVA
Kogaionon

Indiferent de motivul plastic abordat (peisaj, portret, nud, compoziție), totul este exprimat prin culoare. Uneori intens, alteori, în armonii surde, estompate. Numeroasele peisaje, cu aspecte atât de variate, într-o reprezentare directă, spontană sau mai elaborată, înveşmântate în lumini şi culori nuanțate de mişcarea anotimpurilor, argumentează cu o intensă trăire interioară, capacitatea artistului în descoperirea structurilor lăuntrice, frumusețea şi permanența lor. Artistul execută şi imagini artistice prelucrate digital - Expoziția *Nostalgia aburului*.

VALENTIN SAVA
Paznicul răsăritului

VALENTIN SAVA
Din expoziția *Armonii cromatice*

SECOŞANU, Adrian (1910, Iaşi-1984, Bucureşti)
Urmează cursurile Liceului *Roman Vodă* din **Roman** (1921-1927). Studiază la Academia de Arte Frumoase din Iaşi (1928-1933), cu I. Costin, Octav Băncilă şi Şt. Dimitrescu. Deschide la Roman (1931) prima **expoziţie personală** de pictură, fiind încă student, după care urmează a doua expoziţie personală tot la Roman (1933). Între anii 1935-1946, este profesor de desen la Huşi, Petroşani, Focşani, Ploieşti. Se stabileşte în Bucureşti (1952). Este numit în învăţământul superior, iar apoi, prin concurs, promovat conferenţiar la Facultatea de Arte Plastice de la Institutul Pedagogic din Bucureşti, 1960. Este decan al aceleaşi facultăţi (1962-1970). Expoziţie organizată (1935) împreună cu pictorul A. Bălţatu la Huşi. A deschis **expoziţii personale** la Petroşani, Focşani, Bucureşti, Ploieşti (1936-1983). Din anul 1936 a participat cu lucrări la Saloanele oficiale bucureştene. Participă cu lucrări la **expoziţiile de grup** ale Cenaclului Plastic Ploieşti, înfiinţat de artist, în perioada 1947, 1949, 1950. Între anii 1970-1983, participă la aproape toate **expoziţiile colective**, anuale, comemorative organizate de Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste, UAP, Bucureşti. **Premii:** 1940, primeşte Premiul Fundaţiei *A. Simu*; 1943, Premiul Învăţământului Public; 1947,

ADRIAN SECOŞANU
Autoportret

Premiul Ministerului Artelor. Lucrările artistului se află în muzee sau colecţii din oraşele Bucureşti, Roman, Bacău, Ploieşti, Botoşani, Piatra-Neamţ, Râmnicu-Sărat, Baia Mare etc. În anul 1985, U.A.P., CCES al municipiului Bucureşti, Muzeul de Artă al municipiului Bucureşti au organizat Expoziţia retrospectivă *Adrian Secoşanu*.

Neobositul dascăl, format în tradiţia marii şcoli româneşti de pictură, conducător al unei prestigioase instituţii, Adrian Secoşanu, cu o ţinută exemplară, a avut şi o bogată activitate creatoare de peste 50 de

ani. În redarea motivelor reale de care s-a simțit mereu atras (peisajul care ocupă locul preferat, florile, natura statică, portretul), artistul pendulează între două viziuni.Una impresionistă, cu lucrări în care lumina are rolul principal, iar ritmul formelor şi vioiciunea culorilor calde, diafane, în tuşe mărunte, degajă o atmosferă de reverie. A doua viziune este cea în care motivul întruchipează o idee premeditată, prin selecția datelor exterioare, prin sintetizarea caracterelor obiectului, întreaga organizare compozițională urmărind să imprime o atmosferă de sobrietate, prin folosirea unei game de culori reci, saturate, în tuşe viguroase.

Adrian SECOŞANU
Flori galbene

ADRIAN SECOŞANU
Lunca Moldovei

SIMION, Mihail (1949, Bălţeşti - Teleajen, Prahova - 2002)
Părinţii originari din com. Ciohorăni, jud. Iaşi, se stabilesc în anul 1950 în oraşul Roman, oraşul copilăriei şi maturizării plastice a lui Mihail Simion. Primele noţiuni de artă le primeşte de la prof. şi pictorul Gh. Iliescu. A urmat cursurile Şcolii profesionale la Roman, (1967) şi a şcolii Populare de Artă sub îndrumarea pictorului Gh. Toniţa. A fost pictor decorator la Întreprinderea de Prefabricate Roman. A lucrat şi ca desenator tehnic şi a organizat un cenaclu pentru angajaţii cu înclinaţii artistice. Membru fondator, al Cenaclului *Pro Arte* Roman (1990).
A participat la numeroase **expoziţii de grup** în Roman, Piatra Neamţ şi în alte oraşe, precum şi la taberele de creaţie. A figurat în selecţii naţionale de artă în cadrul Festivalului Cântarea României.
A fost distins cu unul dintre importantele premii pentru pictură în cadrul acestui Festival Naţional.
În anul 1996, **expoziţie personală** la Muzeul de Artă, Roman; tot la Muzeul de Artă Roman expoziţie retrospectivă (2010).

MIHAIL SIMION
Autoportret

MIHAIL SIMION
Bujori

Mihai Simion, artist autentic, de mare talent, inteligent şi activ, plecat prea de vreme dintre noi, a lăsat în urmă o imagine care să-i supravieţuiască, cea cuprinsă în creaţiile artistice (pictură, acuarelă, pastel), cu meditaţiile, gândurile şi vibraţiile sale afective în receptarea universului vizual. Privindu-i lucrările, simţi de la început că ele pornesc din interior, din starea lui emoţională în faţa motivului de suflet - natura, cu acel echilibru între frumuseţea firii sale şi puritatea creaţiei artistice. De aici şi atmosfera atât de personală pe care o degajă priveliştile naturale şi

așezările rurale din împrejurimile Romanului, Siretul la Luțca, Sagna, dealurile de la Cuci, cartierele mărginașe ale orașului, cuceritoare prin aerul de visare, prin poezia densă pe care o conțin. Nuanțarea cu finețe și rafinament a expresiei coloristice a imprimat multă claritate și a făcut pregnante ideea, sentimentul pe care a urmărit să le transmită în surprinderea fiorului primelor semne ale vieții de primăvară, verdele proaspăt, vitalizant al verii, galbenul ruginiu al toamnei, lumina calmă a griurilor iernii sau prospețimea și gingășia florilor.

MIHAIL SIMION
Peisaj de toamnă

MIHAIL SIMION
Stradă din Roman

SOROCEANU, Cristian Tache (1897, Mirceşti - Iaşi - 1969, Bucureşti)
A fost elev la Liceul *Roman Vodă* din **Roman.** A urmat Facultatea de Drept şi Şcoala de *Belle Arte* din Iaşi. Pictor şi publicist (sub pseudonimele Andrei Morosin şi Sorin Tansa). A participat la Expoziţia Societăţii *Tinerimea Artistică* (1931) cu două lucrări de grafică şi la Saloanele Oficiale, Bucureşti. A executat pictura bisericii din comuna Giurgeni, jud. Ialomiţa (1931). Între anii 1930 şi 1940 a fost preşedintele Asociaţiei *Grupul Nostru* din care mai făceau parte Constantin Baraschi, Ştefan Constantinescu, Anastase Demian, Casilda şi Paul Miracovici, Lucian Grigorescu, Margareta Sterian, Miliţa Petraşcu, Mihai Onofrei etc. A fost directorul Pinacotecii Bucureşti şi s-a preocupat, statornic de organizarea vieţii artistice româneşti. A figurat în juriile expoziţiilor regionale cum ar fi Saloanele Moldovei, de dinainte de război şi în alte manifestări similare. A realizat un memorabil portret al poetului George Bacovia, expus la Salonul Oficial din Bucureşti, cu care a obţinut **Premiul I.** Lucrarea se aflată acum la *Casa memorială George Bacovia*, Bucureşti**.** Lucrări în muzee, instituţii şi colecţii particulare.

Preocupat de claritatea şi aflarea celei mai adecvate forme de rostire a confesiunilor prilejuite de contemplarea lumii, artistul proiectează în aparenţa concretului, percepţia sa interioară asupra motivului. În portrete, dincolo de individualizarea unui chip şi adâncirea expresivităţii lui plastice, sunt reliefate acele coordonate interioare care-i dau frumuseţea spirituală. Fiind o fire solară, artistul foloseşte culori calde, cu transparenţe şi nuanţe deschise, cu ecleraje surprinzătoare.

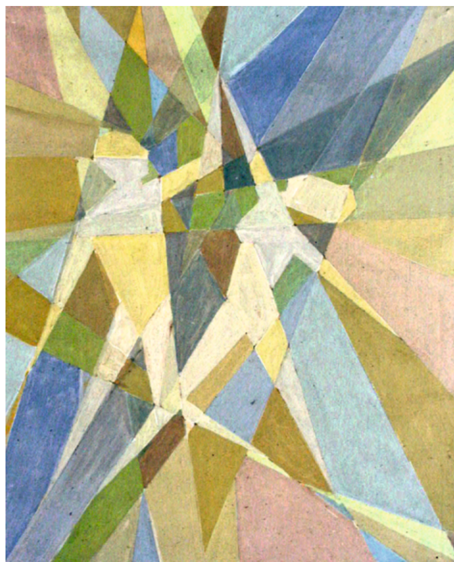
CRISTIAN T. SOROCEANU
Autoportret

SPOIALĂ, Nicolai (1936, Bosanci, Suceava)
Absolvent al Şcolii Populare de Artă, Piatra Neamț - secția Pictură, **Roman.** A lucrat ca pictor la I.Ț.Roman. Conducătorul Cercului de pictură al Clubului I. Ț. Roman şi al Casei de Cultură Roman. Debutează în anul 1977 cu o **expoziție personală** la Casa de Cultură, Roman, urmată de alte 7 la Roman, Botoşani, Tg. Neamț, Cordun (2007). Participă la 18 **expoziții colective** (Roman, Piatra Neamț, Suceava, Vaslui, Ploieşti, Bucureşti); 5 participări la faze interjudețene şi 5 participări la faze republicane. Laureat al Festivalului Național Cântarea României în 5 ediții.

Nicolae Spoială, dăruit frumosului, serios şi prolific s-a remarcat prin îndrăzneala şi libertatea cu care abordează diversele probleme ale realității. Într-un limbaj personal sincer, de echilibru între trăirea afectivă şi elaborarea rațională a imaginii, plin de candoare, numeroasele portrete, compoziții, peisaje industriale, urbanistice şi naturale, transcriu direct sau stilizat, prin semne şi simboluri, o bogată istorie de fapte, de evenimente, de stări sufleteşti. Formele bine conturate, uneori geometrizate, armoniile cromatice delicate şi transparente, reflectă sugestiv nu numai dinamica locurilor şi oamenilor, ci conferă vibrație artistică unor aspecte dintre cele mai caracteristice ale vieții, cu o atmosferă luminoasă care degajă bucurie, speranță şi încredere.

NICOLAI SPOIALĂ
Geometrie

NICOLAI SPOIALĂ
Dansul muncii

STANCIU, Victor (1910-2005, Roman)
A fost inspector în cadrul Ministerului de Finanțe. În anul 1934, a deschis prima **expoziție personală**.Din anul 1944, participă la **expoziții colective** şi anuale, în: Bucureşti, Bacău, Piatra Neamț, **Roman**. În anul 1962 la Bienala de la Bucureşti a primit mențiune pentru lucrările expuse. A deschis **expoziții personale** la Muzeul de Artă Roman, 1980, 1990, 1993, 1996, 2003. Lucrări semnate de artist se găsesc în colecțiile particulare din Bacău, Constanța, Piatra Neamț, Roman, Reşița, Râmnicu Vâlcea, Sighişoara, Târgovişte, Timişoara, precum şi în diferite țări: Bulgaria, Austria, Franța, Italia, Rusia, Germania Israel, Afganistan, S.U.A., Canada, Grecia, Polonia. În anul 1977, a lucrat în Italia, la Florența, Varesi, Milano, Veneția. A fost premiat în cadrul *Zilelor Culturii Romaşcane* (1977).

VICTOR STANCIU
Singurătate

Artist deosebit de înzestrat, cu o puternică vitalitate şi forță creatoare, Victor Stanciu s-a dăruit artei cu toată pasiunea şi ființa sa, bucurându-se în decursul laborioasei cariere de peste 60 ani, de o largă receptivitate în sufletul iubitorilor de frumos. Suflet sensibil, consecvent gândirii sale artistice în investigarea resurselor expresive ale motivelor preferate, a creat o operă care se remarcă prin puternice trăiri afective, vervă şi prospețime. Încântătoarele peisaje de toamnă şi de iarnă, naturile statice şi florile, pun în valoare concepția pe care a păstrat-o permanent despre armonie şi echilibru în surprinderea frumuseții şi aurei de mister a universului vizibil, cu o caldă lumină solară şi aer curat într-o bogată gamă cromatică, intensă şi suculentă, modulată cu o tuşă energică. Calitățile sale de bun observator sunt vizibile şi în portrete sau autoportrete prin descifrarea diferitelor stări, caractere sub

raportul expresiei lor psihologice. Un artist care şi la vârsta de 90 ani continua să lucreze, mărturisind că mai are multe de făcut.

VICTOR STANCIU
Autoportret

VICTOR STANCIU
Lăcrămioare

VICTOR STANCIU
Peisaj sat

STANEA, Ion (1906, Roman - Bucureşti)

Absolvent al Liceului *Roman Vodă*, Roman, promoţia 1926. A urmat cursurile Academiei de Belle Arte, Bucureşti, cu profesorii sculptori Fritz Storck şi Dimitrie Paciurea. Expune la Saloanele Oficiale până în anul 1940, la Saloanele Tinerimea Artistică etc. **Premii:** 1935, Premiul Ministerului Artelor; Distincţie, 1948. În anul 1972, cu ocazia sărbătoririi Centenarului Liceului *Roman Vodă*, a participat la Expoziţia Jubiliară de pictură, grafică şi sculptură, cu 4 lucrări: sculptură - *Arţăgosul satului* şi *Profesorul Gheorghe Pădure*. Grafică: *Plutaş de pe Bistriţa* şi *Autoportret*. Are lucrări expuse în muzee şi instituţii: *Rugby, Basorelieful dr. Gheorghe Spacu* la Institutul de Cercetări Chimice, Bucureşti etc.

ION STANEA
Prof. Gh. Pădure

Participant de-a lungul anilor la diferite expoziţii pe plan naţional şi local, Ion Stanea demonstrează calităţi artistice de bun grafician şi sculptor. Prin temele abordate, prin tehnică şi viziune, lucrările se înscriu în cerinţele reprezentării realiste. Configuraţiile sale concentrate asupra peisajului şi figurilor umane realizate cu măiestrie compoziţională şi cromatică, într-un ansamblu coerent, contopite cu realitatea impalpabilă a sufletului, au forţa de a transmite vitalitatea şi vigoarea realului. Expresie a siguranţei cu care artistul mânuieşte materialul şi concepe formele, a ştiinţei proporţiilor, a echilibrului şi armoniei dintre părţi, a tratării volumului, lucrările de sculptură se remarcă prin dezvăluirea esenţei personajului portretizat, a trăsăturilor lui specifice şi, în general, a expresiei individualizate.

A fost interesat şi de redarea propriei identităţi, de autoanaliză, oferindu-ne imagini convingătoare ale personalităţii sale.

STATE, Ion (1937, Vaslui - 1977, Bucureşti)

Urmează cursurile Liceului *Roman Vodă* din **Roman**. Este absolvent al Institutului de Arte *Nicolae Grigorescu*. Este asistent al profesorului său, Vasile Kazar (1963) iar din anul 1967 lector. Debutează la Bucureşti (Anuala de grafică) (1963). Participă la manifestări **expoziționale colective**, expoziții de artă românească organizate în străinătate - Brno, New-York, Tokyo, Santiago de Chile, Berlin, Cracovia etc. I se acordă **Premiul I** al U.A.P.R pentru grafică (1966) şi Premiul *Cea mai frumoasă carte a anului* pentru prezentarea grafică a volumului *Dante: Opere minore* (1971).

ION STATE
Xilogravură în
Cartea omagială Alex. Sahia

Spirit avangardist, de un deosebit talent, gravorul şi ilustratorul Ion State a avut nenorocul să-şi întrerupă activitatea la doar 39 ani. Nu a avut timp să-şi organizeze o expoziție personală. În anul 2000 din inițiativa unuia dintre foştii săi studenți, graficianul Mircea Dumitrescu, s-a deschis prima expoziție personală intitulată *Restituiri*, care cuprindea mai multe cicluri de lucrări. Prin inventivitatea şi calitatea specială a meşteşugului, Ion State obține în unele lucrări de gravură (xilogravuri şi litografii) o mare bogăție de expresie plastică. Combinând modalități tehnice, ritmuri şi valori integrate unei ordini raționale severe, el construieşte un univers straniu, în care acumularea barocă a semnelor plastice produce efecte de ordinul sensibilității poetice. În altele, din domeniul gravurii în culori, artistul realizează o impresionantă concentrare a vizualului, adevărate bijuterii chinezeşti, de mare bucurie sufletească.

STATOPOL, Dorina (1964, Roman)
A urmat cursurile liceale la Liceul de Artă *Octav Băncilă*, Iaşi. Studii de pictură bisericească (5 ani). **Expoziţii colective** şi **de grup**: 1981, 1982, 1983, Iaşi; 1984, **Roman**. Tabere de creaţie: Slănic-Moldova, 1985.

Ca reacţie în relaţia cu realitatea obiectivă, sensibila şi afectiva artistă abordează în egală măsură, diferite genuri ale picturii într-o manieră încărcată de picturalitate. În peisaje, dincolo de varietatea şi frumuseţea locurilor, Dorina urmăreşte să creeze atmosferă, să evidenţieze poezia lor în armonii calde şi potolite văzute într-o lumină vibrantă, strălucitoare. Portretele reţin atenţia prin redarea fidelă a trăsăturilor modelelor cu acea expresie a frumuseţii interioare, a gândurilor şi sentimentelor surprinse mai ales în trăsăturile ochilor şi a gurii, iar frumuseţea unui trup de femeie este reprezentat prin forme delicate, în armonioase atitudini ale corpului. Cu credinţă şi smerenie, artista a pictat numeroase icoane şi lucrări de artă religioasă în care Frumuseţea, Adevărul, Bunătatea, Lumina se întâlnesc, conducându-ne spre contemplarea a ceea ce este divin şi spiritual. O artistă care-şi urmează cu seriozitate propriul drum pentru dezvoltarea şi desăvârşirea personalităţii sale artistice.

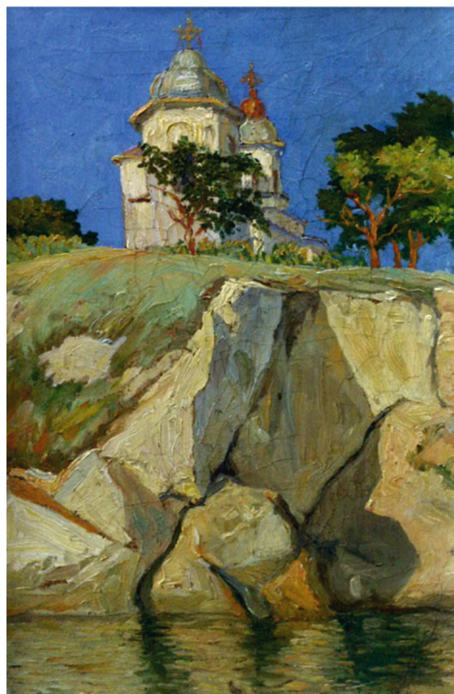
DORINA STATOPOL
***Tata* - Vasile Statopol**

DORINA STATOPOL
Nud

STAVRU, Tarasov (1883, Letea, Tulcea - 1961, Braşov)

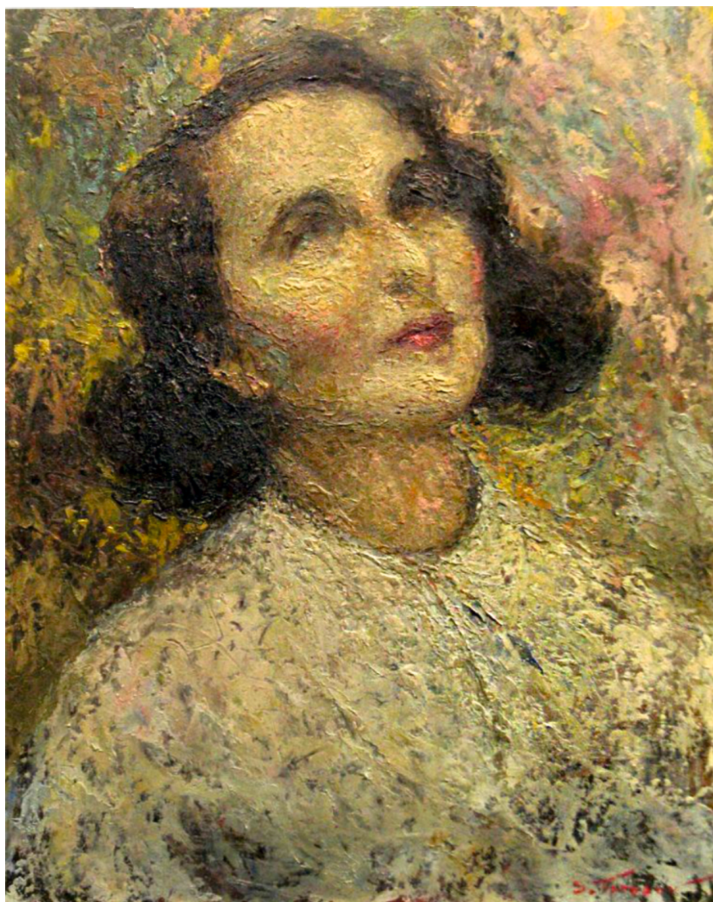
În anul 1898, după absolvirea şcolii primare, Tarasov este înscris la Seminarul teologic din **Roman,** dar în acelaşi an pleacă, neputându-se integra disciplinei de aici şi se înscrie la Şcoala Normală din Câmpulung, având ca „*singur bagaj o vioară*" (n.a). Se înscrie la Şcoala de Belle Arte din Iaşi (1903) unde a fost coleg cu N. N. Tonitza, Şt. Dimitrescu, C. Bacalu şi P. Bulgăraş, având profesori pe Emanoil Bardasare, Gh. Popovici. În paralel, frecventa cursurile Conservatorului, la clasa de violină, condusă de profesorul Atanasie Theodorini. În anul I primeşte menţiune la disciplina *După desen antic* iar în anul II medalia de bronz clasa a III, distincţii pe baza cărora va primi o bursă de la municipalitatea tulceană. Urmează cursurile Academiei Regale Bavareze de Arte (1906-1909) din München, fiind coleg cu N. N. Tonitza, M. Bunescu, N. Mantu etc. Se stabileşte la Paris, până în anul 1910, apoi se mută la Bruxelles (1911). Din anul 1915, pictorul s-a întors în ţară. Între anii 1918-1928, a funcţionat ca profesor de desen la Tg. Ocna, apoi la Bacău, Tecuci şi Bârlad. S-a stabilit la Constanţa (1928), iar din anul 1945 s-a mutat la Braşov. A participat la peste 30 de manifestări expoziţionale colective, Saloane Oficiale, expoziţii retrospective, de grup, precum şi organizarea a peste 25 de **expoziţii personale**. În anul 1968, expoziţie retrospectivă şi apariţia monografiei *Stavru Tarasov*, autor Florica Postolache, Constanţa. Expoziţii retrospective la Braşov şi lansarea unui album-monografie (1983-2010).

TARASOV STAVRU
***Biserica Costachi Negri* - Tg. Ocna**

TARASOV STAVRU
Răchită scorburoasă

TARASOV STAVRU
Portret de femeie

Creația lui Stavru Tarasov eşalonată pe durata a 50 de ani defineşte evolutiv etapele parcurse de către artist în desluşirea universului lumii înconjurătoare. Prin rolul acordat realizării compoziției din culoare în numeroasele sale marine, spontaneitatea surprinderii efectelor de lumină, a fluidității elementelor naturii, tuşa fragmentată, recursul la umbre colorate, cromatica caldă, deschisă confirmă opțiunea pentru un limbaj plastic derivat din impresionism. În alte lucrări, peisaje, portrete cu acea adâncire a studiului de caractere, artistul se foloseşte însă de o conturare precisă a formelor şi de redarea materialității. Cele două viziuni, diferite ca expresie, stau sub semnul impresionismului, unitatea lor fiind pusă în lumină de amplele expoziții retrospective organizate şi de studiile efectuate asupra operei sale.

STEURER-DAMIAN, Rodica (1969, Mârşa, Giurgiu)
Este strănepoata artiştilor Maria Ciurdea Steurer şi Iosef Steurer. Absolventă a Facultăţii de Istoria Artei din cadrul Institutului *Nicolae Grigorescu*, secţia Pedagogia Artei, la clasa prof. univ. dr. Henry Mavrodin, promoţia 1998, Bucureşti. A participat cu lucrări la Expoziţiile Academiei Române din Roma. A luat parte la Simpozionul organizat cu ocazia împlinirii a 50 ani de la înfiinţarea Muzeului de Istorie din Roman, prilej cu care donează Muzeului de Artă din Roman două lucrări: *Crini* şi *Str. Dimitrie Racoviţă din Bucureşti*. În anul 2008, deschide o **expoziţie personală** la Muzeul de Artă, **Roman**.

Creaţiile artistei Rodica Steurer comunică sentimentul unei legături directe şi trăiri intense cu miracolul formelor şi culorilor naturii, cu forţa ei generativă, cu frumuseţea şi farmecul ei. O natură stenică şi solară, în care copacul, simbol al vitalităţii, al evoluţiei şi continuităţii, se identifică cu existenţa umană. *„Pomul (planta)……mă preocupă în măsura în care cuprinde tot ceea ce aparţine omului: rădăcini şi o tulpină cu ramificaţii imprevizibile şi o viaţă limitată, dar cu posibilităţi de reluare. Deci foarte asemănătoare omului”…* mărturiseşte artista. Forţa picturii

RODICA DAMIAN STEURER
Autoportret

RODICA DAMIAN STEURER
Crini

RODICA DAMIAN STEURER
Domnul Cauni

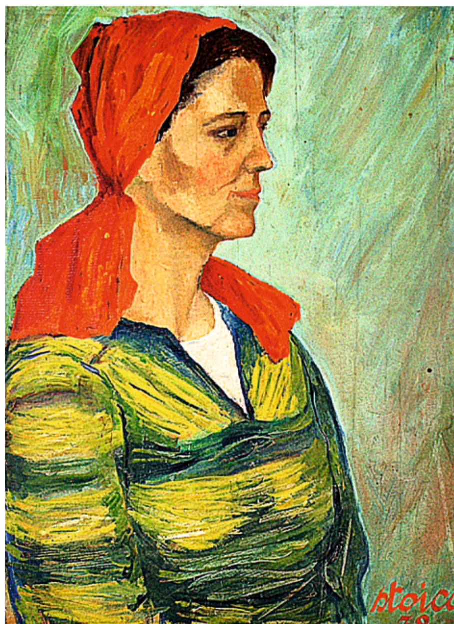
sale stă şi în trăirea emoţională cu care analizează structura umană, de la fizionomie la exteriorizarea personalităţii, a caracterului modelelor. De pe un fundal cu o uşoară vibraţie, se reliefează printr-un desen exact, figura cu elementele caracteristice şi veridice, cu stările, emoţiile, semnificaţiile vieţii ei proprii.

RODICA DAMIAN STEURER
Viorele de pădure

STOICA, Gheorghe (1930, Cordun, Neamț-1995, Buzău).
A urmat cursurile şcoli primare din Cordun, apoi Liceul *Roman Vodă*, Roman. A lucrat la Întreprinderea de Prefabricate Roman (1956-1962), ca muncitor, apoi tehnician, laborant, controlor calitate. A urmat cursurile Facultății de Arte Plastice din Iaşi - secția Pedagogie (1962-1965). În anul 1965, şi-a început cariera de profesor de desen la Şcoala Generală nr. 11, Buzău, iar din anul 1967 la Şcoala Generală nr. 3 şi profesor gradul II la Şcoala de Muzică şi Arte Plastice;1981, profesor cu gradul I la aceeaşi şcoală. A intrat în U.A.P. din România, filiala Galați (1968), secția pictură; în 1992, s-a pensionat, dar a continuat să predea, până în luna mai, 1995. A debutat în anul 1967 la Bucureşti. A lucrat pictură de şevalet, grafică, afişe, decoruri. Expoziție de pictură împreună cu Gheorghe Tonița, 1967, **Roman**. A participat la numeroase **expoziții de grup** şi **colective** organizate de Muzeul de Artă, Roman.

Cu seriozitatea pregătirii profesionale, cu pasiunea şi harul său, Gheorghe Stoica s-a dedicat nu numai muncii didactice, ci şi creației artistice. Situat pe linia dintre tradiție şi modernitate, în opera sa întâlnim o diversitate tematică care vorbeşte despre un creator implicat în problemele existenței noastre, care iubeşte locuri, natura şi oamenii.. Sinceritatea trăirilor, emoția întâlnirii cu lumea, în surprinderea esenței unei scene, a interpretării

GHEORGHE STOICA
Mama

GHEORGHE STOICA
Căutări

profunzimilor interioare ale unor chipuri, a unor aspecte peisagistice sau citadine, cu lumina şi atmosfera lor specifică, frumuseţea şi armonia corpului feminin sau compunerea obiectelor în spaţiu cu accentuarea materialităţii lor din naturile statice, cuceresc prin soliditatea şi claritatea imaginilor, armonios construite, prin acurateţea execuţiei şi forţa culorilor strălucitoare şi puternice, de verde, galben sau roşu.

GHEORGHE STOICA
Podul

GHEORGHE STOICA
Mamaia

GHEORGHE STOICA
În drum spre Cordun

STROCHI, Lucian (1950, Petroşani, judeţul Hunedoara). Poet, prozator, critic literar şi de artă. Licenţiat al Facultăţii de Filologie a Universităţii din Bucureşti, 1974. Ulterior a absolvit şi un curs postuniversitar de biblioteconomie. În 2003 îşi susţine doctoratul la Universitatea *Al. I. Cuza* din Iaşi. Lucrează ca profesor la Tazlău, Piatra Neamţ şi Luminiş (1974-1979), bibliotecar la Biblioteca Judeţeană *G.T. Kirileanu* din Piatra Neamţ (1979-1982, 1989-1991) şi la o şcoală generală (1982-1989), purtător de cuvânt al Consiliului Judeţean Neamţ (1992-1999) şi la Primăria municipiului Piatra Neamţ (1999-2001). Ulterior conduce Direcţia pentru Cultură, Culte şi Patrimoniu Cultural al Judeţului Neamţ. Este şi redactor şef la *Reformatorul* (1993-1999), codirector la *Antiteze* (2002). Debutează în anul 1969, cu poezia *Amfiteatru*, iar editorial cu volumul *Penultima partidă de zaruri*, 1985. Colaborează la *Luceafărul, România literară, Tribuna, Convorbiri literare, Cronica, Amfiteatru, Astra* etc. Este membru al Uniunii Scriitorilor din România (1995). Prezenţă activă în viaţa culturală a judeţului Neamţ, Lucian Strochi, se remarcă şi prin prezentările a numeroase expoziţii de artă la vernisaje şi în diferite reviste şi cataloage, lansări de carte, la Muzeul de Artă , Bancpost, Colegiul *Roman Vodă*, **Roman**, Piatra Neamţ etc.

Dintre aparițiile editoriale amintim; *Gambit* (1990); *Cuvântul cuvânt* (1993); *Purtătorul de cuvânt* (1996); *Cicatricea* (1996); *Sonete* (1998); *Memoria fulgerului* (1999); *Introducere în fantastic* (2003); *Ceasornicul lui Eliade* (2006) etc.

„Disponibilitatea pentru toate genurile literare este trăsătura a acestui autor cu proiecte ciclopice, imprevizibil în apariții editoriale, volumele de proză alternând cu cele de poezie. Proza sa nutreşte predilecție pentru zonele fantastice şi mitice, căutând cele mai fireşti punți de convertire ale acestora în irealitatea realului.. În poezie, reflexia asupra expresivității se îmbină cu exploatarea formelor fixe, cu deosebire a sonetului, punând la încercare fondul sonor şi semantic al limbii"

- scriitor, Cristian Livescu

SUCEVEANU, Irina (1962, Roman)

La şcoala generală a studiat desenul cu profesor Viorica Vasilişin. În acelaşi timp a urmat cursurile de pictură, modelaj şi istoria artei cu profesorii Gh.A.M. Ciobanu, Grigore Andriescu, Gheorghe Tonița. Între anii 1984-1987, a participat cu lucrări la **expozițiile colective** deschise la Muzeul de Artă **Roman**. Participă anual cu lucrări la *Târgul Meşterilor Populari* organizat la Roman. A deschis trei **expoziții personale** la Primăria Roman. Are lucrări de pictură şi grafică în colecții particulare. Este autoare a două volume de poezii: *Zodia Fluturelui* şi *Paşi printre voi,* 2012.

Cu dragoste şi perseverență, Irina şi-a exercitat înzestrarea artistică în pictură şi grafică, prin respectarea tradițiilor artei realiste. Peisajele, florile sunt dovada dorinței artistei de a descoperi cu sensibilitate, dincolo de frumusețea şi armonia motivului, viața şi poezia lui sub semnul sincerității, al echilibrului şi bucuriei. Lucrate cu un desen sigur şi cu un simț al armoniei cromatice, cu acea prospețime a credinței şi căldură lăuntrică, cu dorința cunoaşterii şi pătrunderii sensurilor pe care vrea să le transmită, sunt numeroasele icoane realizate pe lemn şi piatră, a căror frumusețe şi expresivitate strecoară în suflet linişte şi lumina veşnicului adevăr. Convingătoare sunt şi ilustrațiile propriilor ei apariții editoriale, prin nota lor de spontaneitate, de esențializare şi sugestie ideatică.

Ilustrații la vol. Zodia Fluturelui

ŞCHIOPU, Nicolae (1917, Petreni, Soroca)
În anul 1936 se înscrie la Academia de Arte Frumoase din Bucureşti, având ca profesori pe Fritz Storck, Oscar Han, Costin Petrescu, Cecilia Cuțescu Storck şi dă examenul de diplomă cu Camil Ressu. În perioada 1939-1941, întrerupe studiile. Participă activ la cel de Al Doilea Război Mondial. Este membru al U.A.P. din anul 1989. **Expoziții personale**: 1967, Stei, Bihor, Vatra Dornei; 1968, Câmpulung Moldovenesc; 1970, Cluj-Napoca; 1974**, Roman**; 1976, Bucureşti. **Expoziții colective:** 1943, 1944, 1945; participă la Saloanele de toamnă, Bucureşti; Expoziția *Gheorghieni şi împrejurimile*, 1969; 1978, Salonul de desen şi acuarelă, Bucureşti; Voronețiana, Suceava, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982; Salonul de primăvară, Bucureşti, 1991. Pictor bisericesc din anul 1983 şi executant de mozaicuri de Murano, cu multe opere de acest gen. Lucrări în Muzeele din Roman, Bacău, muzeul sătesc din Petreni - Soroca, Basarabia; în colecții particulare din țară şi în Algeria, Franța, S.U.A.

NICOLAE ŞCHIOPU
Tuaregi

Cu ocazia deschiderii expoziției la Roman, în Foaierul Casei de Cultură, profesor *Gh. A. M. Ciobanu* afirma ...*„parcurgând suita de lucrări, surprindem într-un spațiu restrâns sinteza unor căutări de o impresionantă dinamică în timp, materializarea fidelă a*

N I COLAE ŞCHIOPU
Raci

cunoaşterii şi experienţelor multiple ce caracterizează personalitatea autorului şi efervescenţa evenimentelor istorice pe care acesta le-a trăit. Pictura lui Nicolae Şchiopu trădează o năzuinţă organică de a ordona şi polariza culorile, oferindu-ne o existenţă cu durităţi de rocă primară, structurată mai mult vertical. Edificatoare rămân şi cele câteva portrete din care străbate o nepotolită formă de a cunoaşte obsesia chinuitoare a unor roci, care în căutarea descifrărilor au zăgăzuit zbaterile largi ale trăirilor interioare"

ŞTEFAN, Lucian Remus (1969, Roman, Neamţ)
A studiat la Academia de Arte, Facultatea de Arte Decorative şi Design, secţia Pictură Murală, 1997, clasa profesor Ion Grigore. Membru UAP, secţia Artă Religioasă. **Expoziţii personale**: 1998-2011, Muzeul de Artă Roman; Galeria *Nicolae Tonitza*, Bârlad; Muzeul Literaturii Române *Casa Pogor*; Galeria *Cupola*, Iaşi; Galeria *Orizont*, *Căminul Artei*, Bucureşti; Centrul Cultural *Palatele Brâncoveneşti*, Mogoşoaia; Expoziţia *Arhetip*, Galeria *Nouă*, Bacău - *După chip şi asemănare*. Între anii 1991-2010, a participat la Anualele de Artă Plastică, Roman, Bacău, la Saloanele Moldovei, Bacău, Saloanele de Artă Religioasă, Bucureşti, Festivalul *Lascăr Vorel*, Piatra Neamţ, la **expoziţiile de grup** de la Muzeul Literaturii Române, Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, Casa de Cultură a Poliţiei, Bucureşti, la Taberele de Pictură: Cuci-Roman, *2 Mai*, Constanţa etc. Decoraţiuni murale: la Biserica *Precista Mare*, **Roman** (1998-1999); Biserica *Pogorârea Sfântului Duh*, Sagna, Neamţ, 2000-2006; Biserica *Sfântul Dimitrie*, 2005; Capela *Melchisedec*, 2007; Capela grecească, 2008, Chitila, Ilfov; Biserica *Pogorârea Sfântului Duh*, Roman; 2011, Biserica din Anina, Caraş-Severin. Troiţe la Ruginoasa, Neamţ, 2000, 2001, 2003.

LUCIAN REMUS ŞTEFAN
Compoziţie 2+1

LUCIAN REMUS ŞTEFAN
Arhetip

LUCIAN REMUS ŞTEFAN

I s-a acordat **Premiul** pentru cultură la *Sărbătoarea Culturii Romaşcane*, 2006; Nominalizări pentru pictură la Saloanele Moldovei, 2007, la Festivalul *Lascăr Vorel*, 2007. Lucrări în colecţii de stat: Muzeul de Artă Roman, Centrul Cultural *Palatele Brâncoveneşti*, Mogoşoaia. În colecţii particulare: Italia, Germania, Franţa, America, Canada.

Inteligent, comunicativ şi generos, om al intensei bucurii de a trăi, dar şi al meditaţiei şi gândirii religioase, artistul Remus Ştefan se individualizează prin ingeniozitatea şi originalitatea realizării, prin puterea şi sensibilitatea gândurilor. Demersul său artistic s-a îndreptat spre universul realităţii interioare, spre invizibilul sufletului şi al memoriei, căutând în libertatea limbajului de factură abstractă manifestarea lor vizibilă. De aici şi nota de mister, de întrebări şi răspunsuri, de interpretare a întruchipărilor sale. Reflecţiile, nelini ştile, extazele, sunt concentrate în sinteze armonios echilibrate compoziţional şi cromatic, sugestive şi pline de dinamism. Romică are o experienţă bogată şi în pictarea lăcaşurilor de cult şi a icoanelor, pe care a căpătat-o numai la şcoala credinţei şi a comuniunii cu Dumnezeu. Prin respectarea canoanelor vechi, a rigorilor iconografice în redarea expresiei chipurilor şi gesturilor pătrunse de spiritul divin, el exprimă clar şi profund semnificaţia temelor pictate în înţelegerea idealurilor spirituale ale credinţei ortodoxe.

TĂNSĂNICĂ, George (1954, Roman, Neamț).
Scriitor, artist plastic, stabilit în California, S.U.A., a publicat 37 de volume - proză, poezie, poveşti şi povestiri, aflate la cele mai mari biblioteci ale lumii: *Biblioteca Congresului American, Biblioteca Britanică, Biblioteca Academiei Române, Vatican, Institutul Norvegian Nobel-Oslo etc.*

GEORGE TĂNSĂNICĂ

La Muzeul de Artă **Roman** a lansat aparițiile editoriale - *4 în 1, Bernice Nadine Rothrock, Quasar 007, Crimă la vest de Roman*, concomitent cu deschiderea unor expoziții de artă lineară. A primit numeroase **premii** internaționale şi naționale. În cadrul manifestării - *Sărbătoarea culturii romaşcane* (2004), primeşte diplomă pentru activitatea sa literar-artistică. Este membru al ***International Society of Poets*** şi ***Author and Linear Artist.***

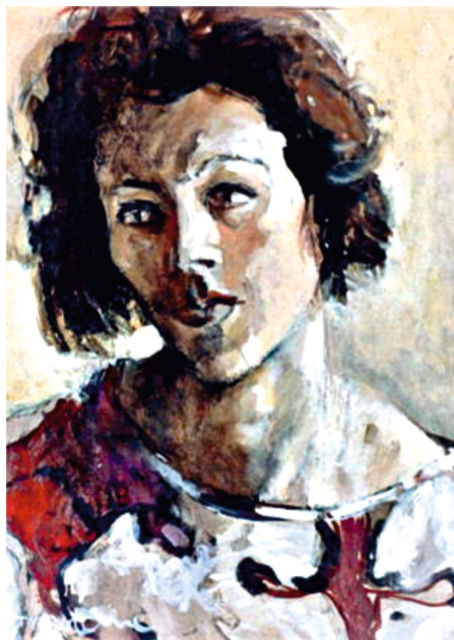
Un creator prolific, cu o viziune literar-artistică şi un stil propriu de exprimare, George Tănsănică prezintă de fiecare dată, în ansambluri bine închegate, meditațiile sale în planul istoriei, a cotidianului, a legendei şi a fanteziei. Prin utilizarea preponderentă a elementelor de expresivitate plastică a liniei în realizarea unei forme şi a unei structuri, artistul a urmărit să surprindă înțelesurile tainice ale lucrurilor, a relațiilor omului cu mediul înconjurător. Forța de comunicare şi de convingere a acestor configurări, imaginate sau extrase din datele realului este dată de suplețea şi finețea tehnică, de

GEORGE TĂNSĂNICĂ

puterea energetică a liniei şi a culorii. Unele imagini sugerează permanență, statornicie, altele vorbesc despre ritmuri, dinamism, de vitalitate.

TIPERCIUC, Silvia (1963, Roman)
Între anii 1987-1993, urmează şi absolvă Academia de Arte *George Enescu*, Iaşi, secţia Pictură, clasa profesorului Adrian Podoleanu. Se specializează în restaurare pictură la Bucureşti (1994-1998), coordonator Ioan D. Popa. Este membru al U.A.P.R, Filiala Bacău (1993). Este muzeograf restaurator la Muzeul de Artă din Bacău (2003), expert restaurator. Din anul 1993-2009, organizează şi deschide **expoziţii personale** la Galeriile *Ştefan Dimitrescu* şi *Cupola*, Iaşi (2003); Galeriile *Arta,* Bacău (1993, 1995); Centrul Cultural Francez; Iaşi (1995), Palatul Culturii, Iaşi (1997); Galeriile *Top Art*, Piatra Neamţ (2003); Galeriile *Velea*, Bacău (2005); Bacău (2009). Între anii 1992-2005, participă la **expoziţii de grup** şi **colective** ale Filialei U.A.P. Bacău. A expus la Salonul Anual la Galeriile *Cupola*, Iaşi (1992); Saloanele Moldovei Bacău - Chişinău (1992-2009); Expoziţia *Experiment*, Bacău (1994, 1995, 2002); *Voroneţiana*, Suceava (1994); Brăila (1994, 1996); Moineşti (1995, 2000, 2002); Universitatea *George Bacovia* şi Galeriile *Nouă*, Bacău (2003, 2008). Între anii 1993-2008, participări internaţionale: Weisbaden - Germania (1993), Cairo (1995), Old Library, City - Gallery, Tampere, Finlanda (2000), Limoges, Gueret, Tulle - Franţa (2008), Lvov - Ucraina (2008). A primit **Premiul** U.A.P. la Tabăra studenţească de pictură, Hârlău (1989).

SILVIA TIPERCIUC
Portret

Temperament sensibil şi romantic, Silvia Tiperciuc, în demersul său artistic şi-a ales formele stilistice care să-i exprime cel mai bine emoţiile în faţa spectacolului naturii, în ipostaza lui inefabilă, a dialogului cu structurile realului. De la lucrări fireşti, spontane, cu o luminozitate delicat nuanţată şi o coerenţă a tonurilor calde, care atestă asimilarea celor mai importante caracteristici ale

SILVIA TIPERCIUC
Peisaj - toamna

impresionismului, la ataşamentul față de abstract, la structurile imaginarului, în cuprinsul cărora se revarsă forța unor arderi creatoare intense şi de adâncime. Cu o profundă înțelegere, artista s-a aplecat nu numai asupra frumuseții lumii, ci şi în sondarea chipului uman, unde dovedeşte spirit de observație şi o remarcabilă caracterizare psihologică.

TONIȚA, Gheorghe (1936, comuna Cudalbi, Galați - 2011, Roman, Neamț)
A fost elev al Liceului *Roman Vodă*, **Roman**. A absolvit Facultatea de Arte Plastice din cadrul Institutului Pedagogic, Iași, cu profesorii Petru Hârtopeanu și Călin Alupi (1962-1965). A funcționat ca profesor de pictură și desen la Școala de Muzică și Arte Plastice, Roman, la clasa de Pictură din Roman a Școlii Populare de Arte, Piatra Neamț și profesor de Istoria Artei, la Seminarul Franciscan, Roman. A avut **expoziții personale** de acuarelă și pictură la Muzeul de Artă Roman, Casa de Cultură. A participat la **expozițiile colective** organizate sub egida Filialei U.A.P. Neamț. A executat tapiserii împreună cu soția, prof. Viorica Tonița. Se preocupă de sculptura religioasă și a elaborat vitralii cu baghete de plumb, cupru și sticlă colorată în cuptor. A pictat la bisericile din Rădeni, Mîndrișca, Bijghir, Căușeni și Stănița - Neamț.

GHEORGHE TONIȚA
Coloana voievozilor,
tapiserie executată împreuna cu soția,
prof. Viorica Tonița

Profesor cu remarcabilă vocație didactică, atent, metodic și răbdător, Gh. Tonița a fost și un talentat creator. Cu dinamismul lui interior, artistul a lucrat permanent în singurătatea atelierului, dar nu a dorit să iasă în fruntea activităților expoziționale. Fiind într-o permanentă confruntare cu el însuși, aparițiile sale publice surprindeau prin promovarea unui alt chip al personalității sale, în pictură, artă decorativă și sculptură. Universul său spiritual și pictural este bine exprimat de artist într-un încântător spectacol vizual, știind să pună în valoare sensurile unor meditații poetice prin echilibrate structuri compoziționale și armonizări rafinate de culoare. Un suflet sensibil care-și transformă propriile bucurii în lumina și frumusețea unui peisaj, în exuberanța cromatică a

GHEORGHE TONIȚA

unui mănunchi de flori plin de vitalitate și gingășie. Compozițiile în care accentul cade pe evocarea unor momente din istoria țării, a unor străluciți voievozi înțelepți și viteji, numeroasele lucrări de pictura murală și sculptura subliniază disponibilitățile față de cele mai diverse genuri și modalități de expresie. Neașteptata plecare dintre noi a talentatului și inimosului artist a lăsat în urmă, spre regretul nostru, multe proiecte neterminate, care puteau îmbogăți colecții, lăcașe de cult și sufletele privitorilor.

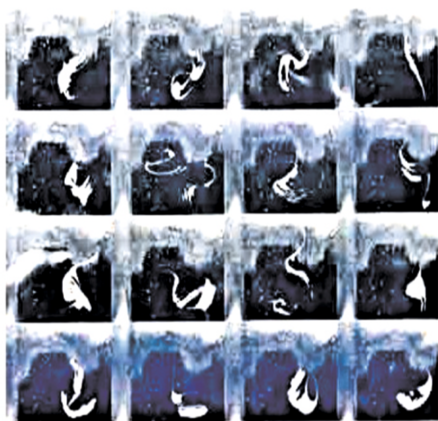

ȚEPORDEI, Oana (1977, Roman) A studiat la Universitatea de Arte Plastice *George Enescu*, Iaşi (1997-2002) şi tot aici a urmat masteratul (2005-2007). A participat la numeroase **expoziții de grup**, Iaşi, Casa Pogor: Expoziția *Poarta poetului*, 1998, Galeriile *Trianon*; Expoziția *Semn*, 2001, Centrul Cultural German; Expoziție de grafică, 2002. **Expoziții colective**: 2003, Expoziția pictorilor romaşcani; 2003-2004, Anuala de pictură, grafică şi sculptură a artiştilor plastici romaşcani; 2004-2005; Salonul Anual *Artis*, Iaşi. În anul 2011, participă la expoziția colectivă *Apocalipsa azi*, Torino. **Expoziții personale**: 2003, Expoziție de pictură şi grafică, Muzeul de Artă **Roman**; 2007, Expoziție de fotografie, Muzeul de Artă, Roman. Din anul 2006 este membră a U.A.P.

Chiar de la prima expoziție personală, Oana, temperament înzestrat cu o deosebită vervă şi fantezie a oferit privitorilor o imagine cât mai completă despre preocupările şi posibilitățile potențialului ei creator. Lucrările de pictură, grafică, arta decorativă,

gravură au atras atenția prin gândirea plastică, certitudinea cu care a stabilit armonia ansamblului, abilitatea cu care trece de la precizia soluțiilor grafice la jocul liber al formelor. În prezent, întâlnim un discurs plastic concentrat şi esențializat, o reprezentare interioară, cu un sistem de semne, linii şi pete, axate pe funcția simbolică a culorilor, a liniilor, ce poartă încărcătura mişcării, sugerând mai multe stări şi tensiuni reflexive. Ilustratoare a volumelor de poezii, *Semințe de timp*, *Licăr de stele*, *Muguri de timp*, autor doctor, Ioan Țepordei, tatăl artistei, Oana realizează o armonie subtilă între cuvânt şi imagine, un ritm muzical al tonurilor de tuş, redate cu naturalețe şi spontaneitate.

OANA ȚEPORDEI
Ioan Țepordei

VASILE, Alina Alexandra (1986, Roman, Neamț)
A studiat la Liceul *Petru Poni*, Roman, 2005. A urmat cursurile Universității *Alex. I. Cuza*, Facultatea de Istorie, Iaşi (2005-2009); Universitatea de Arte *George Enescu*, secția Pictură (2009-2012); Masterantă la Universitatea de Arte George Enescu, secția *Pictură* (2012). **Expoziții personale**: 2005, *Culorile inimii*, Muzeul de Artă **Roman**; 2007; *Meandrele luminii*, Muzeul de istorie *Iulian Antonescu*, Bacău. A participat la **expoziții colective** - *Atelier 35*, Hotel Europa, Iaşi, 2010, 2011; Expoziția de Artă Studențească *Visiting Art History*, 2010, Iaşi, Suceava; Expoziția de pictură din cadrul *Simpozionului Internațional de Artă Studențească*, 2011; Expoziția de artă *Erotica*, Galeria *Cupola*, Iaşi, 2010; Expoziția de pictură *Mihai Eminescu*, Muzeul *Mihai Eminescu*, Iaşi, 2011; Expoziția de pictură *People - Miniaturi picturale/Multiplicarea pătratului*, Galeriile de artă *Casa Pogor*, Iaşi, 2011; Expoziția de artă din cadrul Universității de Arte *George Enescu*, *Casa Balş*, Iaşi.

Chiar de la început de drum, creațiile Alinei s-au dovedit a fi expresia unei sensibilități plastice meditative, impresionante prin intensitatea emoțiilor, prin „*culorile inimii*”, a unei inimi calde şi sincere, care crede în puterea şi frumusețea artei. Într-un interval relativ scurt, Alina şi-a îndreptat energiile spre soliditatea structurii plastice, spre o incontestabilă forță vitală a consistenței materiei colorate, în care luminozitatea şi armoniile cromatice se îmbină fin şi echilibrat, în interpretarea expresivă şi poetică a universului ce o înconjoară.

ALINA ALEXANDRA VASILE
Peisaj de pădure

ALINA ALEXANDRA VASILE
Autoportret cu oglindă

VASILIŞIN, Viorica (1942, comuna Corni, Botoşani)
Este absolventă a Liceului de Artă şi a Facultăţii de Artă Plastică din Iaşi, secţia Pedagogie. A deschis 15 **expoziţii personale** la Muzeul de Artă **Roman.** A participat la 28 expoziţii colective şi anuale de pictură, grafică şi sculptură la Muzeul de Artă Roman şi Piatra Neamţ. A realizat ilustraţia de carte, *Bucurii*, autor Natalia Rusu. A funcţionat ca profesoară la Şcoala nr. 7, Roman. Figurează cu lucrări la Muzeul de Artă Roman şi în numeroase colecţii particulare din ţară şi străinătate.

VIORICA VASILIŞIN
Peisaj de toamnă

VIORICA VASILIŞIN
Prima zăpadă

Mult apreciată de *Doamna acuarelei româneşti* - Iulia Hălăucescu, Piatra Neamţ - pentru cunoaşterea şi siguranţa folosirii tehnicii transparenţelor şi suavităţilor - acuarela, Viorica Vasilişin, a dovedit în evoluţia sa artistică că ştie să-şi învestească creaţia cu însuşirile artei autentice. Numeroasele interpretări peisagistice şi florale dezvăluie cele mai fine inflexiuni ale sufletului în surprinderea rapidă a unor momente fascinante, cu efecte care ating inefabilul. Prin armonii rafinate de culoare, cu accente şi diluări care cuceresc prin spontaneitatea şi fineţea execuţiei, imaginile trăiesc explozia caldă a luminii şi acea prospeţime a impresiei specifice acuarelei.

VASILIU, Adina - Georgeta (1988, Roman)

Absolventă a Liceului *Victor Brauner*, Piatra Neamț (2007). A studiat la Facultatea de Arte Plastice Decorative şi Design din cadrul Universității de Artă *George Enescu*, secția Pictură, Iaşi, promoția 2010, unde îşi contină studiile masterale. Din anul 2002, participă la **expoziții colective:** Expoziția de pictură a Şcolii de Artă **Roman**; *Pledoarie pentru sinceritate*, Cercul Militar Roman; Expoziția absolvenților Liceului de Artă *Victor Brauner*, Piatra Neamț; *Explorări* la Muzeul de Istorie şi Arheologie Piatra Neamț; *Zahăr şi Copilul din noi - experiment*, Galeria *Aparte* şi *Atelier 35*, Iaşi, Galeriile *World Trade Center* etc. Participă din anul 2009 la Anualele de pictură, grafică şi sculptură organizate de Muzeul de Artă Roman. Restaurează şi pictează icoane la *Casa praznicală* din Moreni (Văleni), Neamț (2007) şi la Biserica din cartierul Bălcescu, Roman - coordonator, Doru Mandea. Lucrări din perioada 2008-2009 sunt publicate în Revista de artă contemporană *Puncte, puncte, puncte*, nr. 9-13, Iaşi.

ADINA - GEORGETA VASILIU
Păpuşă

ADINA - GEORGETA VASILIU
Grisalie

Pictor tânăr, Adina Vasiliu a pornit cu curaj pe drumul evoluției creatoare canalizându-şi meditațiile asupra realității, fie spre o expresie picturală atent elaborată a elementelor constitutive ale imaginii, fie spre o libertate a interpretării motivului într-un univers spectaculos de forme şi intensități cromatice, care dezvăluie o lume recreată cu talent şi îndrăzneală. Dincolo de cunoaşterea naturii şi existenței umane, artista este preocupată de înțelegerea sensului moral al Creației şi Devenirii.

VĂTAVU, Naiana (1985, Roman, Neamț)
Studii: Liceul de Artă *George Apostu*, Bacău (2000-2004); Facultatea de Psihologie şi Ştiințele Educației din cadrul Universității Bucureşti (2004-2008); Master Psihoterapie şi Psihodiagnostic, Facultatea de Psihologie şi Ştiințele Educației, Bucureşti (2008-2010); Facultatea de Arte Plastice - secția Pictură - Universitatea Națională de Arte, Bucureşti (2008-2011). Proiectul de Licență - *Ceilalți*. Din 2011 - prezent - Masterand în cadrul Universității Naționale de Arte, secția Pictură, Bucureşti. Doctorand în cadrul Facultății de Psihologie şi Ştiințele Educației, Universitatea Bucureşti. **Expoziții**: 2001, *Luna Pădurii*, ediția a III-a, Bacău; **Expoziție de grup**: 2002, 2003, Galeria U.A.P. Bacău; „*...după Cremaster*”, Centrul Artelor Vizuale, Bucureşti, 2010; *Unarte 011*, Galeria Universității de Arte, Iaşi; *Configurații*, Centrul Artelor Vizuale, Bucureşti. **Expoziție de grup**: *Absolvenți UNA*, Palatul Parlamentului; *Open Studio*, Casa Arte, Bucureşti; *Contemporary Christmas for Children*, Galeria *Artyourself*, Bucureşti, 2011; *Pentru Doamne, cu dragoste*, Galeria *Artyourself*, Bucureşti; *Drugs, Fashion, Money, Religion & Sex. 21st Century Now!* The Grand Avenue, JW Marriott Grand Hotel, Galeria *Artyourself*, Bucureşti; *Primul tablou din camera copilului*, Galeria *Artyourself*, 2012, Bucureşti; *Unarte 012*, Muzeul de Artă, Cluj, 2012. În anul 2011 a primit Premiul Fundației *Doctor Nour pentru artă* .

NAIANA VĂTAVU
Ceilalți 5

Chiar de la debut, Naiana s-a dovedit a fi o structură creatoare autentică, care ştie să mânuiască cu pricepere şi pasiune diferite mijloace de expresie pentru relevarea gândirii şi a universului sufletesc. În evoluția ei artistică, Naiana practică o artă de factură meditativă, convingătoare prin nota ei de esențializare şi concentrare ideatică, de sinceritate a propriilor sentimente şi trăiri interioare. Semnificația ei simbolică este amplificată de unitatea între idei şi

NAIANA VĂTAVU
Ceilalți 4

mijloacele utilizate, de eleganța formelor şi siguranța execuției Cu abilitățile şi bogăția ei imagistică, artista îşi exprimă în unele compoziții, dinamice, cu forme sculpturale bine conturate, aflate într-un dialog continuu, reflecțiile asupra lumii contemporane şi a condiției umane, a relației dintre elitele conducătoare şi ceilalți. *„Crearea unui spațiu personal pe care îl compun, descompun şi recompun cu ajutorul formelor este maniera mea de a fi narativă, este o modalitate de a intra într-un univers subiectiv, o lume în cadrul căreia totul este redus la esență şi transformat într-un „personaj" - formele sunt interconectate, între ele existând o rețea de relații ambivalente*", mărturiseşte artista.

VLAD, Aurel (1915, comuna Independența, Galați -1985, București)

A studiat la Liceul *Roman Vodă* din Roman, Neamț, promoția 1934; la Academia de Arte Frumoase din București, clasa Francisc Șirato, 1939; bursier al Academiei de Belle Arte Pietro Vanucci-Perugia, Italia, 1962. Debutează cu lucrări de pictură la Salonul Oficial al Moldovei și este premiat cu **Premiul municipiului** Iași (1943). Participă la Salonul Oficial din anul1944, București. În anul 1948, participă la **expoziții de stat** și regionale, **expoziții de grup**, la București, Iași, Roman cu lucrări de pictură și grafică. Din anul 1948 **Expoziții personale**, la Roman, Iași, București. Călătorii de studii și documentare: Italia, Austria, R.D.G. Profesor la Liceul *Roman Vodă*, conferențiar la Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu* din București, decan la Facultatea de Arte Plastice, Președinte al *Societății profesorilor de desen din România*. Lucrări de pictură și grafică în muzee și colecții particulare, în țară și străinătate. În anul 1988, a fost organizată de U.A.P din România, Expoziția retrospectivă Aurel Vlad, la Galeria *Orizont*, București și itinerată la Roman (1989), Iași, Bacău.

AUREL VLAD
Prof. Nicolae Stețcu

Pictorul sensibil, desenatorul lapidar și expresiv, Aurel Vlad, a fost unul dintre cei mai dăruiți dascăli de artă pe care i-a avut școala românească în ultima jumătate de secol XX. Personalitate marcată de discreție și delicatețe, mereu exigent cu sine însuși, Aurel Vlad a preferat lucrul în liniștea atelierului decât desele ieșiri expoziționale în public. Creația artistului reprezintă o cuprindere a universului uman, fixat în imagini elaborate cu eleganță și cu siguranța uimitoare a arhitecturii compoziționale, de mare sinteză și

AUREL VLAD
Peisaj Tulcea

economie a mijloacelor grafice şi cromatice, dându-le puterea de a transmite o stare de spirit. Desenele şi schițele după natură, notațiile de călătorie, în Italia, la Tulcea sau în alte zone ale țării nu sunt un simplu reportaj, ci surprinderea unor impresii directe prin propriile sale emoții sufleteşti, exprimate în diferite tehnici grafice şi picturale.

WEPPER - BYCK, Mina (1899, Bârlad, Vaslui - 1964, Bucureşti)
Urmează cursurile liceale la Bârlad. Studiază la Şcoala de Arte Frumoase, Bucureşti, profesor Cecilia Cuțescu Storck, Şcoala de Arte, Dresda, Germania, cu pictorul Franz von Stuck. A deschis şase **expoziții personale** în Bucureşti. Este prezentă şi premiată la expozițiile Salonului Oficial. Figurează cu lucrări în expozițiile *Doamnele artelor frumoase româneşti*, 2003, organizată de Pinacoteca oraşului Bucureşti şi *Destine la răscruce - artişti evrei în perioada Holocaustului*, organizată de Muzeul Național de Artă al României, 2010. Lucrări în Muzeul Național de Artă, Bucureşti, Muzeele de Artă, Craiova, Bârlad, precum şi în colecții particulare, Bucureşti, Bârlad, **Roman** etc. Deseori a poposit în Roman, la cunoştințe şi prieteni, unde a deschis şi o expoziție personală.

Apreciată ca una dintre prezențele feminine cele mai înzestrate artistic din perioada interbelică, Mina Byck-Wepper a atras atenția criticii şi publicului, devenind favorita unor colecționari importanți ai vremii. Dacă în perioada de început, cunoscutele sale naturi statice, interioare şi motive florale descindeau dintr-un simbolism cu accente romantice, având la bază un desen atent proporționat şi o puritate picturală uimitoare, mai târziu, artista îşi redefineşte personalitatea creatoare, apropiindu-se de dramatismul expresionist şi apoi de arta militantă, cu aceeaşi vigoare a talentului artistic şi calitate a execuției. După 1941, artista se retrage din viața publică, renunțând să mai lucreze, intrând într-un con de umbră. Abia în ultimii ani, creația sa artistică este reconsiderată.

MINA WEPPER - BYCK
Autoportret

ZAHARESCU, Florin Mircea (1949, Sibiu)
Urmează cursurile Liceului de Artă Plastică din Ploieşti (1956-1968). Studii universitare: 1968-1974, Institutul de Artă Plastică *Nicolae Grigorescu* din Bucureşti, cu profesorii Ion Popescu Negreni, Costel Badea, Mac Constantinescu. A frecventat atelierele sculptorilor Constantin Popovici şi Boris Caragea. Membru U.A.P. filiala Neamț. Debutează la Salonul de Artă Plastică, Sibiu (1974). În anii 1975 şi 1977, participă la Salonul de Artă Plastică, Constanța; 1979, 1983, 1984, Salonul de Artă Plastică, Piatra Neamț; 2003-2012, Anuala de pictură, grafică şi sculptură, **Roman**; 2004, 2005, participă la Expoziția filialei U.A.P. Neamț, la Bucureşti, Expoziție de grup P. Neamț; 2005, la Festivalul *Lascăr Vorel*, Piatra Neamț; 1980, **Expoziție de grup** *Arta şi oraşul*, Piatra Neamț. **Expoziții personale:** 1978**,** 1980**,** Roman**;** 1979, 1983, 1984, 1985, 1986, Piatra Neamț; 1987, Bacău. A realizat în anul1980 două forme spațiale, lucrări monumentale la Roman**,** din aluminiu. Este autorul a numeroase sculpturi religioase, basoreliefuri, forme spațiale, grupuri statuare etc., la bisericile catolice din Şcheia, Adjudeni, Sagna, Slănic Moldova, Vaslui, Traian-Bacău, Buruieneşti, Târgu-Ocna, Rotunda, la Institutul Frnciscan, Roman etc. realizate în perioada 1982-2001. Lucrarea monumentală *Roman Muşat*, bronz, amplasată în Piața Centrală a oraşului Roman (1991-1992)

FLORIN MIRCEA ZAHARESCU
Mihail Jora

Bustul *Doctor Fălcoianu*, piatră, Spitalul Municipal Roman; Bustul *Viorica Agarici*, piatră, Gara Roman; 2001, lucrarea monumentală, *Mihail Sadoveanu*, Hanul Ancuței; 2002, Adjudeni, *Monumentul Eroilor*; 2005, bustul marelui cărturar, *Miron Costin*, amplasat în piața din fața hotelului Roman; 2011, Săbăoani, *Monumentul statuar* din centrul comunei, ridicat cu ocazia comemorării a *180 ani de la răscoala țăranilor din anul 1831*; Busturile: *Gh. A. M. Ciobanu*, *Sergiu Celibidache, Mihail Jora*, *Muzeul de Artă* Roman. În anul 2012, lucrarea - *Sergiu Celibidache*, turnată în bronz a fost amplasată în fața casei *Sergiu Celibidache*, Roman. A obținut Bursa de studii în Franța - Paris, acordată de Ministerul Culturii (1990). Numeroase lucrări figurează în colecții particulare în țară și străinătate, în Muzeele de Artă Constanța și Roman etc.

Cunoscut și apreciat pentru originalitatea gândirii și a câmpului larg de preocupări - sculptură laică și religioasă (basorelief, busturi și monumente, forme spațiale, torsuri), pictură de șevalet și grafică, Florin Zaharescu își dedică întreaga existență muncii artistice în singurătatea propriului atelier, vieții artistice locale și naționale, făcând dovada forței și seriozității sale creatoare. E un mare iubitor și

FLORIN MIRCEA ZAHARESCU
Statuia Domnitorului Roman I Mușat

cunoscător a materialelor sculpturii. Știe sa le dea viață, într-o viziune proprie, modernă, să creeze universuri cu încărcătură ideatică și emoțională, prin surprinderea esenței, a bogăției semnificațiilor lor, căutând acele formule plastice care să-i reprezinte cel mai bine personalitatea. Prezent în multe locuri din Roman, cu lucrări apreciate atât de critica de artă, cât și de concitadini (*Dr. Fălcoianu, Sergiu Celibidache*), pentru artist, Statuia Domnitorului *Roman I Mușat* este, cea mai reprezentativă, impunând istoriei și conștiinței noastre, un domnitor viguros, pe măsura faptelor sale, cu o semnificație deosebită pentru orașul nostru, al cărui întemeietor este și al cărui nume îl poartă.

Bibliografie:

Valentin Ciucă - *Un secol de arte frumoase în Modova*, Editura ART XXI, 2009.

Valentin Ciucă - *Dicționarul ilustrat al artelor frumoase din Moldova, 1800-2010*, Editura ART XXI, 2011.

Valentin Ciucă - *Otto Briese*, Editura Cronica, Iaşi, 2002.

Mihai Pamfil - *Există o dimensiune Ion State*, Rețeaua literară.

Grigore Ilisei - *Iulia Hălăucescu*, Editura A'92, 1999.

Gheorghe A.M. Ciobanu - *Un romantism contemporan - Natura*, Revista *Melidonium*.

Gh. A. M. Ciobanu - *Scrieri, Plastica I*, Editura Fundației Ştiință şi Tehnică, Bucureşti, 2004.

Alexandrina Isac Steurer - *Familia Steurer de la Maria şi Iosef la Robert 4 generații de artişti*, Editura Maxim Publisher, 2010, p. 359.

Iosif Haidu - *Catalog*, 2009.

Album Elena Floareş Cojenel - *Culoare şi sentiment*, Editura ART XXI, Iaşi, 2006.

Album *Vasile Aionesei*, Editura Helis, Slobozia, 2008.

Lăptoiu Negoiță - *Profiluri grafice contemporane*, Editura Dacia, Bucureşti, 1971.

Adina Nanu - *Octav Angheluță*, Editura Meridiane, 1958.

Florica Postolache - *Stavru Tarasov*, 1968.

Emilia Țuțuianu - *Gheorghe Stoica*, revista *Melidonium* on-line.

INDEX

R

S

Ş

T

Ț

V

W

Z

Imagini din Roman, **Mihai Olteanu**

Minodora Ursachi - muzeograf, fondatoare şi director a Muzeului de Artă Roman (1970-2000), autoare a peste o sută de articole, comunicări, studii, cronici de artă, cataloage de artişti şi a monografiei *Muzeul de Artă Roman - 50 de ani*, Editura Muşatinia 2008.

*„**Dorinţa de a cupr**inde întreg domeniul artei romaşcane cât şi sinteza elementelor ce îi particularizează pe artiştii care au expus la Muzeul de Artă Roman ne conectează pe noi toţi, cei care citim această carte, la marele nucleu al artei universale. Nu este mai mare bucurie decât de a picta şi de a dărui frumuseţe oamenilor. Zborul unui artist, în permanentă confruntare cu el însuşi şi clipa de popas a acestui zbor ne este dăruit de o distinsă doamnă a culturii romaşcane* - Minodora Ursachi - *care scoate la lumină filoanele de aur ascunse de timp şi uitare din istoria artiştilor plastici care au poposit în cetatea urbei muşatine*."

Emilia Ţuţuianu Dospinescu

„Cercetarea, colecţionarea, conservarea, valorificarea expoziţională şi ştiinţifică a creaţiilor artiştilor legaţi afectiv de aceste locuri, au culminat cu înfiinţarea unei prestigioase instituţii de cultură - Muzeul de Artă Roman - situat în strada Mihai Eminescu, nr. 3, a cărui evoluţie a fost redată în monografia apărută cu prilejul a 50 ani de existenţă."

Minodora Ursachi

